

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 755 - 7 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2013

1,30 ΕΥΡΩ

Απεργία διοικητικών υπαλλήλων ΕΚΠΑ-ΕΜΠ

Συνεχή πισώπλατα χτυπήματα για να γλιτώσει η κυβέρνηση

ΣΕΛΙΔΑ 9

Παζάρι με την τρόικα
**Σκιαμαχία για μια
αποφασισμένη
πολιτική**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Σαμαράς και Τσίπρας
στο Ελληνοαμερικανικό
Επιμελητήριο

**Μια στρατηγική,
δυο ψέματα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

Δίκη Τάσου Θεοφίλου

**Οι αυτόπτες
μάρτυρες δεν τον
αναγνωρίζουν!**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Να αποτινάξουμε το σύνδρομο της ήττας

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

7/12: Ημέρα πολιτικής αεροπορίας, Ακτή Ελεφαντοστού: Εθνική γιορτή (1960) 7/12/1905: Γενική απεργία-εξέγερση, Δεκεμβριανά (Μόσχα) 7/12/1917: Ο Λένιν ιδρύει ΤΣΕ-ΚΑ και Ερυθρό Στρατό 7/12/2012: Γκαζάκια έξω από το σπίτι του Γιάννου Παπαντωνίου 8/12: Ισπανία, Παναμάς: Ημέρα μητέρας, Ουρουγουάη: Ημέρα οικογένειας-παραλιών, Ιαπωνία: Ημέρα φώτισης Βούδα 8/12/1970: Ίδρυση ΕΚΚΕ 8/12/1970: Βόμβα στα γραφεία ΟΠΑΠ (ΕΜΑ) 8/12/1974: Δημοψήφισμα, κατάργηση βασιλείας 8/12/1986: Η αστυνομία ανακοινώνει ανακάλυψη «γιάφκας Τσουτσουβή» 8/12/1989: Βόμβα στο ΛΓ' ΑΤ (ΕΛΑ) 8/12/1991: Ρουκέτες κατά «Βιοχάλκο» (17Ν) 9/12: Ημέρα κατά της διαφθοράς, Τανζανία: Ημέρα ανεξαρτησίας-δημοκρατίας (1961) 9/12/1842: Γέννηση Πιοτρ Κροπότκιν 9/12/1923: Φιλοβασιλικό συλλαλητήριο, έξι νεκροί, δεκαέξι τραυματίες (Αθήνα) 9/12/1963: Ο Κ. Καραμανλής παραιτείται αιφνιδιαστικά από αρχηγία ΕΡΕ και αναχωρεί για Παρίσι 9/12/1981: Αρχηγός ΝΔ ο Ε. Αβέρωφ 9/12/1985: Ισόβια στον Χόρχε Βιδέλα για θανάτωση 9.000 αριστερών (Αργεντινή) 9/12/1991: Συνθήκη Μάαστριχτ 9/12/1998: Χτύπημα ΕΤΕ Α. Αλεξάνδρας (17Ν) 10/12: Ημέρα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ημέρα ιδιοκτησίας, Σουηδία: Ημέρα Nobel 10/12/1987: Εναρξη παλαιστινιακής Ιντιφάντα 10/12/1990: Επτά βουλευτές της ΝΔ ζητούν αποφυλάκιση χουντικών 10/12/2006: Θάνατος Αουγούστο Πινοσέτ 11/12: Ημέρα βουδών, Ανω Βόλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 11/12/1911: Πρώτο εργατικό συνέδριο (Αθήνα), ίδρυση Πανελληνίας Εργατικής Συνομοσπονδίας 11/12/1957: Θάνατος Ν. Ζέρβα 11/12/1964: Κουβανοί εξόριστοι χτυπούν με μπαζούκας κτίριο ΟΗΕ (Νέα Υόρκη) την ώρα ομιλίας του Τσε Γκεβάρα 11/12/1970: Βόμβα έξω από κινηματογράφο (Θεσσαλονίκη) 11/12/1977: Καταστροφή κινητού συνεργείου τηλεοπτικών και αποθήκης ηλεκτρονικών οργάνων αστυνομίας (ΕΛΑ) 11/12/2002: Γάμος Κουφοντίνα-Σωτηροπούλου (φυλακές Κορυδαλλού) 11/12/2004: Εξουδετερώνεται βόμβα (ΛΕΔ) στην «Ολυμπιακή Τεχνική» 12/12: Κένια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων 12/12/1913: Αρχή επίσημης διδασκαλίας εβραϊκής γλώσσας στα παλαιστινιακά σχολεία 12/12/1916: Αναθεματισμός εκκλησίας στον Ελ. Βενιζέλο 12/12/1947: Θανατική καταδίκη 29 κομμουνιστών (Θεσσαλονίκη) 12/12/1948: Αλωση Καρδίτσας από αντάρτες, στρατολόγηση 1.067 νέων-νεανίδων, επικεφαλής ο καπετάν Γιώτης (Φλωράκης) 12/12/1948: Κατάληψη Κόνιτσας (ΔΣΕ) 12/12/1979: Βόμβα σε αυτοκίνητο υπαλλήλου βάσης Ελληνικού (Καλλιθέα) 12/12/2005: Βόμβα ΕΑ στο υπουργείο Οικονομικών 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας 13/12/1957: Βόμβες στα γραφεία Αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών βάσης Ελληνικού (τέσσερις αμερικανοί τραυματίες) 13/12/1976: Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17Ν).

● «Γαμημένο ψυχασθενή» και «μαλάκα» απεκάλεσε ο Σαρκοζί τον Γιωργάκη στις Κάννες ●●● Σιγά τη μούρη, τον τριπίδαμο, τον άχρηστο ●●● Ο Γιωργάκης παίρνει την εκδίκησή του παραδίδοντας πανεπιστημιακά μαθήματα ακόμη και στη Σορβόνη, ενώ ο Σαρκοζί έχει καταντήσει «πουθενάς» ●●● «Την 25η Μαΐου 2014, η ράμπα κλείνει και τα φώτα σβήνουν για τη μνημονιακή συγκυβέρνηση του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου» προέβλεψε ο Τσίπρας ●●● Το έχει πάρει το κολάι πια, γι' αυτό και δεν διστάζει κάθε τρίμηνο να κάνει και μια πρόβλεψη για το πότε πέφτει η συγκυβέρνηση ●●● Το ενδεχόμενο να έχει την τύχη του «ψεύτη βοσκού» το έχει εξετάσει; ●●● Δεν προλαβαίνει να το εξετάσει, γιατί έχει άλλη, δραματική αγωνία ●●● «Και το ερώτημα είναι: θα συνεχίσει η ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία να είναι ο ακολουθητής εταίρος σε ένα ευρωπαϊκό μεγάλο συνασπισμό υπό την κ. Μέρκελ;» ●●● Ο κόσμος το 'χει τούμπανο, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ ακόμη αγωνιά ●●● «Υπάρχει ζωή μετά το χρέος», δήλωσε ο ΟΟΣΑτζής Ανχελ Γκουριά ●●● Απάντηση στήλης: άι

γ...ου ●●● Ευτυχώς, πήγε η καρδιά μας στη θέση της ●●● «Ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος με αφορμή δημοσιεύματα διαφεύδει κατηγορηματικά οποιαδήποτε σχέση του με τη μασονία» ●●● Και μην ακούσουμε κακεντρεχή σχόλια περί γελοιότητας ●●● Ο ΣΥΡΙΖΑ δέχεται επιθέσεις, γιατί για πρώτη φορά η Ελλάδα έχει «αντισυστημική αξιωματική αντιπολίτευση» ●●● Τα δέλεαι και τα λες, ωρέ Παναγιώτη (Λαφαζάνη) ή σου ξεφεύγουν; ●●● Ποιος πήρε τη θέση της Βανδή παρά τον ναζιστή Σφακιανάκη; ●●● Ο... κομμουνιστής

μαχητές του; ●●● Τον βάφτισε Κωνσταντίνου, για να 'χει κι ένα μπούγιο το όνομα ●●● Αλλωστε, από τις «γ@μημ@νες αλβανικές κ@λ@τρ@πίδες» μέχρι τον Κολοκοτρώνη υπάρχει μια απόσταση ●●● Βάραδρο βαθύτερο και από τον... Καιάδα ●●● Δεν μπορούμε εμείς «με ευθύνες απέναντι στον Θεό και τους ανθρώπους» να δεχτούμε σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφύλων δήλωσε ο Ανθιμος ●●● Με το Θεό πώς ακριβώς επικοινωνούν; ●●● Η 28χρονη Φραντσέσκα, πρώην σόου γκερλ και νυν αρραβωνιάρα του καβαλιέρε, ζήτησε να δει τον πάπα για να του πει την «πραγματική ιστορία» του αγαπημένου της ●●● Συμφωνούμε και επαυξάνουμε ●●● Εδώ υπάρχει ένας έρωτας μεγάσαλος ●●● Συνάγεται από τα γραπτά του Pretender για τον Μπουμπούκο ●●● Προς Θ. Πελεγρίνη, πρύτανη ΕΚΠΑ ●●● Τους έδωσες ό,τι ήθελαν και σ' έκαναν ρόμπα ●●● Σιγά μη σε λυπηθούμε ●●● Ι. Στουρνάρα, πλατείε Συντάγματος ●●● Όταν αλλάξεις ρόλο και το παίξεις φοροκνηγός των πλουσίων, γίνεσαι απλά γελοίος ●

◆ Δεν ξέρουμε αν ο Σόιμπλε τηλεφώνησε στον Βενιζέλο και τι του είπε, το γεγονός όμως ότι ο τελευταίος φρόντισε να δηλώσει, μέσω συνεργατών του, ότι το μήνυμα Σόιμπλε ήταν μήνυμα στήριξης της κυβέρνησης, σε στίλ «προχωρήστε εσείς κι εμείς θα σας στηρίξουμε», αποτελεί τυπικό δείγμα συμπεριφοράς υποτελούς πολιτικού αποικίας, που αναζητά στήριξη από τους αποικιοκράτες. (Αυτό, πέραν της έκδηλης αγωνίας Βενιζέλου να δείξει πως «μετράει» σε ευρωπαϊκό επίπεδο).

◆ Η κρίση έφερε στο προσκήνιο ακόμη και πολιτικά σκουπίδια τύπου Γιαννίτση. Ο οποίος έδειξε (και πάλι) το χαρακτήρα του μιλώντας σε εκδήλωση των «58» στη Θεσσαλονίκη. Δεν μπορούσα να

Στη μνήμη του Γιώργου Αντώνου προσέφεραν στην «Κόντρα»

Η οικογένειά του 500 ευρώ
Ο σ. ΑΠ 100 ευρώ
Η σ. ΜΒ 100 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Είναι σημαντικό να μην χαλαρώσετε τις προσπάθειες, τώρα που αρχίζουν και αποδίδουν καρπούς.

Μισέλ Μπαρνιέ

Επιβάλλουμε το νόμο και την τάξη. Η ασυδοσία των συντεχνιών και των πάσης φύσεως εκβιαστών, να μπλοκάρουν τις παραγωγικές μονάδες ή ανοικτά να τις υπονομεύουν περιορίζεται πλέον δραστικά.

Αντώνης Σαμαράς

Θα έχουμε μια μεγάλη πλειοψηφία υπέρ της κυβερνητικής

κάνω τίποτα απέναντι σε μια κοινωνία που ούρλιαζε, είπε αναφερόμενος στο σχέδιο διάλυσης της Ασφάλισης του 2001. Σύσσωμος ο εργαζόμενος κόσμος ξεσηκώθηκε και ο Γιαννίτσης τον χαρακτηρίζει... όχλο που ούρλιαζε.

◆ Αυθεντικός θεματοφύλακας της επίσημης ακροδεξιάς ο γενικός γραμματέας της κυβέρνησης και εξ απορρήτων του Σαμαρά Π. Μπαλτάκος είναι αυτός που μπλοκάρει την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης (μιας καθαρά αστικής πράξης, που ισοδυναμεί με συμβολαιογραφική πράξη) στα ομόφυλα ζευγάρια.

◆ «Εάν έχουμε την αρνητική

εξέλιξη της υπερψήφησης στη Βουλή αυτής της τροπολογίας, μένει να το δούμε, δεν είμαι σίγουρος, μένει να το δούμε», έλεγε ο Τσίπρας την Τρίτη, μια μέρα πριν την ψηφοφορία της τροπολογίας για το φάρμακα. Κοινοβουλευτικός κρετινισμός σε όρια γελοιότητας.

◆ Τρίτη, 3 Δεκέμβρη 2013. Οι διοικητικοί των πανεπιστημίων βρίσκονται στην πιο κρίσιμη φάση του αγώνα τους. Ο υπουργός Παιδείας κλιμακώνει την καταστολή, στέλνοντας τον πρύτανη του ΕΚΠΑ στο πειθαρχικό, ενέργεια που γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα υπό κοινοβουλευτικό καθεστώς. Τα αστικά ΜΜΕ βου-

ριο την τιμολόγηση.

Γ. Λακόπουλος (Τα Νέα)

Καλούμε τους Έλληνες γιατρούς στην Τουρκία. Χίλιοι Έλληνες γιατροί πηγαίνουν σε φροντιστήρια για να μάθουν τουρκικά.

Μεχμέτ Μουεζίντογλου (υπουργός Υγείας Τουρκίας)
Ελπίζουμε σε ανθρώπους όπως ο Τάσος Γιαννίτσης.

Γιάννης Μπουτάρης

Στην πορεία, ήττες όπως αυτές που υπέστη η Ελλάδα και άλλες χώρες θα θεωρούνται τελικά ένα μόνο μέρος του τιμήμα-

σοδομούν, με κραυγαλέα πρωτοσέλιδα και συνεχείς προβοκατόρικες εκπομπές. Ο «Ριζοσπάστης» κρίνει πως το θέμα δεν αξίζει όχι να γίνει κεντρικό πρωτοσέλιδο, αλλά ούτε καν ένα απλό «χτύπημα» (αναγγελτικό) στην πρώτη σελίδα. Ολο το θέμα περιορίστηκε σ' ένα ουδέτερο, καθαρά ειδησεογραφικό μονόστηλο

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Για πρώτη φορά το 2013 επιβεβαιωνόμαστε ως υπουργείο Εργασίας, μέσα από τις προβλέψεις ότι επειδή το θέλουμε, η ίδια η ΕΛΣΤΑΤ άλλωστε το έδειξε, ότι η ανεργία φρενάρει το 2013. Και οι δικές μας εκτιμήσεις είναι ότι το 2014 θα έχουμε την πρώτη αποκλιμάκωση. Αυτό είναι κάτι που δεν αμφισβητείται.

Ιωάννης Βρούτσος

τους που πληρώνουμε για υπατάδες που συντηρήσαμε, σχετικά με το τι είναι ο καπιταλισμός και πώς λειτουργεί.

Ρίτσαρντ Βολφ (Πανεπιστήμιο Μασσαχουσέτης)

Μιλάτε για τον Ελληνικό Πολιτισμό και ετοιμάζεστε για την Ελληνική Προεδρία στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχοντας αποψιλώσει το χώρο του Πολιτισμού από θεσμούς και προσωπικό, έχοντας φέρει σε σημείο διάλυσης θεσμούς και φορείς που έχουν ως αντικείμενό τους την προστασία και ανάδειξη της Πολιτιστικής μας κληρονομιάς (...)

έχοντας φέρει σε απόγνωση χιλιάδες καλλιτέχνες με τη φορολογική σας πολιτική, όπου οι φόροι είναι περισσότεροι από τα έσοδα, με την πολιτική σας στο θέμα της Υγείας και της Ασφάλισης.

Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας (επιστολή στον υπουργό Πολιτισμού)

Είναι ο καλύτερος. Γνωρίζει άριστα τα κοινωνικά προβλήματα, τα οποία πληροφορείται από πρώτο χέρι, από τη μάνα του.

Βενιζέλος για Στουρνάρα

■ Σαμαράς και Τσίπρας στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο

Μια στρατηγική, δυο ψέματα

Σε κοινοβουλευτικό αμφιθέατρο μετατράπηκε η αίθουσα στην οποία διεξήχθη το ετήσιο συνέδριο του Ελληνοαμερικανικού Επιμελητηρίου. Σαμαράς και Τσίπρας διασταύρωσαν τα ξίφη τους, δίνοντας εξετάσεις ενώπιον ενός εκλεκτού κοινού βιομηχάνων, τραπεζιτών, εισαγωγέων και ραπτιέρηδων, προσπαθώντας ν' αποδείξουν ποιος είναι αποτελεσματικότερος διαχειριστής των συμφερόντων της αστικής τάξης. Πραγματικά, δε θα μπορούσαν να βρουν πιο σημαδιακό χώρο γι' αυτή την ιδιότυπη μονομαχία. Ο χώρος σηματοδότησε τη μία και μοναδική στρατηγική την οποία υπηρετούν η ΝΔ και ο ΣΥΡΙΖΑ, τη στρατηγική του ελληνοαμερικανικού καπιταλισμού. Γεμάτες προεκλογικά ψέματα οι ομιλίες και των δύο, δεν δημιούργησαν εντούτοις καμιά δυσκολία αποκρυπτογράφησης στο το αστικό κοινό που τις παρακολούθησε.

Ο Σαμαράς περιέγραψε για πολλοστή φορά το success story της κυβέρνησής του, χωρίς να επαναλάβει τις λέξεις (οι επικοινωνιολόγοι του προφανώς έκριναν πως το στερεότυπο success story κάρηκε και μόνο αρνητικές εντυπώσεις προκαλεί). Απεκάλυψε, όμως, και την ανασφάλειά του, καθώς αφιέρωσε περισσότερο από το μισό της ομιλίας του σε επιθέσεις κατά του ΣΥΡΙΖΑ. Προσπάθησε να πείσει τους καπιταλιστές, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι επικίνδυνος για τα συμφέροντά τους και γι' αυτό δεν πρέπει να τον στηρίξουν. Ενας πρωθυπουργός που αισθάνεται σίγουρος για τον εαυτό του αδιαφορεί για τον πολιτικό του αντίπαλο, ειδικά όταν απευθύνεται σε τέτοιο ακροατήριο.

Κατά τα άλλα, ο Σαμαράς υπενθύμισε το στυγνό κατασταλτικό πρόσωπο της κυβέρνησής του («επιβάλλουμε το νόμο και την τάξη. Η ασυδοσία των συντεχνιών και των πάσης φύσεως εκβιαστών, να μπλοκάρουν τις παραγωγικές μονάδες ή ανοικτά να τις υπονομεύουν περιορίζεται πλέον δραστηρίως»), καθώς και την πορεία κινεζοποίησης, η οποία θα συνεχιστεί («ανταγωνιστικότητα σημαίνει μείωση μοναδιαίου κόστους παραγωγής. Το μισθολογικό κόστος μειώθηκε αισθητά. Το μη μισθολογικό εργασιακό κόστος μειώνεται κι αυτό. Μέσα σε μια τριετία το εργασιακό κόστος – μισθολογικό και μη μισθολογικό – έπεσε κατά 20% περίπου» – «Στόχος μου προσωπικός είναι και παραμένει να υπάρξει, τη στιγμή που θα μπορέσουμε, ενιαίος φορολογικός συντελεστής για όλες τις επιχειρηματικές δραστηριότητες – flat rate όπως λέγεται διεθνώς – 15%! Πολύ χαμηλότερο από το τωρινό. Και το μισό περίπου απ' ό,τι ήταν πριν δύο-τρία χρόνια»).

Ο Τσίπρας δεν μπορούσε να μι-

λήσει με τον τρόπο του Σαμαρά. Η ομιλία του δεν έγινε σε κλειστή σύσκεψη, ούτε σε κάποιο υπερατλαντικό πανεπιστήμιο. Από την άλλη, δεν μπορούσε και να αερολογεί ενώπιον ενός τέτοιου κοινού, από το οποίο ζητούσε στήριξη. Επρεπε να βρει έναν τρόπο ώστε κωδικοποιημένα να περάσει αυτά που ήθελε. Να καθησυχάσει τους καπιταλιστές που ενδεχομένως ανησυχούσαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα διαταράξει το στάτους της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού, που έχει διαμορφωθεί μετά το 2010. Και το έκανε με αριστοτεχνικό τρόπο (γραπτή ήταν η ομιλία), όπως μπορεί κανείς να διαπιστώσει από τη σταχυολόγηση αποσπασμάτων της ομιλίας του, που ακολουθεί:

«Σας ευχαριστώ για την **πμητική πρόσκληση** να μιλήσω στο ετήσιο συνέδριό σας, το οποίο, με την πάροδο των χρόνων, έχει καταστεί **σημείο αναφοράς** για τις οικονομικές εξελίξεις (...) Ηρθα για να σας εκθέσω τις οριζούσες της κυβερνητικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ στην οικονομία (...) Δράττομαι της ευκαιρίας και της παρουσίας μου στο συνέδριό σας, προκειμένου να απευθυνθώ σε όλες τις

υγιείς επιχειρηματικές και παραγωγικές δυνάμεις του τόπου. Και καταθέτω ανοιχτή και ειλικρινή **πρόσκληση για συστράτευση** (...) Στη βάση μιας **προγραμματικής συμφωνίας** που θα απαντά ξεκάθαρα στο υπαρξιακό δίλημμα της πατρίδας μας, που είναι **λιτότητα ή ανάπτυξη, ύφεση ή παραγωγική ανασυγκρότηση**. Και δίνοντας ξεκάθαρη απάντηση **ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης, θα εντάσει τα συμφέροντα του ιδιωτικού τομέα στο ευρύτερο κοινωνικό πλαίσιο**. Εμείς σας καλούμε να επενδύσετε στην **ανάπτυξη, στην παραγωγική ανασυγκρότηση, στην καινοτομία και στην ποιότητα, δημιουργώντας σταθερές θέσεις εργασίας υψηλής εξειδίκευσης και αξιοπρεπών και δίκαιων αμοιβών, με σεβασμό στην εργατική, περιβαλλοντική και φορολογική νομοθεσία** (...) Στην Ελλάδα **την ιδιωτική πρωτοβουλία δεν την εκτοπίζει το κράτος** και η δημόσια παρέμβαση, αλλά τα καρτέλ της διαπλοκής (...) Η δική μας οικονομική πολιτική έχει επίκεντρο την **τόνωση της εσωτερικής ζήτησης και της αγοράς**. Θα δημιουργήσει, **συνεπώς, συνθήκες κερδοφορίας των επιχειρήσεων** (...) Θα είμαστε **αρωγοί**

προς τους πραγματικούς επενδυτές, αλλά αμελικοί με τους αεριτζήδες, τους μεταπράτες, τους μεσάζοντες και τους επιχειρηματίες της παρασιτικής διαπλοκής (...) Ο δημόσιος, ο κοινωνικός και ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας **θα συνυπάρχουν, με διακριτή και συμπληρωματική λειτουργία**. Θα **συμπράττουν** και θα **συναντιπύσσονται** (...) Εισάγουμε, ως βασικούς πυλώνες, **συνεργατικές μορφές της οικονομίας και ανταπτιξιακές συμπράξεις με ξένο κεφάλαιο και φορείς** (...) Αναδεικνύει με καθαρότητα τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην **υγιά και παραγωγική ιδιωτική πρωτοβουλία**, την οποία, όπως σας είπα **ωρρίτερα, εμείς στηρίζουμε, και τους μαυραγορίτες του δημόσιου πλούτου και του φυσικού κάλλους του τόπου μας, στους οποίους είμαστε απέναντι**».

Ολ' αυτά, όπως και η έμφαση στο ότι η μοναδική δέσμευση που αναλαμβάνει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ευρώ, είναι αρκετά για να καταλάβει κάθε έξυπνος καπιταλιστής ότι απέναντί του δεν έχει κάποιους ξεσαλωμένους σοσιαλιστές.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Αποστάτες κομμάτων, προστάτες συστήματος

Σκουρλέτης, σε συνέντευξη στη «Real News», επαναλαμβάνει το νέο εύρημα της γραμμής ΣΥΡΙΖΑ. Ξεκινά με επίθεση: «Όσοι (βουλευτές της πλειοψηφίας) ριζούν την κυβέρνηση θα έχουν συμβάλει στο να μπει ένα τέλος στην πιο αντικοινωνική και καταστροφική πολιτική που γνώρισε ο τόπος τις τελευταίες δεκαετίες. Θα έχουν αντιστοιχηθεί με την πλατιά απαίτηση του λαού μας να απαλλαγεί από την κυβέρνηση της κοινωνικής διάλυσης και της συρρίκνωσης της δημοκρατίας». Αμέσως μετά, βγάζει από την τσέπη το σκοκολάκι: «Μια τέτοια πολιτική πράξη θα γονιμοποιήσει πολιτικές διεργασίες. **Οι πόρτες σε μας είναι ανοιχτές σε όσους συμφωνούν με τις προτάσεις μας και είναι φερέγγυοι απέναντι στο λαό πως μπορούν να τις υπηρετήσουν με ειλικρίνεια και ανιδιοτέλεια**». Στο τέλος βάζει κι ένα φερετζέ της πλάκας, για να καθησυχάσει τάχα τους Λαφαζάνηδες: «Πάντως κάδος ανακύκλωσης δεν σκοπεύουμε να γίνουμε».

Κι ενώ θα περίμενε κανείς ν' αντιδράσει το ΠΑΣΟΚ (στους δικούς του βουλευτές απευθυνόταν η πρόσκληση), αντέδρασε ο Σίμος, που κατήγγειλε ότι «η αξιωματική αντιπολίτευση κατόντησε να έχει την αποστασία σαν το κορυφαίο

σύνθημα και τη μοναδική επιδίωξη της! Ντροπή!». Αν δεν προσπατέψει ο Σίμος τον Βενιζέλο, ποιος θα το κάνει; Το αν τον προσπατέψει είναι, βέβαια, άλλο θέμα. Ο ΣΥΡΙΖΑ απάντησε με το αυτονόητο: «Στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί – Οι αναφορές σε αποστασία θα έκαναν τον πρωθυπουργό να ξεροκαταπίνει». Ο Σίμος έκανε πως δεν κατάλαβε και κράτησε για πάρτη του την τελευταία λέξη: «**Η επίσημη αναζήτηση αποστατών που έχει εξαγγελθεί δεν έχει προηγουμένως και γράφει την πιο μαύρη σελίδα της ιστορίας του ΣΥΡΙΖΑ**».

Η έμφαση βρίσκεται, προφανώς, στο επίθετο «επίσημη». Εντάξει, στο παρασκήνιο κάθε κόμμα δικαιούται να αναζητά αποστάτες άλλου κόμματος (όταν κλείσει το «ντιλ», θα αποφασιστεί και η μεθόδεση επανόδου, έτσι που να μην φαίνεται σαν αποστασία), όχι όμως να το κάνει και με ανοιχτές εκκλήσεις, όπως κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχει, όμως, μια διαφορά. Ο ΣΥΡΙΖΑ, αν έχει παρτίδες και με άλλους πέραν της Τζάκρη, πρέπει να φροντίζει αυτοί να περιβληθούν από τα πριν με την αχλύ των μεγάλων αγωνιστών που έριξαν την κυβέρνηση, ώστε να γίνουν δεκτοί μετά βραίων και κλάδων στη μεγάλη οικογένεια του

ΣΥΡΙΖΑ.

Δε θεωρούν άραγε στο ΣΥΡΙΖΑ ότι αυτή η πολιτική τους βλάπτει; Και γιατί να τους βλάπτει; Ποιοι τους καταγγέλλουν για καλλιέργεια της αποστασίας; Ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο, δυο φιγούρες μισητές στους ψηφοφόρους που διεκδικεί ο ΣΥΡΙΖΑ. Από την άλλη, όταν ως στόχος διακηρύσσεται η πτώση της κυβέρνησης το συντομότερο δυνατό, ο ΣΥΡΙΖΑ υπολογίζει πως θα γίνει αποδεκτή η τακτική του σύμφωνα με το «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Αλλωστε, ειδικά τα τελευταία χρόνια, το «φύγε εσύ, έλα εσύ» έχει γίνει καθεστώς. Οι μετακινήσεις ανάμεσα στα κόμματα του αστικού πολιτικού φάσματος (πλην Περισοπού) είναι συνεχείς, οπότε κανένας δε θα αισθανόταν έκπληξη με καναδυό μετακινήσεις ακόμα.

Αν πρέπει να σημειωθεί κάτι, πέρα από την επισήμανση της σαπίλας που σαράνει το αστικό πολιτικό σκηνικό, είναι πως αυτοί που φεύγουν από ένα κόμμα και τραβάνε προς ένα άλλο, αναζητώντας την προσωπική πολιτική τους επιβίωση, είναι μεν αποστάτες των κομμάτων τους, όχι όμως και του συστήματος. Αυτό φροντίζουν να το προστατεύουν και από τη νέα θέση τους.

■ Σήμα κατατεθέν της Κεντροαριστεράς

Με ομιλήτη τον Γιαννίτση έγινε η πρώτη δημόσια εκδήλωση των «58» στη Θεσσαλονίκη. Ίσως αυτός να είναι και ο εκλεκτός της Κεντροαριστεράς του Βενιζέλου και του Σημίτη για την κορυφή του ευρωψηφοδελτίου που θα σχηματίσουν. Και βέβαια, η επιλογή του προσώπου δεν είναι τυχαία. Ο Γιαννίτσης συμβολίζει την άκρα δεξιά πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ, εκπροσωπεί τραπεζίτες και μεγαλοκαπιταλιστές και πρωταγωνίστησε σε αντεργατικές πρωτοβουλίες την περίοδο του σημίτικου «εκσυγχρονισμού», τότε που ξεκίνησε η συντηρητική ανασυγκρότηση του ελληνικού καπιταλισμού.

Όπως δεν είναι τυχαία η επιλογή του να επιδιώξει από το βήμα της συκέντρωσης τη δικαίωσή του για το αντιασφαλιστικό σχέδιο που πήγε να περάσει το 2001. Ενα ανατριχιαστικό σχέδιο, που έβγαλε στο δρόμο ένα εκατομμύριο εργαζόμενους σε όλη την Ελλάδα, με αποτέλεσμα ο Σημίτης να τον αναγκάσει να το αποσύρει άρον-άρον και να βάλει στη θέση του τον Ρέππα για να διαπραγματευθεί ένα πιο ήπιο αντιασφαλιστικό σχέδιο, στο οποίο συναίνεσε και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Οι ρυθμίσεις του Γιαννίτση έχουν, βέβαια, γίνει νόμος από τους Λοβέρδο-Παπακωνσταντίνου, όμως το γεγονός ότι αυτός αναζητά τη δικαίωση και λαιόδορεί τους διαδηλωτές που «ούρλιαζαν» (ακόμη και στις λέξεις φαίνεται η απόλυτη περιφρόνηση για το λαό), δείχνει και το χαρακτήρα της Κεντροαριστεράς που στήνει ο Βενιζέλος, με την αμέριστη βοήθεια των μεγαλύτερων συγκροτημάτων των ΜΜΕ.

Μπορούμε, έτσι, να καταλάβουμε τον Κουβέλη που αρνείται να προσχωρήσει σ' αυτή την Κεντροαριστερά και προσπαθεί να χτίσει το δικό του «τρίτο πόλο», μπας και διαχωριστεί. Με βασικό σύμμαχο τον Λοβέρδο, όμως, σε τι διαφέρει από τον Γιαννίτση και τους υπόλοιπους;

■ Πολύφερνη νύφη:

400 συνέδρους κατάφερε να μαζέψει η Κατσέλη στο συνέδριο της «Κοινωνικής Συμφωνίας», σε μια προσπάθεια να μετατραπεί σε πολύφερνη νύφη για τον ΣΥΡΙΖΑ και τη ΔΗΜΑΡ. Δεν αξίζει, βέβαια, να σχολιάσουμε τη διακήρυξη του συνεδρίου ότι αυτή η πολιτική παρέα στοχεύει στη δημιουργία ενός μεγάλου προοδευτικού μετώπου ανατροπής, το οποίο θα αναλάβει την αναγέννηση της χώρας μαζί με όλες τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις που στηρίζουν συγκλίνουσες απόψεις για τη συγκρότηση μιας εναλλακτικής πρότασης εξόδου από την κρίση». Σημειώνουμε απλώς ότι η Κατσέλη, μετά την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ από την κυβέρνηση και τη συμμαχία της με τον Λοβέρδο, έχει την πολυτέλεια να το παίζει δίπορτο, εκβιάζοντας έτσι τον ΣΥΡΙΖΑ να της εξασφαλίσει την επιστροφή της στη Βουλή.

Λέγεται πως παρασκηνακά υπάρχει σταθερός διάυλος του ζεύγους Αρσένη-Κατσέλη με τον Τσίπρα, όμως υπάρχουν αντιδράσεις από το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Όσο όμως προχωρούν οι παρτίδες με άλλους Πασόκους, που αποχώρησαν πρόσφατα, όπως η Τζάκρη, όσο πυκνώνουν οι εκκλήσεις προς τους βουλευτές να ριξουν την κυβέρνηση με αντάλλαγμα τη φιλοξενία τους από τον ΣΥΡΙΖΑ, τόσο θα διευκολύνεται και η επισήμοποίηση της σχέσης με την Κατσέλη. Όπως είναι γνωστό, αυτού του τύπου οι πολιτικές συμμαχίες σεβρίζονται καλύτερα στις παραμονές των προεκλογικών περιόδων, όπου κανείς από την εσωκομματική αντιπολίτευση δεν τολμά να μιλήσει.

Εργατική εξαθλίωση στο γερμανικό «παράδεισο» (4)

Μέχρι τώρα ασχοληθήκαμε με τα αντεργατικά μέτρα που πάρθηκαν σε βάρος των ανέργων και για την προώθηση της μερικής απασχόλησης στη Γερμανία. Μέτρα που είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση των εργαζομένων στις λεγόμενες «κανονικές συνθήκες» απασχόλησης (συμβάσεις αορίστου χρόνου για πάνω από 20 ώρες τη βδομάδα) από 72% που ήταν το 1991 σε 60% το 2012 και τον εξαναγκασμό των ανέργων να δουλεύουν με μισθό «όσο-όσο», με την απειλή της απώλειας ακόμα κι αυτών των πετσοκομμένων επιδομάτων που έπαιρναν. Τα τελευταία χωρίστηκαν σε δύο τμήματα. Το πρώτο που ήταν το παλιό επιδομα ανεργίας δίνεται για λιγότερο χρόνο από πριν, ενώ το δεύτερο μετατράπηκε σε φιλανθρωπικό βοήθημα για τους μακροχρόνια ανέργους, αφού αποσυνδέθηκε από τον τελευταίο μισθό και υπολογίζεται πλέον βάσει των «ελάχιστων ορίων διαβίωσης».

Αποτέλεσμα των παραπάνω ήταν από τα 40 εκατομμύρια του εργατικού δυναμικού το 2012 τα 15 εκατομμύρια (λίγο πάνω από το 37%) να είναι είτε «αυτοαπασχολούμενοι», είτε απασχολούμενοι σε «άτυπη εργασία» (με λιγότερο από 20 ώρες τη βδομάδα ή με συμβάσεις ορισμένου χρόνου ή σε προσωρινές εργασίες ή σε mini jobs για τα οποία μιλήσαμε στο προηγούμενο φύλλο), είτε εκπαιδευόμενοι σε διάφορα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης που αποτελούν δεξαμενή άντλησης φτηνής εργασίας για τους καπιταλιστές¹¹. Οι δε μακροχρόνια (πάνω από χρόνο) άνεργοι κάτω των 50 ετών έπαιψαν να δικαιούνται επιδομα ίσο με το 57% ή το 53% του τελευταίου μισθού τους (ανάλογα με το αν έχουν παιδιά ή όχι) και πρέπει να αρκεστούν στο... αστρονομικό ποσό των 382 ευρώ (άγαμοι χωρίς παιδιά) για να καλύψουν τα έξοδα διατροφής, τις καθημερινές προσωπικές ανάγκες, τα έξοδα επικοινωνίας με τον έξω κόσμο και της συμμετοχής στην πολιτιστική ζωή, το κόστος ηλεκτρισμού, μεταφορών και νοικοκυρίου (εκτός στέγασης) που καλύπτεται από το κράτος¹²!

Τι γίνεται όμως στις δουλειές που θεωρούνται «κανονικές»; Εκεί η όποια κανονικότητα αντικαταστάθηκε με μία λέξη «μαγική» που τη συναντά κανείς άπειρες φορές στις διάφορες εκθέσεις και προτάσεις, για να... σωθούν οι εργαζόμενοι από το μπαμπούλα της ανεργίας φυσικά! Τι λέξη ελαστικοποίηση.

Ελαστικοποίηση

Ας δούμε πώς περιγράφει ο ΟΟΣΑ τα γερμανικά κατορθώματα στον τομέα αυτό: «Αντί της μείωσης της εργασίας μέσω απολύσεων, οι γερμανικές εταιρίες –όπως στην Κορέα και το Λουξεμβούργο– κατέφυγαν στη μείωση των μέσων όρων εργασίας ανά εργάτη... Πιο σημαντικές ήταν οι επιμαχες μεταρρυθμίσεις και πολιτικές που αύξησαν την ευελιξία στις ώρες εργασίας σε επιχειρησιακό επίπεδο στη μορφή του σχήματος της εργασίας μειωμένου ωραρίου (σ.σ short time work στο αγγλικό κείμενο ή Kurzarbeit στα γερμανικά), μειώσεις στα ισοζύγια των λογαριασμών εργατικού χρόνου, όσο και μειώσεις στις εβδομαδιαίες ώρες εργασίας. Αυτή η ευελιξία έχει αυξηθεί σημαντικά τα χρόνια πριν από την κρίση και έτσι βοή-

θά να εξηγηθεί η ευνοϊκή απάντηση στην ανεργία¹³.

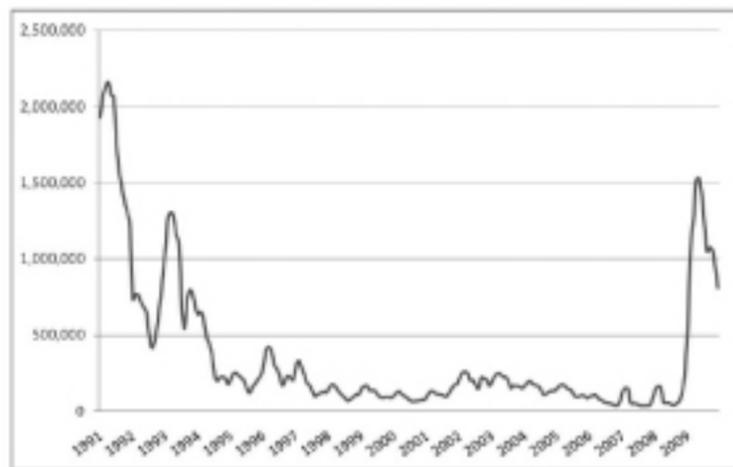
Τι σημαίνουν τα παραπάνω;

Μεγάλος εχθρός των καπιταλιστών ήταν, είναι και θα είναι οι πληρωμένες υπερωρίες. Γι' αυτό και έσπευσαν να τις μετατρέψουν σε... ρεπό. Σε περσινή έρευνα του γερμανικού Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών (DWI)¹⁴ αναφέρεται ότι **αν και σημειώθηκε μεγάλη αύξηση στον αριθμό των εργαζομένων που δούλεψαν υπερωριακά (από 45% το 1984 σε 65% το 2007), ο αριθμός αυτών που αποζημιώθηκαν με ρεπό εκπνύχτηκε από 30% το 1984 σε 50% το 2005.** Η έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα: «Η απλήρωτη υπερωρία είναι τώρα πιο συνηθισμένη από την πληρωμένη... Η χρήση αρχικά της απλήρωτης υπερωρίας όσο ξεκινά η ανάκαμψη υποδηλώνει ότι, όπως αναμενόταν, οι εργοδότες προτιμούν τη χρήση υπερωριών που αποζημιώνονται με ρεπό από την πιο ακριβή πληρωμένη υπερωρία».

Βέβαια, ακόμα δεν έχουν σταματήσει οι πληρωμένες υπερωρίες, αφού όπως επισημαίνει η έκθεση δεν είναι δυνατόν να εγκαταλειφθούν εντελώς. Όσο προχωρούσε η «ανάπτυξη» άρχισαν να γίνονται περισσότερες πληρωμένες υπερωρίες από πριν. Ωστόσο, όπως επισημαίνει έκθεση της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εργασίας, «ενώ η πληρωμένη υπερωρία μπορεί να καταγραφεί επαρκώς από τα δεδομένα, η απλήρωτη υποαναφέρεται στα διευθυντικά στοιχεία και τις εκθέσεις»¹⁵.

Επομένως, η «μετάβαση» στις πληρωμένες υπερωρίες που αναφέρει ο ΟΟΣΑ ίσως να μην είναι και τόσο πραγματική. Το σίγουρο είναι ότι το πουλόβερ έχει αρχίσει να ξηλώνεται και η πληρωμένη υπερωρία κάποτε θα φαντάζει όνειρο απατηλό. Πώς όμως; Σύμφωνα με την παραπάνω έκθεση¹⁶, «ενώ χρησιμοποιείται ακόμα σε αξιόλογο βαθμό η πληρωμένη υπερωρία, έχασε τη σημαντικότητά της κατά τη διάρκεια της περασμένης δεκαετίας. Για παράδειγμα, το 2001 η πληρωμένη υπερωρία είχε μερίδιο ίσο με το 3.5% του εργατικού όγκου και οι εργαζόμενοι δούλευαν μέχρι και 59.4 ώρες πληρωμένη υπερωρία το χρόνο. Η μείωση στην πληρωμένη υπερωρία μπορεί μερικώς να αποδοθεί στη δημιουργία και χρήση μέτρων ευελιξίας του εργατικού χρόνου. Για παράδειγμα, η επιπρόσθετη ευελιξία έχει επιτευχθεί μέσω συλλογικών συμβάσεων που σχετίζονται με τις (κυκλικές) εναλλαγές των ωρών εργασίας και την αυξανόμενη χρήση των λογαριασμών χρόνου εργασίας».

Graph 8: Total number of participants in work sharing (January 1991-September 2009)

Note: Total number includes participants of all three types of work sharing
Source: Own calculations, based on data from the Federal Employment Agency (IAB-DWI)

Εκ περιτροπής εργασία

Η εργασία μειωμένου ωραρίου στις συμβάσεις αορίστου χρόνου (στις «κανονικές θέσεις εργασίας» δηλαδή) ήταν το απαραίτητο συμπλήρωμα για τη μετατροπή σε λάστιχο της «κανονικής» εργασίας, με το πρόσχημα της καταπολέμησης της ανεργίας. Να πως περιγράφει αυτή τη μορφή «εκ περιτροπής εργασίας» το υπουργείο Εργασίας της Γερμανίας: «Εάν ένας εργοδότης μειώσει προσωρινά τις ώρες εργασίας και θέσει το εργατικό δυναμικό σε βραχυχρόνια εργασία, επειδή μειώθηκαν οι δουλειές ή λόγω ενός αναπόφευκτου γεγονότος, το τοπικό γραφείο εργασίας πληρώνει ένα επίδομα βραχυχρόνιας εργασίας (Kurzarbeitergeld) υπό τον όρο της ικανοποίησης θεσμοθετημένων απαιτήσεων. Ο κύριος σκοπός του επιδόματος βραχυχρόνιας εργασίας είναι να κρατήσει τους εργάτες στην απασχόληση και να αποφεύγει τις απολύσεις παρά την έλλειψη εργασίας»¹⁷.

Για να στηρίξει αυτό το μέτρο που βόλευε τους καπιταλιστές την περίοδο της αναδουλειάς, το γερμανικό κράτος έσπευσε να επιδοτήσει μέρος του χαμένου μισθού. Έτσι, αντί να πληρώνουν οι καπιταλιστές τους εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης στις περιόδους ύφεσης για όλες τις ώρες εργασίας, τους βάζουν να δουλέψουν λιγότερο και το κράτος τους απαλλάσσει από τα «περιττά βάρη» πληρώνοντας τη διαφορά! Εδώσε λοιπόν ένα ποσό που ισοδυναμεί με το 60% του χαμένου μισθού (μείον τις κρατήσεις) γι' αυτούς που δεν έχουν παιδιά (67% γι' αυτούς που έχουν) σε περίπτωση που σε μια εταιρία τουλάχιστον το ένα τρίτο των εργαζομένων έχει υποστεί περικοπές στο μισθό πάνω από 10% λόγω της μείωσης των ωρών εργασίας¹⁸. Ως χαμένους μισθός θεωρείται η διαφορά μεταξύ του ακαθάριστου μισθού πριν το μειωμένο ωράριο και του ακαθάριστου μισθού με το μειωμένο ωράριο.

Το... πρόβλημα για τον καπιταλιστή ήταν ότι έπρεπε να πληρώσει τις ασφαλιστικές εισφορές για το σύνολο του μισθού, ακόμα δηλαδή και για το μέρος της εργασίας που δεν παρασχέθηκε. Το πρόβλημα όμως «διευ-

θετήθηκε» από το Φλεβάρη του 2009, οπότε το κράτος ανέλαβε να πληρώσει το 50% των ασφαλιστικών εισφορών για το μέρος της εργασίας που δεν παρασχέθηκε, ενώ από τον Ιούλη του ίδιου χρόνου το κράτος ανέλαβε να καλύψει το 100% των ασφαλιστικών εισφορών στην περίπτωση που η εργασία μειωμένου χρόνου ξεπεράσει τους έξι μήνες¹⁹.

Ο χρόνος της κρατικής επιδότησης της εργασίας με μειωμένο ωράριο διαφοροποιήθηκε κατά τη διάρκεια της κρίσης. Κάποια στιγμή έφτασε μέχρι και τα δύο χρόνια^{20, 21}, ενώ σήμερα για αιτήσεις εργασίας μειωμένου ωραρίου που θα υποβληθούν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2013 ο χρόνος επιδότησης είναι ένα έτος²². Αυτό σημαίνει ότι επί ένα χρόνο το κράτος θα επιδοτεί τις θέσεις εκ περιτροπής εργασίας.

Η εκ περιτροπής εργασία έκανε θραύση στην περίοδο κορύφωσης της κρίσης που χτύπησε την Ευρώπη. Σύμφωνα με έκθεση του γερμανικού Ινστιτούτου Μελετών Εργασίας²³, που επικαλείται στοιχεία από το Ομοσπονδιακό Γραφείο Εργασίας, η αύξηση του αριθμού των εργαζομένων που έκαναν αίτηση για επιδομα μειωμένου ωραρίου ήταν πραγματικά συγκλονιστική. Από 100 χιλιάδες που ήταν το 2008 εκτινάχτηκαν στο 1.5 εκατομμύριο, σε περισσότερες από 61 χιλιάδες επιχειρήσεις το Μάη του 2009, δηλαδή 15πλασιάστηκαν! Συνολικά για το 2009 έγιναν πάνω από 162 χιλιάδες αιτήσεις για τη χορήγηση του επιδόματος εργασίας μειωμένου ωραρίου στο Ομοσπονδιακό Γραφείο Εργασίας και αφορούσαν πάνω από 3.6 εκατομμύρια εργαζόμενους²⁴! Μιλάμε για εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης που έλαβαν επιδομα μειωμένου ωραρίου λόγω οικονομικών συνθηκών. Αν και μετέπειτα αυτό το νούμερο έπεσε σημαντικά (σε κάτω από 150 χιλιάδες το Φλεβάρη του 2011), δείχνει ότι αποτελεί ένα χρήσιμο εργαλείο για τους καπιταλιστές σε περιόδους μείωσης της παραγωγής. Τα λεφτά που έδωσε το γερμανικό κράτος για την επιδότηση των θέσεων εργασίας μειωμένου ωραρίου έφτασαν στα 4.6 δισ. ευρώ μόνο για το 2009²⁵.

Συνδικαλιστική συναίνεση.

Δεν ήταν λίγες οι φορές που η μειωμένη εργασία θεσμοθετήθηκε μέσα από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, πάντα για το... καλό των εργαζομένων με τη συναίνεση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Ας δούμε πώς περιγράφει αυτή τη συναίνεση ο ΟΟΣΑ²⁶: «Με τις κλαδικές διαπρα-

ματεύσεις να γίνονται λιγότερο δημοφιλείς, αντανακλώντας εν μέρει τη μείωση της συμμετοχής στα συνδικάτα και τους συνδέσμους των εργοδοτών, οι συλλογικές συμβάσεις έγιναν πιο ευελικτές δίνοντας περισσότερη ανοχή για παρεκκλίσεις στις επιχειρήσεις. Παραδείγματα είναι η εισαγωγή των «ανοιχτών άρθρων» (δηλαδή εξαιρέσεις από τις ρυθμίσεις του εργασιακού χρόνου που περιλαμβάνονται σε μία συλλογική σύμβαση), ή των «άρθρων στέρησης» (δηλαδή εξαιρέσεις από το επίπεδο του συμφωνημένου μισθού κατά τη διάρκεια μιας επισφαλούς οικονομικής κατάστασης). Συχνά η συναίνεση των συνδικάτων στην εφαρμογή τέτοιων μέτρων σχετίζεται με ρητές εγγυήσεις των εργοδοτών, όπως οι εγγυήσεις για την παραμονή στην εργασία. Τέτοιες «συμβάσεις εργασίας σε επιχειρησιακό επίπεδο» ή «εργασιακές συμμαχίες» στοχεύουν στο να δυναμώσουν τις μακροχρόνιες εργασιακές σχέσεις αυξάνοντας την ευελιξία των εργασιακών συνθηκών, και επομένως συμβάλλοντας στην εξασφάλιση των θέσεων εργασίας σε περιόδους κρίσης.

Εκτός από συμφωνίες για ευελικτές ώρες εργασίας, τέτοιες συμβάσεις επιτρέπουν επίσης την αναστολή των πληρωμών των ετήσιων μπόנוν, των πληρωμένων αδειών ή καθαρές μισθολογικές περικοπές. Συμφωνίες μεταξύ των κοινωνικών εταίρων σε τέτοια ζητήματα διευκολύνθηκαν από μία κυβερνητική απόφαση να βασίζονται τα επιδόματα ανεργίας στο αρχικό εισόδημα ενός υπαλλήλου και έτσι να μην λαμβάνεται υπόψη η προσωρινή μείωση του μισθού για τον υπολογισμό των επιδομάτων. Αυτές οι συμφωνίες έχουν επεκταθεί περισσότερο από τα μέσα της δεκαετίας του '90 και, ειδικά μεταξύ των επιχειρήσεων με περισσότερα από 250 άτομα, περισσότερες από τις μισές τις έχουν ενσωματώσει μέχρι το 2010».

Τα επιδοτούμενα σχήματα μειωμένου ωραρίου, όμως, δεν ήταν ο κύριος λόγος για τη μείωση στο χρόνο εργασίας (και τις αποδοχές φυσικά) των εργαζομένων στη Γερμανία. Όπως επισημαίνει έκθεση του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Ζωής και Εργασίας στην ΕΕ²⁷, που επικαλείται στοιχεία από τον ΟΟΣΑ, μόνο το 25% περίπου του μέσου όρου των μειώσεων των ωρών εργασίας στη Γερμανία οφειλόνταν στο σχήμα μειωμένου χρόνου εργασίας. Ο κύριος τρόπος μείωσης ήταν οι μειώσεις στον εργατικό χρόνο με πρωτοβουλία του εργοδότη (40%), ακολουθούμενο από μείωση των υπερωριών (20%) και χρεωστικούς λογαριασμούς εργατικού χρόνου (20%). Ποιοι είναι όμως αυτοί οι λογαριασμοί;

Αποταμίευση υπερωριών

Οι λογαριασμοί αυτοί δεν ήταν παρά η γνωστή «διευθέτηση του χρόνου εργασίας», με την «αποταμίευση» των υπερωριών σε έναν «λογαριασμό», έτσι ώστε να μετατραπούν σε ρεπό όταν δεν θα υπάρχει δουλειά. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία^{28, 29}, οι μισοί εργαζόμενοι στη Γερμανία διαθέτουν τέτοιους λογαριασμούς που χρησιμοποιούνται όλο και πιο συχνά για να διευθετηθούν οι διακυμάνσεις στη ζήτηση. Σε περίπτωση που η ζήτηση εργασίας είναι μεγάλη, αυξάνονται οι ώρες εργασίας (χωρίς να πληρώνονται ως υπερωρίες) και οι υπερ-

■ Αίγυπτος

Παντοδύναμος ο στρατός με το νέο σύνταγμα

Εν μέσω των συνεχιζόμενων κινητοποιήσεων διαμαρτυρίας εναντίον του νέου δρακόντειου νόμου για τις διαδηλώσεις και ποικίλων αντιδράσεων για βασικά σημεία του νέου συντάγματος, παραδόθηκε από το διορισμένο 50μελές πάνελ το τελικό σχέδιο του τροποποιημένου συντάγματος, στο διορισμένο από τη στρατιωτική χούντα προσωρινό πρόεδρο της χώρας Αντλι Μανσούρ στις 3 Δεκέμβρη. Όπως ανακοινώθηκε από τον τελευταίο, το δημοψήφισμα για την επικύρωσή του θα γίνει μέσα στις επόμενες 30 μέρες και θεωρείται κρίσιμο με την έννοια ότι έμμεσα θα επικυρώσει και θα νομιμοποιήσει τα έργα και τις ημέρες της στρατιωτικής χούντας μετά την ανατροπή Μόρσι.

Το τροποποιημένο σχέδιο συντάγματος διευρύνει τα προνόμια της στρατιωτικής κλάσης και διαφυλάσσει το ρόλο του στρατού ως τον πιο ισχυρό θεσμό του κράτους και πηγή της πραγματικής εξουσίας. Ορίζει ότι για τις δύο επόμενες προεδρικές περιόδους, δηλαδή για τα επόμενα 8 χρόνια, το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο έχει αποκλειστικά το δικαίωμα να διορίζει τον υπουργό Αμυνας, χωρίς να καθορίζεται τι θα ακολουθήσει μετά τα 8 χρόνια. Επίσης, διασφαλίζεται η αδιαφάνεια και η ανυπαρξία ελέγχου στον προϋπολογισμό του στρατού ή στα στοιχεία της τεράστιας οικονομικής αυτοκρατορίας που ελέγχεται από τη στρατιωτική ελίτ.

Όμως το κόκκινο πανί για τις πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες που συμμετείχαν ενεργά στη λαϊκή εξέγερση του Γενάρη το 2011 είναι η διατή-

ρηση στο σχέδιο συντάγματος των στρατιωτικών δικαστηρίων για υποθέσεις πολιτών, σε περίπτωση που εμπλέκονται σε «επιθέσεις» εναντίον στρατιωτικών δυνάμεων, εγκαταστάσεων ή περιουσιακών στοιχείων, ακόμη και εναντίον μεμονωμένων μελών εκτός υπηρεσίας ή υπαλλήλων σε πρατήρια καυσίμων ιδιοκτησίας του στρατού. Στόχος προφανώς είναι και πάλι οι διαδηλωτές, οι οποίοι φορτώνονται αδιακρίτως με κατηγορίες για επιθέσεις μεταξύ άλλων πολλών αβάσιμων κατηγοριών. Υπενθυμίζουμε ότι περίπου 10.000 πολίτες παραπέμφθηκαν και δικάστηκαν από στρατιωτικά δικαστήρια μετά την παραίτηση του Μουμπάρακ στη διάρκεια των 17 μηνών που η εξουσία πέρασε στο Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο.

Εκτός των άλλων, το νέο σχέδιο συντάγματος απαγορεύει την ίδρυση κομμάτων με βάση τη θρησκεία, το δόγμα ή την περιοχή, πετώντας έτσι έξω από τον πολιτικό στίβο τα ισλαμικά κόμματα. Παράλληλα, υποτίθεται ότι διασφαλίζει πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα, όπως η ελευθερία της έκφρασης, η ισότητα των δύο φύλων, τα δικαιώματα των παιδιών και η ελευθερία της πίστεως, τα οποία όμως συνθλιβονται και καταπατούνται καθημερινά από την μπότα της στρατιωτικής χούντας στο όνομα της «ασφάλειας» και της «μάχης κατά της τρομοκρατίας».

Καταστολή και αντίσταση

Η προσπάθεια της στρα-

τιωτικής χούντας να επιβάλλει δια πυρός και σιδήρου το δρακόντειο νόμο για τις διαδηλώσεις, που τέθηκε σε ισχύ από τις 24 Νοέμβρη και απαγορεύει οποιαδήποτε δημόσια συνάθροιση άνω των 10 ατόμων για πολιτικούς λόγους χωρίς την άδεια της αστυνομίας, αποκαλύπτει τις πραγματικές προθέσεις της καθώς και το πόση αξία έχει η αυτήν το σύνταγμα και τα δικαιώματα των πολιτών που υποτίθεται ότι διασφαλίζει. Όλες οι κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας που πραγματοποιούνται τις τελευταίες μέρες, είτε ενάντια στα στρατιωτικά δικαστήρια είτε ενάντια στο νόμο για τις διαδηλώσεις, χωρίς άδεια από την αστυνομία, διαλύονται με τη χρήση δακρυγόνων, κανονιών νερού, πλαστικών σφαιρών και μεταλλικών σφαιριδίων. Δεκάδες διαδηλωτές συλλαμβάνονται και παραπέμπονται να δικαστούν, ενώ υπάρχουν ήδη δύο νεκροί φοιτητές. Ανάμεσα στους συλληφθέντες είναι τρεις γνωστοί αγωνιστές – σύμβολα της λαϊκής εξέγερσης μέσα σε μια βδομάδα. Πρόκειται για τους Αχμέντ Μαχέρ, από τους ιδρυτές του κινήματος 6 Απρίλη, τον Αλί Αμπντέλ – Φατάχ και τον Αχμέντ Ντούμα, που κατηγορούνται για υποκίνηση

διαδηλώσεων, κλείσιμο δρόμων και επιθέσεις κατά της αστυνομίας, αδικήματα που τιμωρούνται με μεγάλες ποινές φυλάκισης και εξοντωτικά πρόστιμα χιλιάδων ευρώ σύμφωνα με το νέο νόμο για τις διαδηλώσεις.

Ενα μικρό δείγμα του οργίου καταστολής στο οποίο επιδιέχεται η στρατιωτική χούντα είναι η καταδίκη μέσα στο Νοέμβριο, πριν από την εφαρμογή του νέου νόμου για τις διαδηλώσεις, 12 φοιτητών του πανεπιστημίου Al – Azhar σε φυλάκιση 17 ετών και πρόστιμο 6830 ευρώ με τις κατηγορίες της υποκίνησης διαδηλώσεων, της επίθεσης σε υπαλλήλους και στο προσωπικό ασφαλείας του πανεπιστημίου, της απόπειρας εισβολής στα κεντρικά γραφεία του πανεπιστημίου και της φθοράς δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας. Το ίδιο διάστημα καταδικάστηκαν ακόμη 38 φοιτητές σε φυλάκιση ενάμισι χρόνου με την κατηγορία της υποκίνησης διαδηλώσεων. Όμως αυτό που προκάλεσε σοκ και κατακραυγή απ' όλο το πολιτικό φάσμα ήταν η καταδίκη στις 27 Νοέμβρη από δικαστήριο της Αλεξάνδρειας 21 κοριτσιών, ηλικίας 15 – 22, σε φυλάκιση 11 χρό-

νων γιατί πήραν μέρος σε μια ειρηνική διαδήλωση. Τα 7 από τα κορίτσια ήταν ανήλικα και θα εκτίσουν την ποινή τους σε κέντρα ανηλικών μέχρι να ενηλικιωθούν. Το «έγκλημα» που διέπραξαν στην ειρηνική διαδήλωση που συμμετείχαν ήταν ότι κρατούσαν κίτρινα μπαλόνια με το σύμβολο Rabaa της ανοιχτής παλάμης με τα τέσσερα δάκτυλα των οπαδών του Μόρσι, όμως οι κατηγορίες με τις οποίες καταδικάστηκαν ήταν συμμετοχή σε παράνομη διαδήλωση, κλείσιμο δρόμων, καταστροφή δημόσιας περιουσίας και κατοχή όπλων.

Από την αρχή της νέας ακαδημαϊκής χρονιάς το Σεπτέμβριο, πολλά πανεπιστήμια έχουν γίνει κέντρα αντικυβερνητικών διαδηλώσεων και συγκρούσεων με τις δυνάμεις καταστολής, αρχικά από φοιτητές οπαδούς της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Όμως, καθώς η στρατιωτική χούντα επιχειρεί να συντρίψει πλέον κάθε μορφή αντίστασης στην εξουσία της και να επιβάλλει τη σιωπή του τρόμου, ο αναβρασμός στα πανεπιστήμια μεγαλώνει, το μέτωπο ενάντια στη στρατιωτική χούντα διευρύνεται και οι αντικυβερνητικές διαδηλώσεις κλιμακώνονται, ιδιαίτερα μετά τις πολύχρονες καταδίκες φοιτητών και των 21 κοριτσιών και τη δολοφονία των δύο φοιτητών της σχολής Μηχανικών του Πανεπιστημίου του Καΐρου. Πρόκειται για το Μαχμούτ Αμπντέλ Χακίμ, που σκοτώθηκε στις 19 Νοέμβρη στη δεύτερη επέτειο των συγκρούσεων της οδού Μοχάμεντ Μαχμούτ, και το Μοχάμεντ Ρέντα, που σκοτώθηκε στις 28 Νοέμβρη από πυρά των δυνάμεων καταστολής σε

διαδήλωση στο χώρο του πανεπιστημίου. Η δολοφονία του τελευταίου ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι της οργής των φοιτητών. Από την ημέρα της δολοφονίας και μέχρι τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, χιλιάδες φοιτητές διαδηλώνουν σε πολλά πανεπιστήμια της Αιγύπτου, ενώ η διοίκηση του Πανεπιστημίου του Καΐρου κήρυξε από την 1η Δεκέμβρη τριήμερο πένθος και με ανακοίνωσή της καταλόγισε την ευθύνη στις δυνάμεις καταστολής και απαίτησε την απελευθέρωση των τεσσάρων φοιτητών που συνελήφθησαν ως ένοχοι για τη δολοφονία του συμφοιτητή τους.

Σημειώτεον ότι στις αρχές Νοέμβρη η διορισμένη προσωρινή κυβέρνηση εξέδωσε απόφαση που επιτρέπει την είσοδο της αστυνομίας στα πανεπιστήμια χωρίς άδεια από τις πανεπιστημιακές αρχές σε περίπτωση που απειλούνται οι εγκαταστάσεις ή οι φοιτητές. Μέχρι τότε, απαγορευόταν η είσοδος της αστυνομίας παρά μόνο μετά από πρόσκληση των πανεπιστημιακών αρχών.

Είναι νωρίς για να εκτιμήσει κανείς τι διαστάσεις μπορεί να πάρει το κίνημα ενάντια στη στρατιωτική χούντα. Ωστόσο, είναι βέβαιο ότι όσο αμειλικτοκι αν είναι το χέρι της κρατικής καταστολής, δεν μπορεί να σβήσει τόσο γρήγορα και εύκολα τις παρακαταθήκες της μεγάλης λαϊκής εξέγερσης. Πόσο μάλλον όταν το αίμα των εκατοντάδων νεκρών και των χιλιάδων θυμάτων είναι ακόμη νωπό και οι δολοφόνοι κυκλοφορούν ελεύθεροι και συνεχίζουν να αλωνίζουν.

βάλλουσες κατατίθενται στον λογαριασμό. Στην περίπτωση που πέσει η ζήτηση και η παραγωγική δραστηριότητα μειωθεί, τότε ο εργαζόμενος μειώνει το χρόνο εργασίας του κάνοντας «ανάληψη» από τις ώρες που είχε δουλέψει.

Πρόκειται για την ίδια λογική με το σχήμα μειωμένου ωραρίου, μόνο που εδώ δεν υπάρχει κρατική επιδότηση. Να πως περιγράφει τη χρήση των λογαριασμών αυτών μια ανταπόκριση του πρακτορείου Bloomberg: «Στην *Trumpf GmbH & Co. KG*, ένα γερμανικό κατασκευαστή μηχανολογικών εργαλείων, ηλεκτρονικών και λείζερ, κάθε υπάλληλος εργάζεται μέχρι 250 ώρες περισσότερες από αυτές που συμφωνήθηκαν στη σύμβαση όταν υπάρχει πολλή δουλειά και μέχρι 250 ώρες λιγότερο όταν η ζήτηση είναι χαμηλή. Όταν οι παραγγελίες κατέρρευσαν το Νοέμβριο του 2008, η κατασκευαστική με έδρα το *Ditzingen*, εξάντλησε το όριο των 500 ωρών, πριν μετακυλίσει σχεδόν 3.200 από τους 4.500 εργαζάτους της στη Γερμανία

στο κυβερνητικό πρόγραμμα βραχείας εργασίας»¹¹. Αφού ξεζούμισε τους εργαζάτους η *Trumpf*, τους πέταξε σαν συμμένες λεμονόκουπες στον Καιάδα της εκ περιτροπής εργασίας.

Με τη νομοθεσία που τέθηκε σε ισχύ από την 1.2.2009⁹, οι καταπιναστές έχουν το δικαίωμα να κάνουν αίτηση για εκ περιτροπής εργασία πριν εξαντληθούν οι λογαριασμοί εργατικού χρόνου των εργαζομένων τους. Αυτό σημαίνει ότι ένας καταπιναστής μπορεί να μειώσει το μισθό του εργαζόμενου (μειώνοντας αντίστοιχα τις ώρες εργασίας του) ακόμα κι αν ο τελευταίος έχει στο λογαριασμό του ώρες εργασίας που του τις χρωστάει ο καταπιναστής σαν ρεπό! Αποτέλεσμα όλων αυτών των αλλαγών στις συνθήκες εργασίας ήταν το βάλτωμα της εσωτερικής κατανάλωσης και η όξυνση των εισοδηματικών ανισοτήτων. Γι' αυτά όμως θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Παραπομπές

1. Βλ. πρώτο μέρος αυτού του αφιερώματος με στοιχεία παρμένα από τη

Γερμανική Στατιστική Υπηρεσία (<https://www.destatis.de/EN/FactsFigures/NationalEconomyEnvironment/LabourMarket/Employment/LabourForceSurvey/Tables/AtypKernerwerbErwerbsformErwerbstaetigeZR.html> & https://www.destatis.de/EN/PressServices/Press/pr/2012/09/PE12_308_62.html).

2. Υπουργείο Εργασίας & Κοινωνικών Θεμάτων – Εγγραφο με διευκρινίσεις σε εργασιακά θέματα, (http://www.bmas.de/SharedDocs/Downloads/DE/PDF-Publikationen/a998-social-security-at-a-glance-total-summary.pdf?__blob=publicationFile).

3. Οικονομική έρευνα ΟΟΣΑ: Γερμανία 2012 – Η γερμανική αγορά εργασίας ετοιμάζεται για το μέλλον (http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oced/economics/oced-economic-surveys-germany-2012/the-german-labour-market_eco_surveys-deu-2012-4-en#page1).

4. Έρευνα για την ευέλικτη εργασία με τίτλο: «Flexible Work Time in Germany: Do Workers Like It and How Have Employers Exploited It Over the Cycle?» [Ευέλικτη εργασία στη Γερμανία: Αρέσει

στους εργαζάτους και πώς οι εργοδότες την εκμεταλλεύτηκαν κατά τη διάρκεια του (σ.σ. οικονομικού) κύκλου;] - Ινστιτούτο Οικονομικών Ερευνών (DWI) 13/9/2012 (http://www.diw.de/documents/publikationen/73/diw_01.c.409028.de/div_sp0489.pdf).

5. Safeguarding jobs in times of crisis – Lessons from the German experience (Διασώζοντας θέσεις εργασίας την εποχή της κρίσης – Μαθήματα από τη γερμανική εμπειρία) – Παγκόσμια Οργάνωση Εργασίας (INTERNATIONAL LABOUR ORGANIZATION - INTERNATIONAL INSTITUTE FOR LABOUR STUDIES (http://www.ilo.org/public/english/bureau/inst/download/dp207_2011.pdf)).

6. Conditions of Work and Employment Series No. 25 - The German work-sharing scheme: An instrument for the crisis (Δελτίο για τις συνθήκες εργασίας No.25 – Το γερμανικό σχήμα μοιράσματος εργασίας: Ένα εργαλείο για την κρίση (http://www.ilo.int/wcmsp5/groups/public/---ed_protect/---protrav/---travail/documents/publication/wcms_145335.pdf)).

7. Short-time working allowance due to temporary shortfall (Επίδομα βραχυχρό-

νιας εργασίας εξαιτίας προσωρινής ύφεσης) – Ομοσπονδιακό Γραφείο Εργασίας (<http://www.arbeitsagentur.de/nh-439356/EN/zentraler-Content/Leistung/Kurzarbeitsentgelt-EN-54298.html>).

8. Short-time work: The German answer to the Great Recession (Βραχυχρόνια εργασία: Η γερμανική απάντηση στην Μεγάλη Υφεση) Discussion paper series // Forschungsinstitut zur Zukunft der Arbeit, No. 5780, Institute for the Study of Labor (IZA) (<http://ftp.iza.org/p5780.pdf>).

9. Germany: Short-time working allowance (Γερμανία: Επίδομα βραχυχρόνιας εργασίας) – Eurofound 2010 (<http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2010/632/en/2/EF10632EN.pdf>).

10. ERM REPORT 2010 Extending flexibility – The potential of short-time working schemes (Επεκτείνοντας την ευελιξία - Η δυνατότητα των σχεδίων μειωμένου χρόνου εργασίας) (<http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2010/71/en/1/EF1071EN.pdf>).

11. <http://www.bloomberg.com/news/2010-07-27/germany-s-labor-market-miracle-comes-at-a-price-for-recovering-economy.html>.

Το σύνδρομο της ήττας

Η απεργία των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ και του ΕΜΠ, που συμπλήρωσε 14 βδομάδες, παλεύοντας ενάντια σε θεούς και δαίμονες, έβγαλε στην επιφάνεια όχι μόνο το σάπιο πολιτικό παιχνίδι εξουσίας, που παίζεται μεταξύ συγκυβέρνησης και ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και τη βασική παθολογία του εργατικού κινήματος: το σύνδρομο της ήττας.

Αυτοί που το Σεπτέμβρη διακήρυτταν υποκριτικά ότι οι λαϊκοί αγώνες θα ρίξουν την κυβέρνηση, τράβηξαν την ουρά τους απέξω και περί άλλα τυρβάζουν. Η... στρατηγική της πτώσης της κυβέρνησης εστιάζεται τώρα στην αποστασία κάποιων βουλευτών, στους οποίους υπόσχονται την πολιτική σωτηρία. Το επιχείρημα ότι δήθεν δεν αναμίχθηκαν στην απεργία των διοικητικών, για να μη δώσουν λαβή συκοφάντησης του αγώνα, είναι πρόστυχο. Γιατί να τους νοιάζει κάτι τέτοιο, όταν οι ίδιοι έλεγαν πως οι αγώνες θα ρίξουν την κυβέρνηση; Απλούστατα, στο μυαλό τους είχαν άσφαιρους αγώνες και όχι έναν αγώνα που διεκδικούσε με αξιώσεις τη νίκη και αν στηριζόταν θα μπορούσε ν' αλλάξει πολλά πράγματα.

Θα μπορούσε να επιφέρει ένα ισχυρό πλήγμα στο σύνδρομο της ήττας που πλακώνει τον ελληνικό λαό, μετά από μια τετραετία σαρωτικής επίθεσης των δυνάμεων του κεφαλαίου και διαδοχικών νικών τους σε όλα τα μέτωπα. Θα ήταν το πρώτο έμπρακτο ρήγμα στη σιδηρά πολιτική των Μνημονίων και των κυβερνήσεων που τα εφαρμόζουν.

Δεν φταίει, όμως, μόνο οι δυνάμεις της αντιπολίτευσης για την απουσία κάθε στήριξης σ' αυτόν τον αγώνα. Σε τελευταία ανάλυση, δεν μπορούσαμε να περιμένουμε διαφορετική στάση από κόμματα όπως ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Περισός. Έχει και ο καθένας από εμάς τη δική του ευθύνη. Ως εργαζόμενοι πρωτίστως. Από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον Περισός περιμένουμε να μας οργανώσουν, να οργανώσουν την πανεργατική αλληλεγγύη σ' έναν αγώνα;

Από την άλλη, η απόδοση ευθυνών στον καθένα εργαζόμενο είναι εύκολη δουλειά. Το λες και καθάρισες. Απεκδύεσαι κάθε παραπέρα ευθύνης. Αν θέλεις να ψάξεις την ουσία των πραγμάτων, όμως, θα διαπιστώσεις ότι η ευθύνη είναι λιγότερο ατομική και περισσότερο συλλογική. Όταν εδώ και πολλά χρόνια έχει σπάσει ακόμη και στο κατώτερο επίπεδο, το συνδικαλιστικό, ο συνεκτικός ιστός που επέτρεπε τη συλλογική έκφραση της εργατικής τάξης, δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι ατομικά ο κάθε εργαζόμενος θα σπάσει το σύνδρομο της ήττας και ξαφνικά θα προκύψει ένα τεράστιο άθροισμα αγωνιστικών ατομικοτήτων.

Οι πρωτοπόροι εργάτες έχουν τη δική τους τεράστια ευθύνη. Όχι γιατί δεν άλλαξαν τα πράγματα, αλλά γιατί δεν κινούνται σε μια κατεύθυνση αλλαγής, σε μια κατεύθυνση οικοδόμησης της νέας εργατικής συλλογικότητας.

ΖΗΤΩ Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ ΤΟΥ 1944

■ Κυνισμός

«Ο φόρος στα ακίνητα είναι δίκαιος, γιατί σε αυτά επενδύσαν διαχρονικά η φοροδιαφυγή». Αυτή η φράση του Στουρνάρα (από την περιβόητη συνέντευξή του στον Πρετεντέρη) είναι πιο κυνική από την ατάκα «η Ελλάδα δεν υπερφορολογείται», που συγκέντρωσε πάνω της όλα τα πυρά. Οποιοσδήποτε έχει αποκτήσει ένα σπίτι πρέπει να χαραττώνεται, γιατί είναι φοροφυγάς, λέει ο Στουρνάρας. Δηλαδή, οι δεκάδες (αν όχι εκατοντάδες) χιλιάδες εργαζόμενοι που πήραν στεγαστικό δάνειο για ν' αγοράσουν ένα διαμέρισμα είναι φοροφυγάδες. Η θεωρία του Βενιζέλου (που την επινόησε όταν πρωτοέβαλε το χαράτσι το Σεπτέμβρη του 2011, ως υπουργός Οικονομικών του Γιωργιάκη), σύμφωνα με την οποία το χαράτσι είναι φόρος για την εξασφάλιση της αξίας των ακινήτων, που επιτυγχάνει η κυβέρνηση, πήγε στην άκρη και τώρα έχουμε μια καινούργια θεωρία, σουλτανικού τύπου: όποιος έχει ακίνητο είναι φοροφυγάς!

Και δεν υπάρχουν φοροφυγάδες που επένδυσαν σε ακίνητα; Υπάρχουν, φυσικά, αλλά δεν είναι και η πλειοψηφία. Η μεγάλη μάζα, οι μεγαλοκαπιταλιστές, αυτοί που κάνουν τη μεγάλη φοροδιαφυγή με τις υπερτιμολογήσεις και τις υποτιμολογήσεις, δεν έχουν ανάγκη ναβάλουν λεφτά σε ακίνητα, που δεν έχουν ευελιξία στη ρευστοποίηση. Βγάζουν τα λεφτά στο εξωτερικό και τζογάρουν στα χρηματιστήρια. Κι αυτούς κάθε άλλο παρά τους πιάνει το χαράτσι.

■ Καθάρματα

Ενα 13χρονο κορίτσι πέθανε από αναθυμιάσεις μαγκαλιού, στην αγκαλιά της λιπόθυμης μάνας του, και τα ΜΜΕ της βαρβαρότητας έσπευσαν να καταγγείλουν για... τιμωρυχία όσους κατήγγειλαν το γεγονός ως αποτέλεσμα αυτής της βαρβαρότητας. Όταν είδαν ότι αυτό δεν περνάει και τόσο, ότι ο κόσμος καταλαβαίνει πως τέτοια φαινόμενα είναι εγκλήματα του συστήματος που πλήττουν εξασθλιωμένες εργατικές οικογένειες, έσπευσαν να γυρίσουν την πλάκα, μιλώντας για την ταλαιπωρία που υπέστη η μάνα από την αστυνομία, επειδή η άδεια παραμονής της είχε λήξει. Στη θέση αυτής της μετανάστριας που προσπαθούσε να επιβιώσει θα μπορούσε να είναι μια ελληνίδα μάνα, καθώς η εξασθλίωση βαθαί-

νει με ασύλληπτους ρυθμούς. Κι αν έχουμε να πούμε κάτι, δεν είναι η έκφραση οδύνης μας για τον άδικο χαμό του κοριτσιού, αλλά η καταγγελία του ως (ενός ακόμη) εγκλήματος του καπιταλισμού.

■ Αδίστακτος γκεμπελισμός

Το σύνθημα δόθηκε από το Σάββατο: εξουτελίστε τον Πελεγρίνη που πήγε να παίξει θέατρο στο Παρίσι, αντί να καθήσει στην Αθήνα ν' ανοίξει το Πανεπιστήμιο. Με απόλυτο συντονισμό εφημερίδες, ραδιόφωνα και τηλεοράσεις που στηρίζουν τη συγκυβέρνηση επιδόθηκαν σε μια απήσαστική εκστρατεία συκοφάντησης του πρύτανη του ΕΚΠΑ, παίζοντας με τα πιο χυδαία ένστικτα που μπορεί κανείς να βρει μέσα στο λαό, σε μια προσπάθεια να προετοιμάσουν το επόμενο βήμα, την παραπομπή πρύτανη στο Πειθαρχικό, για πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία.

Δεν τρέφουμε καμιά εκτίμηση στον Πελεγρίνη ως πολιτικό πρόσωπο (γιατί ένας πρύτανης είναι πολιτικό πρόσωπο, αφού ασκεί διοίκηση). Το έργο του ως συγγραφέα, ηθοποιού και σκηνοθέτη του εαυτού του δεν το γνωρίζουμε, οπότε δεν μπορούμε να το κρίνουμε. Ούτε αυτοί που οργανώσαν τη διαπίμπευση και τον κανιβαλισμό του έκριναν το καλλιτεχνικό του έργο. Το χρησιμοποίησαν ως πρόσχημα, με καθαρά φασιστική μεθοδολογία. Δεν τους έφτασε που ο Πελεγρίνης χτύπησε πισώπλατα τον αγώνα των διοικητικών, συμφωνώντας με

τις προτάσεις Αρβανιτόπουλου και καλώντας τους να τις υιοθετήσουν. Ήθελαν να κάνει και το μπάτσο, καταστέλλοντας την απεργία. Με τη μηχανισμό θα το έκανε τους είναι αδιάφορο. Ήθελαν να κάνει αυτό που δεν μπορούσε να κάνει ο Αρβανιτόπουλος. Κι επειδή αυτός σήκωσε τα χέρια ψηλά, δε δίστασαν να τον ξεσκίσουν, στέλνοντας ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε όλα τα στελέχη της αστικής διοίκησης, επιπέδου Πελεγρίνη, ότι πρέπει να είναι ανελέητα απέναντι στους εργαζόμενους και να αναλάβουν και καθήκοντα μπάτσο, αν θέλουν να παραμείνουν στις θέσεις τους.

ΥΓ. Μπορεί να μη γνωρίζουμε το θεατρικό έργο του Πελεγρίνη, γνωρίζουμε όμως τη θεατρική ευτέλεια που υπηρετεί εδώ και χρόνια ο Σταμάτης Φασουλής. Ο φασουλής αυτός του Συγκροτήματος Ψυχάρη κατέθεσε το δικό του «οβολό» στη γκεμπελική εκστρατεία συκοφάντησης και εκμηδένισης του Πελεγρίνη, με ένα αηδιστικό πόνημα που συνέγραψε για τα «Νέα». Ούτε που έχει δει την παράσταση του Πελε-

■ Μαχητικός αντιφασισμός

Κάθε φασιστικό χέρι που σηκώνεται για να κτυπήσει πρέπει να πέφτει κάτω ξερό. Οποιοσδήποτε ξένο χωριό έρχεται σε άλλο για να δειρίει και να δολοφονήσει πρέπει να φεύγει τασκισμένος. Οποιοσδήποτε από το ίδιο χωριό τρομοκρατεί τους χωριανούς πρέπει κάτω από το γενικό ξεσηκωμό να αναγκάζεται να φύγει από το χωριό, πρέπει να του γίνεται η ζωή στο χωριό αβίωτη. Οποιοσδήποτε κάνει απόπειρα να δολοφονήσει θα πρέπει να το πληρώσει με τη ζωή του.

Νίκος Ζαχαριάδης
ομιλία στο Βόλο, 14.1.1946

γρήνη για να την κρίνει. Ούτε που τον απασχόλησε το ότι με την κατά Πελεγρίνη γκεμπελική εκστρατεία συκοφαντήθηκε και το ίδιο το Θέατρο, αφού –σύμφωνα με την εκστρατεία αυτή– η ενασχόληση με το θέατρο αφορά μόνο ανθρώπους ευτελείς, ρηχούς, πολύ κατώτερους από το επίπεδο ενός πανεπιστημιακού. Κλήθηκε από τα αφεντικά να συμμετάσχει στη γκεμπελική εκστρατεία και ο φασουλής Φασουλής το έπραξε ασμένως.

■ Το πρότυπό τους

Μπορείς να του προσάψεις ένα σωρό «κοσμική», αλλά βλάκα δεν τον λες τον Πρετεντέρη. Όταν εκφράζει απέραντο θαυμασμό για τον Γεωργιάδη («κάποιοι αντιδρούσαν και στη μείωση των φαρμάκων αλλά ο Γεωργιάδης τους καθάρισε σε μία βδομάδα - ομολογώ ότι δεν έχω ξαναδεί στην ελληνική πολιτική έναν άνθρωπο να διαλύει μόνος του ένα ολόκληρο κόμμα!...») σημαίνει πως η «γραμμή» λέει να στηριχτεί ο Μπουμπούκος ως υπουργός-πρότυπο της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Πρότυπο... αποτελεσματικότητας. Πρέπει να κρυφτεί το γεγονός ότι ένας παντελώς άσχετος με το αντικείμενο, που ξημεροβραδιάζεται στα ραδιοκάναλα, παίρνει αποφάσεις που οι προκάτοχοί του δεν τολμούσαν να προωθήσουν, μολοντί ήταν το ίδιο «μνημονιακοί» μ' αυτόν.

Κανένας Πρετεντέρης δεν αναφέρθηκε, για παράδειγμα, στα όσα τερατώδη είπε ο Γεωργιάδης στις 20 Νοέμβρη, σε συγκέντρωση που οργάνωσε στον ΟΛΠ ο Ιατρικός Σύλλογος Πειραιά. Πράγματα αδιανόητα που έκαναν τους γιατρούς να φρικάρουν. Για να υπερασπιστεί την πολιτική που κλήθηκε να εφαρμόσει, δε δίστασε να πει (αντιγράφουμε από ανακοίνωση του ΙΣΠ): «Αναφερόμενος στην πρόσφατη επίσκεψή του στο Καζακστάν, επικαλέστηκε την Διακήρυξη της Διεθνούς Διάσκεψης για την ΠΦΥ που έλαβε χώρα το 1978 στην Αλμα-Ατα, η οποία όμως αναφερόταν σε χώρες του τρίτου κόσμου που προσπαθούσαν να δημιουργήσουν υποτυπώδη πρόληψη και περίθαλψη για τους πολίτες τους χωρίς να διαθέτουν ιατρούς και μέσα. **Απέριψε σχεδόν στο σύνολό της την αναγκαιότητα εξέτασης των πολιτών στην ΠΦΥ από ιατρούς ειδικότητας, τόσο στις δομές της Δημόσιας Υγείας, όσο και των συμβεβλημένων ιατρών. Κατέστησε σαφές, ότι δεν είναι μείζονος σημασίας η επάρκεια και η ασφάλεια της φαρμακευτικής αγωγής, αλλά το κόστος της στον Κρατικό Προϋπολογισμό.** Θέλει να θεσμοθετήσει την Αντιποίηση της Ιατρικής Ειδικότητας, ισχυριζόμενος ότι η οφθαλμολογική εξέταση μπορεί να γίνει από Γενικό Ιατρό ή Παθολόγο!»

Αυτός ο άνθρωπος είναι το είδωλο των Πρετεντέρηδων, ο υπουργός-πρότυπο.

■ Καραγκιόζης

Μίμης Ανδρουλάκης (ΣΚΑΙ, 19.11.13): «Όταν ανεξαρτοποιήθηκα, για λόγους τάξης έθεσα την έδρα μου στη διάθεση του κόμματος, αλλά μου είπαν ότι η παρουσία μου θα ήταν επικοδομητική». Γιατί του χάρισαν την έδρα; Γιατί αυτός που ακολουθεί στη σειρά εκλογής είναι ο Ραγκούσης, τον οποίο ο Βενιζέλος δε βλέπει ούτε ζωγραφιστό. Αυτό εννοούσε ο Ανδρουλάκης.

Ανδρουλάκης (ΔΤ, 26.11.13): Ουδέποτε συνδέθηκε το δικό μου όνομα με οποιοδήποτε άλλο. Δεν μου ζητήθηκε να κρατήσω την έδρα για να μη με διαδεχτεί ο Ραγκούσης.

■ Κουτοπονηριές

Αναρωτιέται, αφελώς δήθεν (στην πραγματικότητα κουτοπόνηρος) αρθρογράφος του «μνημονιακού» τύπου γιατί έχει πίσαι νεύρο οίστρος τον ΣΥΡΙΖΑ και βιάζεται να κυβερνήσει, αντί ν' αφήσει την κυβέρνηση να κλείσει τον κύκλο της. «Αφού από το ευρύ δεν θέλουν να φύγουν (σ.σ. οι Συριζαίοι). Και το πρόγραμμα δεν αλλάζει», σημειώνει με νόημα. Την απάντηση, φυσικά, την ξέρει. Ο ΣΥΡΙΖΑ βιάζεται γιατί σήμερα τον ευνοεί το timing, ενώ αύριο δεν ξέρει τι μπορεί να του ξημερώσει. Βουλευτικό της εξουσίας είναι, όπως βουλευτικό της εξουσίας ήταν και ο Παπανδρέου (που δεν άφησε τον Καραμανλή να πάρει αυτός τα μέτρα, αλλά τον εξώθησε σε εκλογές), όπως και ο Σαμαράς, που δεν άφησε τον Παπαδήμο, αλλά απαίτησε εκλογές, για να βρεθεί αυτός με το νέο Μνημόνιο στα χέρια. Ετσι παίζεται το παιχνίδι της αστικής εξουσίας, έτσι το παίζει και ο ΣΥΡΙΖΑ.

■ Τους την είπε κιόλας

900 χιλιάρια κόστισαν στο ελληνικό κράτος οι «μελέτες» που παρήγγειλαν στον ΟΟΣΑ και τις οποίες ήρθε να παρουσιάσει ο «πολύς» Ανχελ Γκουρία. Αν και πληρωμένες, όμως, οι μελέτες απέτελεσαν πλήγμα στην προπαγάνδα του σαμαρικού success story, αφού προβλέπον ύφεση (-0,4%) και όχι ανάπτυξη (0,6%) το 2014, όπως και διατήρηση του λόγου χρέους προς ΑΕΠ στο 160% το 2020 και όχι μείωσή του στο 124%, όπως είναι η επίσημη (προπαγανδιστική) άποψη. Γι' αυτό και η συγκυβέρνηση θα μπορούσε να τραγουδήσει στον Γκουρία το γνωστό «σε πόσια ροδόσταμο, με πόσιες φαρμάκι».

Ο Καραμανλής διαρρέει μέσω ανθρώπων του, ότι δεν πρόκειται να συμμετάσχει στα ψηφοδέλτια της ΝΔ εάν περιληφθεί ο Στουρνάρας στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, διότι του κρατάει μεγάλο γινάτι γι' αυτά που λέει για την «καταστροφική διετία 2007-2009». Διαχωρίζει, όμως, τον Σαμαρά από τον υπουργό Οικονομικών, θεωρώντας ότι ο Σαμαράς κάνει πολύ καλή δουλειά.

Αμυνόμενος ο Στουρνάρας πετάει τη μπάλα στην κερκίδα, δηλώνοντας σχετικά με τα πολιτικά του σχέδια για το μέλλον και την προοπτική αυτός, ένας Πασόκος, να είναι υποψήφιος με τη ΝΔ: «Δεν το έχω συζητήσει με τον πρωθυπουργό, ούτε με έχει απασχολήσει. Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να ολοκληρώσω το έργο μου και να υπάρξει η μεγάλη συμφωνία για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους». Για να διασκεδάσει τις εντυπώσεις απ' όσα κυνικά είπε στη συνέντευξή του στον Πρετεντέρη, κηρύττει τον πόλεμο στους... landowners της Εκκλησίας (κατά τα άλλα, δεν τον ενδιαφέρει η πολιτική καριέρα)!

Πανάρετου οι παπαανδρείκοι είχαν καλέσει τον ΣΥΡΙΖΑ να στραφεί προς αυτούς. Μόνο που οι παπαανδρείκοι δεν έχουν καμιά εκπροσώπηση στη Βουλή, ενώ ο Γιωργιάκης περισσότερο ενδιαφέρεται για την υστεροφημία του. Αυτό φάνηκε και από το μακροσκελές πόνημα του Ελενόπουλου για τα «γαλλικά» των Καννών και την πτώση του Παπανδρέου, στο οποίο ρίχνονται «κάρφαροι» κατά Βενιζέλου και άλλων βουλευτών (που δεν κατονομάζονται) για τη στάση τους που οδήγησε στην αποχώρηση Παπανδρέου από την πρωθυπουργία (μόνο συνωμότες που δεν τους χαρακτηρίζει).

Ολ' αυτά γεμίζουν σελίδες επί σελίδων στις εφημερίδες, απασχολούν ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σχολιαστές, τροφοδοτούν το παραπολιτικό κους-κους με το οποίο σπίζεται μια ολόκληρη στρατιά δημοσιογράφων και πολιτικών, τείνοντας να γίνουν πρώτο πολιτικό θέμα, υπερσκελίζοντας ακόμα και το δραματικό σίριαλ «Σκληρές διαπραγματεύσεις με την τρόικα».

Θεατές του πολιτικού θεάτρου

Το μέγαρο Μαξίμου διαρρέει πως υπάρχουν υπονομευτές που θέλουν να ριξουν τον Σαμαρά, αλλά -όπως τονίζουν οι συνεργάτες του πρωθυπουργού- «ο Σαμαράς δεν είναι Παπανδρέου και δεν θα τους κάνει την χάρη». Στους υπονομευτές περιλαμβάνουν εφτά συνολικά βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αλλά και τη Μπακογιάννη, που επανήλθε στο πολιτικό προσκήνιο με την πρόταση προς τον Σαμαρά (δημόσια και όχι σε κάποιον μεταξύ τους επαφή) να ξανακαλέσει τη ΔΗΜΑΡ στην κυβέρνηση, γιατί η κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή είναι εξαιρετικά εύθραυστη. Πρόταση που εκλήφθηκε ως πρόταση σχηματισμού κυβέρνησης με άλλο πρωθυπουργό, αφού ο Κουβέλης έχει δηλώσει πως θα ξαναμπεί σε κυβέρνηση μόνο με άλλο πρωθυπουργό. Και βέβαια, στους υπονομευτές οι άνθρωποι του Σαμαρά περιλαμβάνουν και τους καραμανλικούς, γεγονός που προκάλεσε ως απάντηση τις διαρροές από το περιβάλλον Καραμανλή για μη συμμετοχή του στα ψηφοδέλτια της ΝΔ.

Ο Κυριάκος, φοβούμενος ότι θα τον πάρουν τα πυρά κατά της «οικογένειας», φοράει φουσεκλικία και δηλώνει πως η κυβέρνηση κατά τη γνώμη του δε θα πέσει, αλλά άμα είναι να πέσει θα πέσει μαχόμενη!

Ο ΣΥΡΙΖΑ, με συνέντευξη του Σκουρλέτη αυτή τη φορά, καλεί ευθέως τους βουλευτές (του ΠΑΣΟΚ προφανώς) να ριξουν την κυβέρνηση, υποσχόμενος ανοιχτά πια ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ανοίξει την αγκαλιά του και είναι έτοιμος να τους υποδεχτεί, εξασφαλίζοντάς τους το πολιτικό μέλλον τους.

Ο Βενιζέλος διαρρέει ότι φοβάται τους παπαανδρείκους περισσότερο από τον Σκανδαλδη και την παρέα του, διότι μέ-

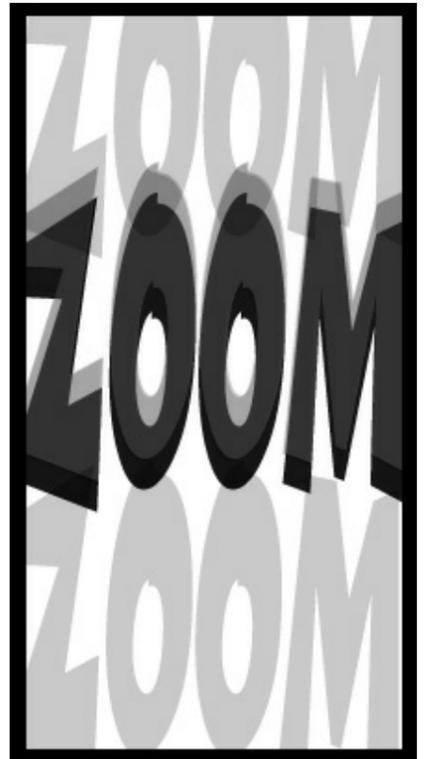
Μπουρδολογία; Δεν είμαστε εμείς που θα υποστηρίξουμε ότι δεν υπάρχουν προσωπικές ή ομαδικές στρατηγικές πίσω από δηλώσεις, διαρροές και παρασκηνιακές κινήσεις. Ολοι κάτι επιδιώκουν και κινούνται στο παρασκήνιο και το προσκήνιο. Ακόμη και έτσι, όμως, το σύνολο αυτής της φιλολογίας δεν παύει ν' αποτελεί μπουρδολογία. Έχει καμιά σημασία για τον ελληνικό λαό αν ο Στουρνάρας θα είναι υποψήφιος της ΝΔ ή αν ο Καραμανλής θα μπει ή δε θα μπει στα ψηφοδέλτια της στις επόμενες εκλογές; Έχει καμιά σημασία αν ο Σαμαράς θα κάνει τη Μπακογιάννη επίτροπο στις Βρυξέλλες, για να την ξεφορτωθεί, ή αν θα την αφήσει στην Αθήνα να λυσοσμανά και θ' αναθέσει στον Βορίδη να της απαντά; Έχει καμιά σημασία αν το δρόμο της Τζάκρη ακολουθήσουν και Καναδού ακόμη Πασόκοι και αν θ' αντικατασταθούν από ισάριθμους δεξιούς που θα μεταπηδήσουν από το κόμμα του Καμμένου πίσω στη ΝΔ; Έχει καμιά σημασία αν ο Σαμαράς, σε συνεννόηση με τον Βενιζέλο, τραβήξουν έναν μίνι ανασχηματισμό, για να δείξουν ότι βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα της συγκυβέρνησης και να μοιράσουν καλύτερα την τράπουλα ανάμεσα στις διάφορες εξουσιαστικές κλίκες; Και όμως, ολ' αυτά ή ανευ σημασίας προβάλλονται ως ειδήσεις πρώτης γραμμής.

Έχει τελικά καμιά σημασία αν συμβεί τελικά το «ατύχημα» και πέσει η κυβέρνηση; Ποιος μπορεί να προεξοφλήσει ότι δε θα σχηματιστεί νέα κυβέρνηση (με πρωθυπουργό Σαμαρά ή κάποιον από τους εν αναμονή «Παπαδήμους») από την παρούσα Βουλή, με στήριξη ΔΗΜΑΡ και Λοβερδοαθδόνηδων; Αλλά κι αν αυτό δεν καταστεί δυνατό και το πολιτικό σύστημα οδηγηθεί σε εκλογές, τις οποί-

ες θα κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει περίπτωση να υπάρξει ανακούφιση από τη βάρβαρη πολιτική που έχει επιβληθεί στον ελληνικό λαό;

Το τελευταίο (την πτώση της κυβέρνησης) το θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ, που βιάζεται να κυβερνήσει. Για τον ελληνικό λαό, όμως, τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει. Ο σεβασμός στις δεσμεύσεις έναντι των τοκογλόφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου, ο απόλυτος σεβασμός στο ευρωενωστικό δίκαιο και στο στάτους της χώρας-μέλους της Ευρωζώνης μόνο τη συνέχιση της κινεζοποίησης προδιαγράφουν.

Σε κάθε περίπτωση, αυτό που διαιωνίζεται με όλο αυτό το παραπολιτικό κους-κους είναι ο διαχωρισμός ανάμεσα σε κυρίαρχους και κυριαρχούμενους, πάνω στον οποίο (και μόνο) μπορεί να λει-

τουργήσει το αστικό πολιτικό σύστημα. Η εργαζόμενη κοινωνία συνηθίζει στο ρόλο του κυριαρχούμενου, ο οποίος απλώς παρακολουθεί τις κινήσεις που γίνονται μέσα στο πολιτικό σύστημα, που αποδοκιμάζει και επιδοκιμάζει πολιτικούς και πολιτικές κινήσεις και περιμένει στωικά να έρθει η ώρα της ψήφου. Όσο η εργαζόμενη κοινωνία δεν συνειδητοποιεί ότι το πολιτικό σύστημα είναι ένα εργαλείο διαχείρισης του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο πρέπει να καταστρέψει, αντί να προσπαθεί να επιλέξει το καλύτερο «μήγμα» από το εσωτερικό αυτού του συστήματος, τόσο η παραπολιτική θα εμφανίζεται ως πολιτική, τόσο η αστική πολιτική θα εξακολουθεί να επιτελεί -εύκολα ή δύσκολα- το έργο της.

Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο, το φαινομενικά αδιάφορο, που συχνά αντιμετωπίζεται χιουμοριστικά, μπορεί να βρει κανείς βάθος, αν σκεφτεί ότι το παραπολιτικό κουτσομπολιό αποτελεί κι αυτό εργαλείο πολιτικής χειραγώγησης των εργαζόμενων μαζών. Η απουσία επαγγελματικής πολιτικής κάνει αυτή τη χειραγώγηση εξαιρετικά εύκολο έργο. Μόνο η δημιουργία ενός επαναστατικού πολιτικού πόλου, ο οποίος θα αντιπαρατίθεται συνολικά στις δυνάμεις του συστήματος, μπορεί να επαναφέρει τα πράγματα σε μια ταξική-ανταγωνιστική βάση, φωτίζοντας κάθε εξέλιξη από τη σκοπιά των άμεσων και των στρατηγικών συμφερόντων του λαού.

Πέτρος Γιώτης

Οι Παλαιστίνιοι αγωνίζονται ενάντια στη νέα Νάκμπα

Χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στις 30 Νοέμβρη στην Ερημο Νεγκέβ, στις μεγαλύτερες πόλεις του Ισραήλ, στην κατεχόμενη Δυτική Οχθη, στη Λωρίδα της Γάζας, αλλά και σε ευρωπαϊκές και αμερικανικές πόλεις ενάντια στο σιωνιστικής έμπνευσης «Σχέδιο Πρόερ». Σε μια από τις μαζικότερες διαδηλώσεις στη Νεγκέβ, εκατοντάδες νεολαίοι συγκρούστηκαν με τα ισραηλινά ΜΑΤ, τα οποία εφορμούσαν ακόμη και με όπλα ενάντια στους διαδηλωτές.

Οι διαδηλωτές μπλόκαραν κεντρικούς δρόμους της περιοχής με φλεγόμενα λάστιχα και αντιμετώπισαν γενναία τις δυνάμεις καταστολής των σιωνιστών τραυματίζοντας 15 άνδρες τους.

Η 30ή Νοέμβρη ορίστηκε ως «Μέρα Οργής» ενάντια στο σχέδιο του Ισραήλ που έχει ως στόχο την εκδίωξη περίπου 70.000 βεδουϊνών παλαιστινιακής καταγωγής από τις πατρογονικές τους εστίες στην Ερημο Νεγκέβ. Η υλοποίηση αυτού του σχεδίου θα αποτελέσει μια δεύτερη Νάκμπα (Καταστροφή) για τον παλαιστινιακό λαό. Θα υλοποιήσει τη μεγαλύτερη σε έκταση αρπαγή παλαιστινιακής γης μετά την ίδρυση του σιωνιστικού κράτους. Υπάρχουν 35 χωριά βεδουϊνών, τα οποία προϋπάρχουν της ίδρυσης της σιωνιστικής οντότητας το 1948, που οι σιωνιστές αρνούνται να αναγνωρίσουν. Αρνούνται να παράσχουν σ' αυτά τα χωριά ηλεκτρικό ρεύμα και πόσιμο νερό, καταδικάζοντας τους κατοίκους τους στη μίζερια. Στόχος του Ισραήλ είναι η κατεδάφιση αυτών των χωριών και η μετεγκατάσταση των χιλιάδων κατοίκων τους σε πυκνοκατοικημένα και υποβαθμισμένα προάστια διάφορων ισραηλινών πόλεων.

Στην παλαιστινιακή γη που θ' αρπάξει το Ισραήλ πρόκειται να κατασκευάσει νέους εβραϊκούς εποίκισμους και να επεκτείνει τα δεκάδες πεδία βολής και εκπαίδευσης του ισραηλινού στρατού, κάνοντας ένα ακόμη βήμα προς το σχέδιο του «Μεγάλου Ισραήλ».

Οι Βεδουϊνοί, μολονότι αποτελούν περισσότερο από το 30% του πληθυσμού της περιοχής, έχουν στην ιδιοκτησία τους μόλις το 2,5% της συνολικής έκτασης.

Για να στηρίξει τον ξεριζωμό των Βεδουϊνών, το «Σχέδιο Πρόερ» καταργεί το δικαίωμά τους να προσφεύγουν στα ισραηλινά δικαστήρια για να υπερασπιστούν τις πατρογονικές εστίες τους. Παράλληλα, ορίζει ποινή φυλάκισης δύο χρόνων για όποιον αρνηθεί να εγκαταλείψει το σπίτι του προκειμένου να το κατεδαφίσουν οι μπουλντόζες των σιωνιστών. Είναι τόσο προφανής ο ρατσιστικός χαρακτήρας του σχεδίου που ακόμη και η Επιτροπή για την Εξάλειψη του Ρατσισμού των Ηνωμένων Εθνών και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το έχουν καταδικάσει και έχουν ζητήσει από το Ισραήλ να το αποσύρει.

Ο φασίστας ισραηλινός υπουργός Εξωτερικών Αβιγκντόρ Λίμπερμαν δήλωσε με τη γνωστή θρασύτητα που τον χαρακτηρίζει: «Παλεύουμε για τη γη του εβραϊκού λαού ενάντια σε αυτούς που θέλουν να την κλέψουν και να την ελέγξουν με τη βία. Είναι αδύνατο να κλείσουμε τα μάτια μας μπροστά σ' αυτή την πραγματικότητα». Η δήλωση αυτή, με την ωμότητά της, δείχνει σε όλο τον κόσμο τι σημαίνει Ισραήλ, τι σημαίνει σιωνισμός, τι σημαίνει ρατσισμός και πολιτική απαρτχάιντ ενάντια στους Παλαιστίνιους που ζουν εντός των ορίων της σιωνιστικής οντότητας, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι Βεδουϊνοί που ζουν στη Ερημο Νεγκέβ.

Αντί επιλόγου, παραθέτουμε τα λόγια του εβραϊκής καταγωγής γνωστού μουσικού της τζαζ Γκίλαντ Ατζμον: «Το Ισραήλ δοκιμάζει το νερό εξετάζοντας την πιθανότητα μιας δεύτερης Νάκμπα. Το μόνο ερώτημα που μένει προς το παρόν αναπάντητο είναι αν οι Παλαιστίνιοι είναι έτοιμοι για μια τρίτη Ιντιφάντα».

Αναδημοσίευση από το www.palestineresist.gr

Πράκτορες του FBI προσπαθούν να ανακρίνουν επαναστάτες από την Τουρκία!

Αμερικάνοι πράκτορες του FBI επιχειρούν να ανακρίνουν πολιτικούς κρατούμενους από την Τουρκία, που βρίσκονται στις ελληνικές φυλακές. Με ένα έγγραφο γραμμένο σε ιταμό ύφος (στο τέλος γράφει: «Η Κεντρική Αρχή των ΗΠΑ ζητά αυτό το αίτημα να εκτελεστεί άμεσα»), στο πλαίσιο του Συμφώνου Αμοιβαίας Νομικής Βοήθειας, το αμερικάνικο υπουργείο Δικαιοσύνης απαιτεί πρόσβαση σε αρχεία και ανθρώπους, ενώ παράλληλα ζητά το αίτημά του να κρατηθεί απόρρητο!

Το έγγραφο αποκαλύφθηκε στην πρόσφατη δίκη του Χασάν Μπιμπέρ, ο οποίος πραγματοποίησε απεργία πείνας για να μην εκδοθεί στην Τουρκία. Οι Αμερικάνοι, επικαλούμενοι τη συνεργασία τους με τις τουρκικές αρχές και τίποτ' άλλο, ονοματίζουν συγκεκριμένους αγωνιστές ως μέλη του ΔΗΚΡ-Σ και ενεχόμενους στην επίθεση αυτοκτονίας που έγινε την 1η Φλεβάρη του 2013 ενάντια στην αμερικάνικη πρεσβεία στην Αγκυρα. Ένας απ' αυτούς τους αγωνιστές είναι ο Μπουλούτ Γιαϊλά, ο αγωνιστής που απήχθη με γκανγκστερικό τρόπο στα Εξάρχεια, στις 30 Μάη του 2013, και παραδόθηκε κρυφά και χωρίς την τήρηση καμιάς νόμιμης διαδικασίας στις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες. «Στις 3 Ιούνη του 2013, οι τουρκικές αρχές συνέλαβαν τον Μπουλούτ Γιαϊλά στην Τουρκία», αναφέρει το αμερικάνικο έγγραφο, επιβεβαιώνοντας έτσι τις καταγγελίες του ίδιου του απαχθέντα αγωνιστή και των συντρόφων του, ότι στην απαγωγή του συνεργάστηκαν πράκτορες των ελληνικών, των τουρκικών και των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών.

Χωρίς να παραθέτουν κανένα στοιχείο, αλλά επικαλούμενοι μόνο γενικές και αόριστες υποψίες, οι Αμερικάνοι ζητούν να τους δοθεί πλήρης πρόσβαση σε αποδεικτικά στοιχεία, αρχεία και αναφορές, πλήρης πρόσβαση σε κάθε είδους πληροφορία που έχουν συλλέξει οι ελληνικές αρχές και δυνατότητα οι πράκτορες του FBI να ανακρίνουν όσους αγωνιστές βρίσκονται υπό κράτηση στην Ελλάδα. Κουρελιάζοντας κάθε ίχνος του ισχύοντος Ποινικού Δικαίου ζητούν το αίτημά τους να παραμείνει απόρρητο και να μην κοινοποιηθεί στα πρόσωπα και τις οντότητες που αφορά. Δηλαδή, ζητούν να τους δοθεί η δυνατότητα να κάνουν έρευνα χωρίς να γνωρίζουν τίποτα οι ερευνηόμενοι, ώστε να μη μπορούν να ασκήσουν τα νόμιμα δικαιώματά τους. Δεν χρειάζεται, βέβαια, να πούμε ότι από τις ελληνικές αρχές τους δό-

θηκε απεριόριστο δικαίωμα πρόσβασης στο υλικό που διαθέτουν. Αυτό είναι σίγουρο, αν αναλογιστούμε ότι το αμερικάνικο αίτημα υποβλήθηκε τον Αύγουστο και έγινε γνωστό την περασμένη βδομάδα.

Έγινε γνωστό από το έγγραφο που βρέθηκε στη δικογραφία του Χασάν Μπιμπέρ και από την ενημέρωση των Αχμέτ Ντουζγκούν Γιουκσελ και Ερντογάν Τσακίρ πως ήρθαν πράκτορες του FBI για να τους ανακρίνουν. Την Παρασκευή 29 Νοέμβρη, με άδεια του ελληνικού υπουργείου Δικαιοσύνης, πήγαν στον Κορυδαλλό ένας ανακριτής, δύο πράκτορες της πρεσβείας και διερμηνέας, προκειμένου να ανακρίνουν τον Αχμέτ Ντουζγκούν Γιουκσελ, ο οποίος αρνήθηκε να καταθέσει σε αμερικανούς πράκτορες, πρόθεση που είχε καταστήσει σαφή και στον ανακριτή κατά την αρχική τηλεφωνική επικοινωνία τους.

Όπως καταγγέλλουν πολιτικοί πρόσφυγες από την Τουρκία, στη συζήτηση που έγινε στον Κορυδαλλό, οι αμερικάνοι πράκτορες είπαν στον κρατούμενο αγωνιστή ότι αν συνεργαστεί μαζί τους θα πετύχουν άρση της απόφασης του Αρείου Πάγου για έκδοσή του στη Γαλλία! Τόσο ισχυροί αισθάνονται στην ελληνική μπανανιά. Πιο ισχυροί από το ανώτατο ακυρωτικό δικαστήριο, του οποίου τις αποφάσεις μπορούν ν' αλλάξουν! Οι ιταμές απαιτήσεις των Αμερικανών και η προσοκνημένη στάση της ελληνικής κυβέρνησης δείχνουν καθαρά ποιο είναι το περιεχόμενο των συμφωνιών δήθεν αμοιβαίας συνεργασίας. Θα μπορούσαν να κάνουν το ίδιο Έλληνες ανακριτές στις ΗΠΑ;

■ Φοιτητική παράταξη Περισσού

Διασπά και υπονομεύει τον αγώνα των διοικητικών υπαλλήλων

Την τακτική αποπροσανατολισμού και αποκλιμάκωσης του αγώνα των εργαζομένων στα Πανεπιστήμια, που εφαρμόζει εδώ και ένα μήνα ο Περισσός, έρχεται να συμπληρώσει κάλεσμα της φοιτητικής του παράταξης σε συλλαλητήριο την επόμενη εβδομάδα. Ο αγώνας των διοικητικών «παίζεται» καθημερινά, αλλά η νεολαία του Περισσού δεν βρίσκει λέξη να πει γι' αυτόν στο κάλεσμά της. Περιμένει, προφανώς, να έχει σταματήσει η απεργία, για να κάνει την παρέλασή της πάνω στα συντρίμια, φωνάζοντας τις ίδιες γενικολογίες που φωνάζει εδώ και χρόνια. Λες και δεν υπάρχει αίτημα αιχμής αυτή τη στιγμή, που είναι η νίκη του αγώνα των διοικητικών.

Όποιος έχει βρεθεί σε γενική συνέλευση Φοιτητικού Συλλόγου τον τελευταίο μήνα καταλαβαίνει πολύ καλά τι εννοούμε. Στα λόγια ο Περισσός στηρίζει την απεργία και στην πράξη δεν κάνει τίποτα, ενώ τα «πλαίσια» που κατεβάζει δε γράφουν κουβέντα για το διά ταύτα. Δε λένε τίποτα για την ανάλυση που θα έπρεπε το φοιτητικό κίνημα να κάνει για έναν τέτοιο απεργιακό αγώνα

που συνεχίζεται για 14η εβδομάδα. Δε λένε τίποτα ούτε για τα μέσα πάλης που θα έπρεπε το φοιτητικό κίνημα να χρησιμοποιήσει για να ενισχύσει έναν αγώνα που είναι και δικός του.

Ο αγώνας χάνεται κάπου ανάμεσα στα υπόλοιπα που η ηγεσία του Περισσού επιλέγει να βάλει. Φαίνεται πως αξιολογούν τη σίτιση και τη στέγαση, την κατάργηση του σχεδίου «Αθηνά» και τη χρηματοδότηση των ΑΕΙ ως ζητήματα σημαντικότερα από μια απεργία που ξεχωρίζει μέσα σ' ένα καταθλιπτικό τοπίο ήττας και ηττοπάθειας. Φυσικά και όλ' αυτά θα έπρεπε να είναι κομμάτι των διεκδικήσεων του φοιτητικού κινήματος. Αν όμως βγει αυτή τη στιγμή ένα κίνημα διεκδίκησης τέτοιων αιτημάτων σπάει το μέτωπο της Παιδείας στα δύο. Κι αυτό ακριβώς επιδιώκουν τα στελέχη του Περισσού. Αφού δεν ελέγχουν αυτόν τον αγώνα, ας πάει στο διάολο. Οι φοιτητές που επηρεάζουν θα πρέπει να ζυμωθούν με την ιδέα ότι κανένας αγώνας δεν μπορεί να νικήσει, γι' αυτό στην πρώτη γραμμή πρέπει να μπαίνουν μόνο τα γενικά πολιτικά αιτήματα του «κόμματος».

Όταν έχεις να αντιμετωπίσεις την κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, που τις τελευταίες εβδομάδες προσπαθούν με κάθε τρόπο να ενεργοποιήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό κατά της απεργίας, δεν καλείς σε συλλαλητήριο με προτάγματα διαφορετικά απ' το μοναδικό που θα έπρεπε να υπάρχει αυτή την περίοδο, τη στήριξη του αγώνα των εργαζομένων. Όταν έχεις να αντιμετωπίσεις τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που προσπαθεί να σπάσει την απεργία, αλλά και τις αντικειμενικές δυσκολίες που προκύπτουν σε έναν αγώνα που έχει τραβήξει τόσες εβδομάδες, αν θέλεις να λέγεσαι κομμάτι του φοιτητικού, αλλά και του ευρύτερου λαϊκού κινήματος, οφείλεις να στηρίξεις την απεργία με όσα μέσα διαθέτεις.

Όταν έχεις ένα μέτωπο ανοιχτό και μάλιστα ένα τέτοιο μέτωπο, που κρατάει από το Σεπτέμβριο, όταν έχεις έναν αγώνα ο οποίος αν ξεπεράσει τα εμπόδια που μπαίνουν όλο και πιο έντονα τον τελευταίο καιρό, μπορεί να οδηγηθεί σε νίκη, είναι το λιγότερο διασπαστικό να προτάσσεις πράγματα διαφορετικά απ' αυτά που βάζει ο ίδιος ο αγώνας.

Όταν ο αντίπαλος είναι στριμωγμένος στα σκοινιά, εκείνο που κάνει ακόμα και ένας άπειρος μποξέρ είναι να μην τον αφήσει να πάρει ανάσα, αλλά πυκνώνοντας τα χτυπήματά του να τον βγάλει νοκ άουτ. Τον βασικό αυτό κανόνα δεν αγνοούν τα συνδικαλιστικά στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, που έσπευσαν να πάρουν πάνω τους το σταμάτημα της απεργίας των διοικητικών υπαλλήλων του ΕΜΠ, σπάζοντας το απεργιακό μέτωπο και αφήνοντας τους διοικητικούς του ΕΚΠΑ να συνεχίζουν μόνοι τους, υπό δυσμενέστερο συσχετισμό δυνάμεων και κάτω από τα διαρκή χτυπήματα της πέμπτης φάλαγγας που δρα στο εσωτερικό τους.

Την Τετάρτη, η γενική συνέλευση των διοικητικών του ΕΜΠ αποφάσισε 48ωρη απεργία, για να στηρίξει την εν εξελίξει διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση. Μεταξύ των άλλων, η απόφαση της ΓΣ ανέφερε: «*Απαιτούμε, τέλος, γραπτές δεσμεύσεις από την κυβέρνηση ότι η όποια αμοιβαία αποδεκτή λύση θα υλοποιηθεί στο ακέραιο*» (σ.σ. η έμφαση υπάρχει στην απόφαση, δεν τη βάλουμε εμείς). Την Πέμπτη, με προεξάρχοντα τα στελέχη του ΠΑΜΕ και του ΣΥΡΙΖΑ, υπήρξε εισήγηση για σταμάτημα της απεργίας από Δευτέρα. **Υπήρξαν γραπτές εγγυήσεις από την κυβέρνηση;** Δεν τις έχουμε δει. Ούτε τις παραθέτουν οι συνδικαλιστές στην ιστοσελίδα της απεργιακής επιτροπής. Αντίθετα, προσπαθούν να κατασιγάσουν την οργή πολλών εργαζόμενων, με συζητήσεις μέσω... facebook. Ο Αρβανιτόπουλος όχι μόνο δεν έκανε καμιά σχετική ανακοίνωση, αλλά βγαίνοντας από τα σκοινιά όπου ήταν στριμωγμένος, συναντήθηκε με τον Σαμαρά, εισέπραξε την πολιτική στήριξη που τόσο είχε ανάγκη και παρήγγειλε στους εισαγγελείς να προχωρήσουν τη δίωξη κατά Πελεγρίνη, η οποία εκ των πραγμάτων ξεπερνά το πρόσωπο του πρύτανη του ΕΚΠΑ και ουσιαστικά είναι τρομοκρατικό μήνυμα και στους απεργούς διοικητικούς και σ' όλη την εργαζόμενη κοινωνία.

Η συμφωνία στο ΕΜΠ εμάς μας μυρίζει Υπατία. Δεν υπάρχει γραπτή δεσμεύση από την κυβέρνηση, η οποία από αύριο κιόλας θα μπορεί να λείπει τα δικά της (υποθέτουμε πως όλοι γνωρίζετε ότι οι απεργιοί πείνας της Υπατίας είναι εδώ και ένα χρόνο πάλι παράνομοι). Το μόνο που έχουμε δει είναι μια ανακοίνωση της Πρωτανείας του ΕΜΠ, που έλεγε: «*Η Πρωτανεία και οι Κοσμήτορες των Σχολών του Ιδρύματος ομοφώνως με μία αποχή, δηλώνουν ότι επεξεργάζονται πρόταση Οργανισμού, την οποία η Σύγκλητος του ΕΜΠ θα διαμορφώσει το ταχύτερο δυνατόν, ώστε να διασφαλίσει θεσμικά το Διοικητικό Προσωπικό, τα μέλη ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ του Ιδρύματος, καθώς και τη δυνατότητα του Ιδρύματος να λειτουργήσει με τη φυσιογνωμία που κατέκτησε όλα αυτά τα χρόνια (...)* Με βάση αυτή τη δεσμεύση και **συνεκτιμώντας τα αποτελέσματα του διαλόγου με τον Υπουργό Παιδείας, καλούμε την Πολυτεχνειακή Κοινότητα να συμβάλει άμεσα στο άνοιγμα και στη λειτουργία του Πολυτεχνείου**».

Η κυβέρνηση δεν αναλαμβάνει καμιά δεσμεύση. Από πού αντλούν οι συνδικαλιστές τη βεβαιότητα, ότι η κυβέρνηση (και η τρόικα) θα δεχτεί να δημιουργηθούν εκατοντάδες νέες θέσεις εργασίας, ώστε να δημιουργηθεί «χώρος» για να επιστρέψουν **όλοι** (;)

■ Απεργία διοικητικών υπαλλήλων ΕΜΠ-ΕΚΠΑ

Συνεχή πισώπλατα χτυπήματα για να γλιτώσει η κυβέρνηση

οι «διαθέσιμοι»;

Επειδή περισσότερα στοιχεία δε διαθέτουμε τη στιγμή που κλείνει η ύλη της «Κ» και επειδή στα social media ξεχειλίζει η οργή από διοικητικούς του ΕΜΠ, που μιλούσαν ευθέως για ξεπούλημα, θα περιοριστούμε σε ένα ερώτημα: **αυτός είναι ο καλύτερος συμβιβασμός που μπορούσε να επιτευχθεί**, με έναν υπουργό στριμωγμένο από παντού, πανικόβλητο και παραπαίοντα; Ετσι εκτίμησαν οι συνδικαλιστές το συσχετισμό δυνάμεων;

Υπουργός σε απόγνωση

«*Δυστυχώς ο υπουργός επέμεινε στον ξένο προς τα ακαδημαϊκά ήθη, όσο και επικίνδυνο για την ομαλότητα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δρόμο της όξυνσης της κατάστασης και της δημιουργίας κλίματος εκφοβισμού και διώξεων (...)* Η πειθαρχική δίωξη του Πρύτανη του ΕΚΠΑ επισφραγίζει την αποτυχία της κυβέρνησης να διαχειριστεί την κρίση που η ίδια έχει προκαλέσει με την εφαρμογή του καταστροφικού για τα πανεπιστήμια μέτρου της διαθεσιμότητας».

Τα παραπάνω αποσπάσματα από ανακοίνωση που εξέδωσε το προεδρείο της Συνόδου των Πρυτάνων του μεσημέρι της περασμένης Πέμπτης αποτυπώνουν με τον καλύτερο τρόπο το αδιέξοδο στο οποίο βρισκόταν η κυβερνητική πολιτική το πρωί της περασμένης Πέμπτης, καθώς η απεργία των διοικητικών υπαλλήλων σε ΕΚΠΑ και ΕΜΠ συμπλήρωσε 13 εβδομάδες. Το προεδρείο της Συνόδου των Πρυτάνων προσπάθησε να λειτουργήσει κατευθυντικά, βοηθώντας στην ουσία τον Αρβανιτόπουλο να βγει από το αδιέξοδο, όμως αυτός κλώτσησε και την τελευταία ευκαιρία, καταφεύγοντας στην ωμή κατασταλτική λογική και μένοντας στο τέλος χωρίς συμμάχους. Ανάλογη ανακοίνωση εξέδωσε η Σύνοδος των Πρυτάνων και σε διευρυμένη σύνθεση του Προεδρείου.

Ο Αρβανιτόπουλος βρισκόταν σε απόγνωση. Γι' αυτό και προχώρησε στην παραπομπή του πρύτανη του ΕΚΠΑ Θ. Πελεγρίνη στο Πειθαρχικό Συμβούλιο «για παράβαση καθήκοντος», επειδή «*κρατά το Ιδρυμα κλειστό με την απραξία του και την αδυναμία του να εφαρμόσει τις αποφάσεις της Σύγκλητος*»! Η Σύγκλητος, την οποία επικαλείται ο Αρβανιτόπουλος, απέρριψε την παραπομπή Πελεγρίνη στο Πειθαρχικό και επέστρεψε στο υπουργείο το φάκελο, όμως ο Αρβανιτόπουλος προχώρησε μόνος του, αποδεικνύοντας ότι είχε χάσει κάθε έλεγχο.

Στην απόγνωση οδήγησε τον υπουργό Παιδείας η απόφαση των διοικητικών υπαλλήλων να προχωρήσουν σε δυο νέες 24ωρες απεργίες την Τετάρτη και την Πέμπτη, 4 και 5 Δεκεμβρίου αντίστοιχα, παρά τις ύπουλες και απεργοσπαστικές προσπάθειες της συνδικαλιστικής τους γραφειοκρατίας. Σε τούτη την πρωτοφανή για τα μεταπολιτευτικά χρόνια απόφαση, χουντικής έμπνευσης, που βο-

βαρδίζει με βόμβα μεγατόνων κάθε έννοια «αυτοδιοίκηση» των Πανεπιστημίων –στο οποίο, κατά τα άλλα, σύσσωμο το σύστημα και ο ίδιος υποκριτικά ομνούν– ο υπουργός οδηγήθηκε επειδή έβλεπε ότι απέμεινε με μόνα σταθερά στηρίγματα τα κραγμένα παπαγαλάκια των ΜΜΕ (μεγαλόσχημα και παρακατιανά), ενώ και η πανεπιστημιακή κάστα υιοθετούσε μια συμπεριφορά ήξεις-αφίξεις και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία των διοικητικών υπαλλήλων δεν μπορούσε να φέρει εις πέρας εύκολα το ξεπούλημα.

Μόνο ένας απελτισμένος υπουργός μπορεί να προβεί σε μια τέτοια ενέργεια, βλέποντας κοντόφθαλαμο το δέντρο και χάνοντας το δάσος («δέντρο» ήταν η επιβολή της πολιτικής των διαθεσιμότητων με την άκρατη βία, αιχμή του δόρατος της οποίας, σ' αυτή τη φάση, ήταν η πειθαρχική δίωξη του πρύτανη του μεγαλύτερου Πανεπιστημίου της χώρας, στο οποίο η απεργία πραγματοποιούνταν με μαζικούς όρους και μεγάλη αποφασιστικότητα, και «δάσος» οι συνέπειές της, ένας πολύ πιθανός ξεσηκωμός των πανεπιστημιακών, αλλά και των φοιτητών). Στον Αρβανιτόπουλο δεν αρκούσαν οι υπονομευτικές του αγώνων των διοικητικών υπαλλήλων τελευταίες αποφάσεις της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ και του Προεδρείου της Συνόδου των Πρυτάνων. Ζητούσε, ουσιαστικά, από τον πρύτανη να καλέσει τα ΜΑΤ στο Πανεπιστήμιο και να τεθεί επικεφαλής τους, ζητούσε να φορτωθεί ο Πελεγρίνης την ευθύνη να λειτουργήσει το Πανεπιστήμιο με το κνούτο της φασιστικής αστυνομικής βίας. Αυτό κανένας Πελεγρίνης δεν μπορούσε να το κάνει, γιατί θα υπέγραφε τη δική του καταδίκη. Βοήθησε όσο μπορούσε την κυβέρνηση, όμως το να μετατραπεί σε αρχιμπάτσο τον ξεπερνούσε.

Από και πέρα τα πράγματα εξελίχθηκαν σε κατεύθυνση διαφορετική από αυτή που επιθυμούσε ο υπουργός Παιδείας. Η πανεπιστημιακή κοινότητα με αποφάσεις, χλιαρές ή μαχητικές, ανάλογα με τη θέση που κατέχει κάθε τμήμα της στην ιεραρχία, κατήγγειλε την πράξη του υπουργού Παιδείας.

Ετσι, η Σύγκλητος του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θεωρεί ότι είναι «αβάσιμη» η «πειθαρχική κατηγορία που απαγγέλθηκε στον Πρύτανη του ΕΚΠΑ» και ότι η παραπομπή του «δυναμιτίζει το διάλογο για την επίλυση του προβλήματος της διαθεσιμότητας των διοικητικών υπαλλήλων». Το Συντονιστικό της Συνόδου των Πρυτάνων ζήτησε την «ανάκληση» της πειθαρχικής δίωξης του Πελεγρίνη, ώστε να υπάρξει «καταλαγή και από τις δύο πλευρές» και «ομαλοποίηση της κατάστασης στο ΕΚΠΑ». Το ΔΣ του Συλλόγου Διδακτικού Προσωπικού της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ αναφέρει ότι «για πρώτη φορά στην ιστορία του Ελληνικού Κράτους παραπέμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο εν ενεργεία

εκλεγμένος Πρύτανης» και κάνει λόγο για «κίνηση που παραπέμπει σε πολύ σκοτεινές εποχές της ιστορίας της χώρας». Και η απόφαση του ΔΣ του Συλλόγου Διδακόντων της Σχολής Θετικών Επιστημών ΕΚΠΑ υπογραμμίζει πως «η παράλογη πειθαρχική δίωξη του Πρύτανη του ΕΚΠΑ αποτελεί κίνηση αντιπερισπασμού του Υπουργού Παιδείας σε μια **μάχη που φαίνεται να χάνει**» και πως η παραπομπή του «αποτελεί μια ακόμα προσπάθεια του Υπουργού να επιβάλει, με ακραίο αυταρχισμό, αυθαίρετες και παράλογες αποφάσεις που διαλύουν τα Πανεπιστήμια και γι' αυτό θα συναντήσει την **καθολική αντίδραση** ολόκληρης της Πανεπιστημιακής κοινότητας». Ακόμη και ο νέος πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ Στάθης Ευσταθόπουλος, που έβλεπε «θετική» την «πρωτοβουλία» του υπουργού για «διάλογο», τώρα μιλά για «ακραία», «πρωτοφανή» και «αψυχολόγητη» ενέργεια.

Η κίνηση του Αρβανιτόπουλου εξόργισε τους απεργούς διοικητικούς υπαλλήλους, οι οποίοι την χαρακτήρισαν «χουντικής έμπνευσης κίνηση». Σε ανακοίνωσή της, η Απεργιακή Επιτροπή των Εργαζομένων του ΕΚΠΑ έδειξε να μην έχει αυταπάτες για τον «διάλογο» του Αρβανιτόπουλου. Ο «προσχηματικός» του χαρακτήρας «καταδεικνύεται» και μέσα από την παραπομπή του πρύτανη στο Πειθαρχικό.

Απαντώντας στη γκεμπελική προπαγάνδα της κυβέρνησης ενάντια στην απεργία και σε «όσους συνεργάτες της μπόρεσε να ενεργοποιήσει, μέσα κι έξω από το Πανεπιστήμιο», η Απεργιακή Επιτροπή υπογράμμισε:

«*Η απεργία των διοικητικών υπαλλήλων, που αποφασίζεται από μαζικότερες Γενικές Συνελεύσεις με συντριπτική πλειοψηφία, δεν κατευθύνεται ούτε από τη Σύγκλητο, ούτε από τον Πρύτανη (...)*

Ο υπουργός Παιδείας δε θέλει διάλογο. Θέλει μόνο να επιβάλει ένα καθεστώς υπολειπόμενης στα Πανεπιστήμια. Δεν τον ενδιαφέρει η ποιότητα των σπουδών που αυτά θα προσφέρουν. Δεν τον ενδιαφέρουν οι φοιτητές και οι οικογένειές τους που θα αναλάβουν να πληρώσουν ακριβώς για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αποδόμησης και ιδιωτικοποίησης των ΑΕΙ-ΤΕΙ που η πολιτική της κυβέρνησης επιβάλλει.

Η οποιαδήποτε επίθεση στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, είτε αφορά στους εργαζόμενους, τους φοιτητές, το διδακτικό προσωπικό, είτε τον Πρύτανη, αποτελεί καθαρή πολιτική επίθεση. Και αποδεικνύει πόσο αποφασισμένη είναι η κυβέρνηση να επιβάλει το σχέδιο διάλυσης και ιδιωτικοποίησης της Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης.

Αποφασισμένοι είμαστε όμως και εμείς.

Στον εκβιασμό και την τρομοκρατία απαντάμε με συνέχιση της απεργίας.

Και ενώ η πανεπιστημιακή κοινότητα βγήκε στα κάγκελα και δημιουρ-

γούνταν ένα γενικευμένο κλίμα που έπεφτε σαν χαστούκι στο πρόσωπο του υπουργού Παιδείας (ακόμα και από αυτούς που μέχρι τώρα στήριζαν με τον τρόπο τους τα σχέδια του υπουργείου Παιδείας) και η απεργία των διοικητικών υπαλλήλων αποχτούσε νέα δυναμική, στο πλαίσιο αυτής της κατάστασης, ήρθαν και πάλι οι βρόμικοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές να τείνουν χέρι βοήθειας στον παραπαίοντα Αρβανιτόπουλο. Τις κατάπτυστες ενέργειές τους απεκάλυψε πάραυτα η Απεργιακή Επιτροπή του ΕΚΠΑ με ανακοίνωσή της, που σημείωνε: «*Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν εξωνημένο γραφειοκράτη συνδικαλιστή να εμποδίσει την υλοποίηση των αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου μας. Καλούμε όλες και όλους τους συναδέλφους να συγκεντρωθούν μαζικά στο κεντρικό κτήριο του Πανεπιστημίου αύριο Τετάρτη και ώρα 08.00 πμ για να περιφρουρήσουν την απεργία και τις αποφάσεις της Γενικής μας Συνέλευσης και να αποτρέψουν την απόπειρα πραξικοπήματος της παράταξης της πλειοψηφίας*».

Την ίδια στιγμή με την απόπειρα ενεργοποίησης του απεργοσπαστικού μηχανισμού από τους πουλημένους γραφειοκράτες συνδικαλιστές, κινητοποιήθηκε και η «σιωπηρή πλειοψηφία» των φοιτητών. Με τις πλάτες της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ, νεολαίοι μακριά από την πολιτική –στην ουσία στην αγκαλιά της αστικής πολιτικής και προπαγάνδας και μακριά από την ταξική, επαναστατική πολιτική– με έντονα πάνω τους τα χαρακτηριστικά του ατομισμού, ψήφισαν «ανοικτές σχολές». Ετσι χάθηκαν αρκετές καταλήψεις στο Πολυτεχνείο.

Φυσικά, οι απεργιοί διοικητικοί του ΕΚΠΑ δεν αρνήθηκαν τη διαπραγμάτευση με την κυβέρνηση. Μετά τη διαπραγμάτευση της Πέμπτης, όμως, προφανώς δεν πήραν καμιά διασφάλιση, γι' αυτό και αποφάσισαν να συνεχίσουν τη διαπραγμάτευση με δυο ακόμη 24ωρες (Παρασκευή και Δευτέρα).

Η απεργία βρίσκεται στην πιο κρίσιμη καμπή της. Είναι χρέος όλης της εργαζόμενης κοινωνίας, της νεολαίας να τη στηρίξει, γιατί με αυτόν τον τρόπο υπερασπίζεται το δημόσιο Πανεπιστήμιο και το δικαίωμα στη δουλειά. «*Η Γενική Συνέλευση ενημερώθηκε για τα νέα στοιχεία της πρότασης του ΥΠΑΙΘ*».

- **Συνεχίζουμε το διάλογο με το υπουργείο με στόχο την επιστροφή όλων των συναδέλφων στις θέσεις τους.**

- **Θεωρούμε ότι ο απεργιακός μας αγώνας είναι ο μόνος που εξασφαλίζει τη συνέχιση του διαλόγου και που μπορεί να διασφαλίσει εγγυήσεις για την εφαρμογή της όποιας πρότασης. Καμιά πρόταση δεν μπορεί να εκληφθεί ως δεδομένη εάν δε δεσμευτούν δημόσια οι υπουργοί Παιδείας και ΥΔΜΗΔ (...)** Ο υπουργός αδυνατεί να δώσει λύση στο αδιέξοδο. Ο διάλογος που επικαλείται είναι **προσχηματικός**.

Καθαρά είναι τα πράγματα. Υπό το φως αυτής της απόφασης, μπορεί κανείς να ερμηνεύσει και την αντίθεση απόφαση στο ΕΜΠ. Δεν χρειάζεται να πούμε εμείς ότι πλέον τα πράγματα είναι κρίσιμα. Οι απεργιοί του ΕΚΠΑ συνεχίζουν μόνοι τους, βαλλόμενοι απ' έξω, αλλά και από μέσα. **Χρέος μας να τους στηρίξουμε.**

■ Ποια αυτονομία τώρα...

Με συνοπτικές διαδικασίες προσπαθεί ο ΣΥΡΙΖΑ να κλείσει τις πληγές που άνοιξε με τη στάση της ηγετικής ομάδας του στις εκλογές του ΤΕΕ. Η ηγετική ομάδα θέλησε να ξεφορτωθεί τη Συσπείρωση (που έχει μια ιστορία στον κλάδο των μηχανικών), στήνοντας τη Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία. Μάλιστα, ο Βίτσας κίνησε γη και ουρανό δίνοντας γραμμή να στηριχτεί το επίσημο ψηφοδέλτιο. Το αποτέλεσμα τελικά ήταν απογοητευτικό. Το επίσημο ψηφοδέλτιο πήρε μόλις 10,92%, ενώ η Συσπείρωση, που δεν οδηγήθηκε στην αυτοδιάλυση όπως της ζητήθηκε, ανέβασε το δικό της ποσοστό στο 5,7%. Τι έμεινε απ' όλο αυτό; Μια πρακτική απόδειξη του πως εννοεί η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ την «αυτονομία του συνδικαλισμού», στην οποία ορκίζεται νυχθημερόν.

■ «Εξεταστική» με ερωτηματολόγιο

Για το θέμα έχουμε ξαναγράψει, αλλά υπάρχει εξελίξη και επανερχόμαστε. Γιατί εμείς δεν είμαστε... ξεχασιάρηδες, σαν τα ηγετικά στελέχη και τα στελέχη της προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ. Ο λόγος για τον περιβόητο κοινοβουλευτικό έλεγχο, τον οποίο θα ασκούσε το ευρωκοινοβούλιο πάνω στις διάφορες τρόικες που κουμαντάρουν τις υπερχρεωμένες χώρες της ευρωζώνης. Το σχετικό προπαγανδιστικό νταβαντούρι το ξεκίνησε ο Σουλτς, όταν ήρθε στην Αθήνα, στο πλαίσιο της άτυπης προεκλογικής του εκστρατείας για την προεδρία της Κομισιόν. Το συνέχισαν ο Τσίπρας με τον Καμμένο. Και ο μεν Καμμένος είναι... εκτός συναγωνισμού (συνεπεία... ψεκασματος), ο Τσίπρας όμως;

«Τώρα, όμως, αυτό που εσείς αρνηθήκατε στο ελληνικό Κοινοβούλιο (σ.σ. τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το πώς φτάσαμε στο Μνημόνιο) το αποφασίζουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο», είπε απευθυνόμενος στον Σαμαρά, στη διάρκεια της συζήτησης για την πρόταση δυσπιστίας. Ο Σαμαράς δεν μάσησε. Ενημερωμένος προφανώς από τους συνεργάτες του, πήρε στο ψιλό τον Τσίπρα: «Ρωτήσατε αν θα πάω να καταθέσω στην Εξεταστική Επιτροπή. Απ' ό,τι ξέρω, δεν συστήθηκε Εξεταστική Επιτροπή. Ακρόαση έγινε στην αρμόδια Επιτροπή του Κοινοβουλίου. Αλλά ξαφνικά ο κ. Τσίπρας νοιάζεται για το Ευρωκοινοβούλιο; Αυτό αποτελεί ειδηση».

Όντως, έγινε μια πρώτη ακρόαση στην επιτροπή οικονομικών υποθέσεων του ευρωκοινοβουλίου, στην οποία προσήλθαν μόνο υπάλληλοι της Κομισιόν (ο Σερβάν Ντερούζ) και της ΕΚΤ (ο Κλάους Μαζούχ), ενώ το ΔΝΤ απαξίωσε να πάει, διότι δεν είναι θεσμός της ΕΕ. Η εκπροσώπηση ήταν χαμηλού επιπέδου (δεν πήγαν ο Ρεν και ο Ντράγκι), γεγονός που υποβίβασε την όλη διαδικασία, χωρίς να ενοχληθεί κανείς στο ευρωκοινοβούλιο γι' αυτό.

Στη συνέχεια, ορίστηκαν δυο ευρωβουλευτές, ο αυστριακός δεξιός Οτμαρ Κάρας και ο γάλλος σοσιαλδημοκράτης Λιέμ Χαάνγκ Γκοκ, οι οποίοι θα κάνουν έρευνα και θα συντάξουν έκθεση προς την επιτροπή του ευρωκοινοβουλίου. Και πώς κάνουν την έρευνα οι δυο ευρωβουλευτές; Όπως πληροφορούμαστε από το πληροφοριακό δελτίο Agence Europe, οι δυο ευρωβουλευτές έγραψαν 29 ερωτήματα, τα οποία έστειλαν στον πρόεδρο του Eurogroup Ντεϊσελμπλουμ, στον πρόεδρο του Συμβουλίου Φαν Ρομπάι και στον επίτροπο Ολι Ρεν. Εφτάξαν και ένα άλλο ερωτηματολόγιο, με 9 ερωτήματα, το οποίο έστειλαν στους αρχηγούς των κυβερνήσεων, τους υπουργούς Οικονομικών και τους κεντρικούς τραπεζίτες των χωρών οι οποίες διοικούνται από τρόικες. Οι ερωτήσεις αφορούν το σχεδιασμό, τη διαδικασία υιοθέτησης και τον τρόπο λειτουργίας των «προγραμμάτων οικονομικής προσαρμογής» που επιβλήθηκαν σ' αυτές τις χώρες και οι ερωτώμενοι έχουν προθεσμία τριών εβδομάδων να απαντήσουν. Στη συνέχεια, ο Κάρας και ο Γκοκ θα μελετήσουν τις απαντήσεις στα ερωτηματολόγια και θα συντάξουν την έκθεσή τους, αν καταφέρουν να συμφωνήσουν.

Μιλάμε, δηλαδή, για διαδικασία ξεφτίλας. Ούτε ο Γιωργάκης Παπανδρέου δε θα τολμούσε να διεξάγει μια (υποτιθέται) σοβαρή ελεγκτική διαδικασία με τα αγαπημένα του ερωτηματολόγια. Τι θα γίνει μπορούμε να το φανταστούμε. Οι ερωτώμενοι θ' αναθέσουν στους συνεργάτες τους να συλλάβουν τις απαντήσεις οι οποίες θα είναι όμορφες και στραγγυλεμένες. Οι δυο ευρωβουλευτές θ' αναθέσουν στους δικούς τους συνεργάτες να συστηματοποιήσουν τις απαντήσεις και να τις μετατρέψουν σε έκθεση και ίσως κάποια στιγμή, μετά από μήνες, να γίνει και κάποια συζήτηση στην επιτροπή (για ολομέλεια του ευρωκοινοβουλίου το κόβουμε εξαιρετικά χλομό). Ξεφτίλοπράγματα δηλαδή.

Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ υιοθέτησε πολιτικά αυτή τη διαδικασία; Πρώτο, γιατί είναι κόμμα της ευρωλαγνείας και της θεομολαγνείας. Δεύτερο, γιατί νόμιζε ότι θα μπορούσε έστω και για λίγο να βγάλει πολιτική υπεραξία σε βάρος της κυβέρνησης.

Προδιαγεγραμμένα εγκλήματα

Στο δημοσίευσμά μας στο προηγούμενο φύλλο για τις καταστροφές σε Ρόδο, Κάλυμνο και Ψέριμο σχολιάσαμε ως εξής τις κυβερνητικές εξαγγελίες για την άμεση εκταμίευση ποσού ώστε να γίνουν αντιπλημμυρικά έργα: «Το ποσό είναι αστείο και κανείς δεν ξέρει πότε και αν θα εκταμιευθεί ολόκληρο. Αλλά και αν εκταμιευθεί, θα γίνουν το πολύ μερικά πασσαλείμματα, μπτας και συμμορφωθεί κάπως η κατάσταση για να μη ξανασπάσει η τουριστική βιτρίνα τους επόμενους μήνες. Στην επόμενη νεροποντή κάποια άλλη πόλη θα πνιγεί. Μετρήστε πόσες πόλεις πνίγηκαν την τελευταία δεκαετία».

Σε δυο μέρες, αυτό που προβλέπαμε συνέβη στο Αργος. Με μια νεκρή (μετανάστρια από τη Σερβία που κατοικούσε σ' ένα άθλιο υπόγειο) και τεράστιες καταστροφές

πάλι. Οι δυο χείμαρροι που διασχίζουν την πόλη πλημμύρισαν και μετέτρεψαν την πόλη σε λίμνη, ενώ καταστράφηκαν και σημαντικές υποδομές (μια γέφυρα, δρόμοι κ.ά).

Οι χείμαρροι δεν είχαν καθαριστεί γιατί δεν υπάρχει προσωπικό σε δήμο και περιφέρειες, ούτε λεφτά για εργαλαβίες. Στον Ξηριά, τον ένα χείμαρρο, υπάρχουν αυθαίρετες κατασκευές που κανένας δεν φρόντισε να γκρεμίσει, για να διευρυνθεί η κοίτη. Με-

λέτες υπάρχουν από παλιά, όμως ποτέ δεν εφαρμόστηκαν. Κάθε φορά που πλημμύριζαν οι χείμαρροι, γίνονταν κάποια πασσαλείμματα άρπακόλλα και το πρόβλημα κουκουλωνόταν.

«Την Κυριακή ζήσαμε μια θεομηνία», δήλωσε ο δήμαρχος της πόλης. Φαίνεται πως ο θεός του έχει κάποιο πρόβλημα με τους κατοίκους του Αργους και αποφάσισε να τους τιμωρήσει. Ποια ήταν η «θεομηνία»; 100 χιλιοστά βροχής, εκ των

οποίων τα 60 έπεσαν σ' ένα τρίωρο. Κάθε άλλο παρά ακραία τιμή, όπως δηλώνουν οι επιστήμονες του Εθνικού Αστεροσκοπείου, οι οποίοι μετρήσαν την τιμή μέσου του σταθμού που διατηρούν στο Αργος. Οι πλημμύρες (προχτές σε Ρόδο, Κάλυμνο, Ψέριμο, χτες στο Αργος, αύριο κάπου αλλού) δεν οφείλονται σε κάποια ακραία φαινόμενα, σπάνια για την Ελλάδα, αλλά στην πλήρη αδιαφορία για την πολιτική προστασία, για την κατασκευή και τη συντήρηση αντιπλημμυρικών έργων. Θα το ξαναπούμε: αν παλιότερα γινόταν και κάποιο έργο, στην εποχή των Μνημονίων και του μηδενισμού του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και των κονδυλίων που διοχετεύονται στις τοπικές αρχές, τα πάντα έχουν αφεθεί στο... έλεος του Θεού.

Οι γκεμπελίσκοι και η «αριστερή» Μέρκελ

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, ότι με έμπνευση του Βενιζέλου και με σκοπό να χτυπήσουν το ΣΥΡΙΖΑ, οι φυλλάδες του Ψυχάρη και του Μπόμπολα έστησαν καθαρή προβοκάτσια στην Γκαμπριέλε Τσίμερ, ευρωβουλευτή της Linke και πρόεδρο της ευρωομάδας της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (GUE/NGL). Εβαλαν στο στόμα της πράγματα που δεν έφτε και στη συνέχεια παρουσίασαν τον Βενιζέλο να την κατατροπώνει. Την παρουσίασαν σαν... αριστερή Μέρκελ, η οποία είπε: «Αν δεν κάνετε το μάθημά σας και δεν εκπληρώσετε τα προαπαιτούμενα, ο φτωχός Γερμανός δεν μπορεί να πληρώσει τα χρέη σας. Αλλά το κούρεμα ξεχάστε το ούτως ή άλλως, διότι η Ευρώπη δεν μπορεί να συναινέσει».

Παραίτηαν χοντρά τα παραπάνω για να τα έχει πει η Τσίμερ. Ο ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά, αντέδρασε, ενημέρωσε την Τσίμερ, η οποία έκανε μια σκληρή καταγγελία, υπαινικισμένη ευθέως ότι όλα στήθηκαν από τον Βενιζέλο, αφού δημοσιογράφοι δεν υπήρχαν στην αίθουσα. Επί της ουσίας των απόψεων που εξέφρασε, δήλωσε τα εξής: «Στην πραγματικότητα έκανα ειδική αναφορά στο δημόσιο χρέος της Ελλάδας, ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που περιγράφουν οι δύο εφημερίδες. Είπα ότι είναι αναγκαίος ο λογιστικός έλεγχος του χρέους, ώστε να αποσαφηνιστεί το ανήθικο και παράνομο σκελος του, το οποίο δεν πρέπει να αποπληρωθεί. Είναι μία από τις οδούς για να προαχθεί η αλληλεγγύη ανάμεσα στους εργαζομένους στην Ελλάδα και τη Γερμανία. Ποτέ δεν θα μπορούσα, και δεν το έκανα, να φέρω σε αντιπαράθεση τον Έλληνα με το Γερμανό πολίτη. Είναι προσβολή για μένα ακόμη και να το διανοηθεί κάποιος».

Το μαγνητοφωνημένο απόσπασμα από την ομιλία της, όμως, το οποίο με ελ-

ληνικούς υπότιτλους ο Βενιζέλος διοχέτευσε στην ιστοσελίδα των «Νέων», μπορεί όντως να ντρόπιασε τους γκεμπελίσκους για όσα κατασκεύασαν, όμως ξεμπρόστιασε και την ίδια την Τσίμερ. Γιατί αυτά που είπε απέχουν απ' αυτά που εκ των υστέρων περιέλαβε στη δήλωσή της. Ολόκληρη το σχετικό απόσπασμα της ομιλίας της είναι το εξής:

«Θα ήθελα πολύ να ξέρω: το κούρεμα που ζητάτε είναι ένα γενικό κούρεμα, χωρίς να σας ενδιαφέρει τι είναι εκείνο που μπορεί να περάσει σε πολίτες άλλων χωρών της ΕΕ; Αξιολογείτε το χρέος; Κάνετε διάκριση ανάμεσα στο νομιμοποιημένο και μη νομιμοποιημένο χρέος, σε ανήθικο χρέος; Λέτε στη συνέχεια -αφού έχετε αξιολογήσει αυτό που έχετε μπροστά σας- πώς θα απομειωθούν βιώσιμα τα μη νομιμοποιημένα χρέη και μάλιστα με τρόπο ώστε να υπάρχει μια βιώσιμη κοινωνικά και οικολογικά ανάπτυξη; Υπάρχει τέτοια πρόβλεψη; Ή υπάρχει μόνο η γενική διατύπωση "θελούμε κούρεμα"; Σας το λέω καθαρά ως εκπρόσωπος του κόμματος "Αριστερά", που συζητά τόσο με πολίτες της Ελλάδας, που είναι στο χαμηλότερο επίπεδο διαβίωσης, όσο και με πολίτες της Γερμανίας, που ζουν από το κοινωνικό επίδομα: για ένα τέτοιο γενικό κούρεμα δε θα βρείτε καμιά υποστήριξη. Γι' αυτό παρακαλώ: μην επιλέγετε τα εύκολα, συγκεκριμενοποιήστε το, κάντε κριτική για όσα σας φορτώνουν χωρίς να είστε υπεύθυνοι, αλλά κάντε και τη δουλειά σας, "κάντε τα μαθήματά σας". Και αφού κάνετε τη δουλειά σας, θα έχουμε τα καλύτερα επιχειρήματα να ζητήσουμε περισσότερη αλληλεγγύη από άλλες χώρες».

Καταρχάς, η τοποθέτηση Τσίμερ είναι εντελώς ξένη προς τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εγκαταλείψει τα περί λογιστικού ελέγχου (με τα οποία φλύαρισε λίγο την περίοδο των «αγανακτι-

σμένων» για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους) και μιλά για επαναδιαπραγματεύση της δανειακής σύμβασης, έτσι που η αποπληρωμή του χρέους να μπορεί να εξυπηρετείται από το ελληνικό κράτος (με ρήτρα ανάπτυξης όπως λένε). Από τότε που το χρέος έχει αλλάξει χέρια και κατέχεται από ευρωπαϊκά κράτη, τον ΕF-SF και το ΔΝΤ, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εγκαταλείψει τα περί παραδεκτού και επαχθούς χρέους, αποδέχεται το χρέος στο σύνολό του και ζητά νέα ρύθμιση ώστε αυτό να γίνει βιώσιμο. Προτείνει μάλιστα και διεθνή διάσκεψη για το χρέος, κατά το πρότυπο της διάσκεψης του 1953 που ρύθμισε το γερμανικό χρέος.

Αντίθετα, η Τσίμερ λέει πως μόνο το απονομιμοποιημένο (το παράνομο δηλαδή) χρέος μπορεί να κουρευτεί, αλλιώς το κούρεμα δεν περνάει από τους πολίτες των άλλων χωρών (της Γερμανίας, προφανώς). Ολόκληρη η λογική της αποπνέει ιμπεριαλιστική διάθεση και καταγγέλλει την Ελλάδα ότι τεμπελιάζει, «δεν κάνει τα μαθήματά της» και απλά ζητάει γενικό κούρεμα του χρέους. Μ' αυτά περισσότερο απευθυνόταν στους συντρόφους της του ΣΥΡΙΖΑ, που μιλούν για «γενναίο κούρεμα του χρέους» και λιγότερο στην κυβέρνηση, η οποία δεν ζητάει κανένα κούρεμα του χρέους, αλλά μόνο παραπέρα διευκολύνσεις στην αποπληρωμή του.

Από ένα σημείο και μετά, όπως φαίνεται καθαρά από την ομιλία της, η κυρία δεν ξέρει τι λέει. Απευθύνεται στην κυβέρνηση και της λέει «κάντε κριτική για όσα σας φορτώνουν χωρίς να είστε υπεύθυνοι». Μα η κυβέρνηση δεν διαμαρτυρήθηκε ποτέ ότι της φόρτωσαν κάτι. Αντίθετα, όλο ευχαριστίες για τη «σωτηρία» είναι. Ο ελληνικός λαός διαμαρτύρεται και καταγγέλλει και αυτόν ψέγει η... αριστερή Μέρκελ.

Διότι δεν συνεμορφώθη

Η βιομηχανία των πειθαρχικών διώξεων κατά των εκπαιδευτικών, με βάση το νέο φασιστικό Πειθαρχικό Δίκαιο, καλά κρατεί. Το υπουργείο Παιδείας επιβάλλει με κάθε μέσο τη «σιωπή των αμνών», διότι αλλιώς δεν προχωράει η «κινεζοποίηση» και των εκπαιδευτικών και η άλωση του δημόσιου σχολείου. Γι' αυτό και είναι αμειλίκτο ακόμη κι όταν πρόκειται για «συνδικαλιστικά στελέχη», που μετέχουν στα όργανα διοίκησης ως αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών, αν αυτά τολμήσουν να ξεφύγουν από την πεπατημένη.

Τούτη τη φορά διώκεται από τη Διεύθυνση Εκπαίδευσης Λακωνίας η εκπαιδευτικός Ελισάβετ Παπαδοπούλου, πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών ΠΕ Μολάων «Γιάννης Ρίτσος» και αιρετός στο ΠΥΣΠΕ, με τη συνηθισμένη μέθοδο της απόδοσης της ασαφούς –και διά τούτο πολύ επικίνδυνης– κατηγορίας της «αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς εντός ή εκτός υπηρεσίας».

Ως «αναξιοπρεπής» χαρακτηρίζεται η αντίσταση στην καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών με τις προκλητικές και αυθαίρετες αποφάσεις της διοίκησης και η αποκάλυψη της ζοφερής πραγματικότητας του δημόσιου σχολείου, με τα χιλιάδες κενά, το στραγγαλισμό των λειτουργικών δαπανών κ.λπ.

Με ανακοίνωσή του, ο Σύλλογος των εκπαιδευτικών «Γιάννης Ρίτσος», χαρακτηρίζει τη δίωξη «απαράδεκτη, ασαφής και γενικόλογη» και υπογραμμίζει:

«● Είναι άραγε αναξιοπρεπής συμπεριφορά η Πρόεδρος μας αλλά και Αιρετή εκπρόσωπος των Εκπαιδευτικών στο Π.Υ.Σ.Π.Ε. Λακωνίας να ασχολείται καθημερινά και να προσπαθεί να αναδείξει αλλά και να επιλύσει τα προβλήματα που ανακύπτουν με γνώμονα πάντα το συμφέρον μαθητών, γονιών και εκπαιδευτικών;

● Είναι άραγε αναξιοπρεπής συμπε-

ριφορά η αντίδραση στην υποβάθμιση της Παιδείας και τη στέρηση κάθε κοινωνικού αγαθού από τους πολίτες;

● Μήπως εντάσσεται στη γενικευμένη προσπάθεια συκοφάντησης, τρομοκράτησης και φήμιωσης της συνδικαλιστικής δράσης;

● Μήπως μέσω της συνδικαλιστικής δίωξης επιχειρείται η τρομοκράτηση, ο εκβιασμός και η υποταγή των εκπαιδευτικών σε μια πολιτική που επιδιώκει την ακύρωση εργασιακών κατακτήσεων και δικαιωμάτων;

● Μήπως όλα αυτά εντάσσονται στην προσπάθεια να στρέψουν την προσοχή μας σε θέματα καθημερινής τριβής με σκοπό να αποπροσανατολίζουν την εκπαιδευτική κοινότητα απ' τα πραγματικά προβλήματα;

Σε κάθε περίπτωση δηλώνουμε πως δε θα επιτρέψουμε κάτι τέτοιο και σύσσωμος ο κόσμος της εργασίας θα βρεθεί απέναντι σε τέτοιες μεθοδεύσεις».

Λιγούρια

Δεν την έκρυψε, αλλά τη διατυμπάνισε τη χαρά του το επίσημο «πόρταλ» του ΣΥΡΙΖΑ: «Στους 100 κορυφαίους παγκόσμιους διανοητές» του Foreign Policy ο Αλέξης Τσίπρας». Μετά τον τίτλο ακολουθούσε το lead της ειδήσης: «Το Αμερικανικό περιοδικό Foreign Policy αναδεικνύει μέσα από ψηφοφορία των αναγνωστών του κάθε χρόνο τους 100 κορυφαίους παγκόσμιους διανοητές (100 leading global thinkers) - ουσιαστικά εκείνους που επηρεάζουν τα παγκόσμια δρώμενα σε διάφορα πεδία. Φέτος από ό,τι φαίνεται (έχει διαρρεύσει στο διαδίκτυο μόνο το εξώφυλλο του περιοδικού μέχρι στιγμής), ανάμεσα σε αυτούς είναι και ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας». Στο δε τέλος της ειδήσης καθησυχάζει τους αδημονούντες αναγνώστες: «Μόλις πέσει στα χέρια μας το περιοδικό θα μεταφέρουμε περισσότερα...».

Ενδιάμεσα μας πληροφορήσαν ότι «ο Αλέξης Τσίπρας είναι από ό,τι φαίνεται στην ομάδα των "Αμφισβητιών" μαζί με μια ετερόκλητη παρέα που συμπεριλαμβάνει τον αρχηγό και ευρωβουλευτή του ευρωσκεπτικιστικού και δεξιού UKIP Νάιτζελ Φαράζ, μέχρι τον αναρχικό ανθρωπολόγο και ακτιβιστή του Occupy Wall Street, Ντέιβιντ Γκρέιμπερ, μέχρι τους τρεις νεαρούς οικονομολόγους που κατέρριψαν την θεωρία του Ρόγκοφ περί σύνδεσης της περιοριστικής δημοσιονομικής πολιτικής με την ανάπτυξη. Σε άλλες κατηγορίες συμπεριλαμβάνονται από την Αντζελα Μέρκελ και τον Βλάντιμιρ Πούτιν, μέχρι τον Μαρκ Ζούκερμπεργκ του Facebook, την ομάδα που διαχειρίστηκε την αποστολή και την παρακολούθηση των οχημάτων εξερεύνησης του πλανήτη Άρη, αλλά και τον Γκλεν Γκρίνγουαλντ που μετέφερε τις αποκαλύψεις του Σνοούντεντ στον Γκάρντιαν».

Συνέχιζε το ρεπορτάζ: «Η αλήθεια είναι πως η Ελληνική εμπειρία με την λίστα αυτή δεν είναι ακριβώς θετική: το 2010 στην λίστα των κορυφαίων διανοητών του FP βρέθηκε και ο Γ.Α. Παπανδρέου, του οποίου η σκέψη δεν αποδείχθηκε αρκούντως ηγετική για να βοηθήσει να απορύγει η Ελλάδα τον γκρεμό του ΔΝΤ και της κατάρρευσης!»

Αλλά, μολονότι από ελληνικής πλευράς ο Τσίπρας διαδέχεται τον Γιωργάκη, ενώ διεθνώς συγκαταλέγεται στην ίδια κατηγορία ακόμα και με φασίστες, γεγονός που έναν αξιοπρεπή άνθρωπο, που δε θέλει να μετατρέπεται σε πριματόνα, θα τον οδηγούσε να στείλει μια χροστήριο επιστολή με την οποία να ζητά να τον βγάλουν από τέτοιες λίστες, οι συντάκτες του left.gr ξεπερνούν κάθε όριο αναξιοπρέπειας και σαν λιγούρια στήνουν ένα γελοίο πανηγύρι, που προκαλεί αηδία σε κάθε πολιτισμένο (όχι κατ' ανάγκην αριστερό) άνθρωπο: «Είμαστε αισιόδοξοι πως η ανάδειξη του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης στην λίστα των κορυφαίων διανοούμενων του Foreign Policy, θα αποτελέσει και ένα είδος ορόσημο: θα είναι ο ηγέτης της αριστεράς που θα βγάλει την Ελλάδα από την μέγερη της λιτότητας που ο προηγούμενος διακριθείς Έλληνας μας είχε καταδικάσει...».

Η λεγόμενη «ανανεωτική αριστερά» καμάρωνε κάποτε για το πολιτιστικό της επίπεδο. Τα τσιπράκια δε θ' αφήσουν τίποτα όρθιο.

Μια στρατηγική, δυο ψέματα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
στές, που θέλουν να φέρουν στην πρώτη γραμμή τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, αλλά μια σύγχρονη σοσιαλδημοκρατία που δημαγωγεί με τα εργατικά αιτήματα, πρώτος στόχος της οποίας είναι να διαχειριστεί τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης, χωρίς συγκρούσεις με το διεθνές περιβάλλον στο οποίο ο ελληνικός καπιταλισμός είναι ενταγμένος. Δεν άκουσαν τον Τσίπρα να τους λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα σκίσει το Μνημόνιο και άλλα τέτοια ηρωικά που λέει από τα μπαλκόνια και τα τηλεοπτικά στούντιο. Τον άκουσαν να τους λέει ότι πρόθεση του ΣΥΡΙΖΑ είναι να αντικαταστήσει το Μνημόνιο με ένα «εθνικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης» (πράγμα που λένε και ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος).

Και βέβαια, οι καπιταλιστές χαμογέλασαν με κατανόηση όταν άκουσαν αυτά τα περί «κοινωνικής οικονομίας» και διαπίστωσαν ότι το μόνο παράδειγμα που ανέφερε ο Τσίπρας ήταν η αξιοποίηση των... ιαματικών πηγών. Και δεν είχαν κανένα πρόβλημα ν' ακούν τον Τσίπρα, με ύφος χιλίων καρδινάλιων, να τους συμβουλεύει επί του «κυγιάς επιχειρείν». Ξέρουν πολύ καλά να διακρίνουν ανάμεσα σ' εκείνα που είναι απαραίτητα για την κοινωνική δημαγωγία ενός σοσιαλδημοκρατικού κόμματος που βρίσκεται στην αντιπολίτευση και στην ουσία, η οποία βρίσκεται στις δεσμεύσεις που ο ηγέτης αυ-

τού του κόμματος αναλαμβάνει ενώπιόν τους.

Ο Τσίπρας, από την αρχή κιόλας της ομιλίας του, τους απηύθυνε πρόσκληση για «συστράτευση». Η λέξη δεν επιλέχτηκε τυχαία. Έχει ξεχωριστή βαρύτητα. Δεν τους είπε ότι αυτός εκφράζει τα συμφέροντα του λαού και θα τους αναγκάσει να τα υπερασπιστούν κι αυτοί. Τους βάρφισε συστρατιώτες στην πορεία για την οικονομική ανόρθωση, η οποία θα έχει τρεις πυλώνες, όπως είπε: ιδιωτικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις, κράτος και κοινωνική οικονομία. Τι επενδύσεις να κάνει το κράτος, όταν στερείται κεφαλαίων και όταν τα κονδύλια του ΕΣΠΑ έχουν συγκεκριμένες δεσμεύσεις και στο μέγιστο βαθμό κατευθύνονται υποχρεωτικά προς το κεφάλαιο; Οσο για την κοινωνική οικονομία, τ' ακούνε οι καπιταλιστές και γελούν. Όταν έχουν καταρρεύσει οι συνεταιριστικές επιχειρήσεις του αγροτικού τομέα, σε τι μέγεθος μπορεί ν' αναπτυχθεί η κοινωνική οικονομία; Νοικοκυρές που φτιάχνουν μαρμελάδες και γλυκά του κουταλιού και συνεταιριστικές καφετέριες; Αυτά είναι για κάτι καλοζωισμένους διανοούμενους του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν έχουν ιδέα τι σημαίνει πραγματική οικονομία και πραγματική ζωή και όχι για να φαρώσουν καπιταλιστές που παίζουν αυτά τα ζητήματα στα δάχτυλα. Γι' αυτό και κανείς δεν φάρωσε, ενώ αντίθετα όλοι τους έδειξαν άκρως ευχαριστημένοι.

■ Δικαστήρια Πειραιά, 19 Δεκέμβρη Όλοι στο πλευρό του Σάββα Ξηρού

Στις 19 Δεκέμβρη θα συζητηθεί στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά η νέα αίτηση του Σάββα Ξηρού για διακοπή εκτέλεσης της ποινής του, προκειμένου να νοσηλευτεί σε νοσοκομείο για ν' αντιμετωπίσει τα σοβαρότατα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει.

Είναι η δεύτερη φορά που ο Σ. Ξηρός υποβάλλει τέτοια αίτηση. Επανέρχεται γιατί η πρώτη φορά ήταν κοροϊδία, καθώς δεν νοσηλεύτηκε ούτε για δέκα μέρες στο ΑΧΕΠΑ και τον ξαπόστειλαν πίσω στη φυλακή, μετά από φανερές πιέσεις της Αντιτρομοκρατικής, μολονότι είχαν ήδη διαγνώσει και σκλήρυνση κατά πλάκας. Το νοσοκομείο που δέχεται να αναλάβει τη νοσηλεία του Σάββα είναι αυτή τη φορά το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας (στην αίτηση επισυνάπτεται η απαιτούμενη βεβαίωση του διευθυντή της Νευρολογικής Κλινικής Γ. Χατζηγεωργίου). Επιτέλους, να σταματήσει αυτό το έγκλημα, αυτή η εκδικητική συμπεριφορά του ελληνικού κράτους προς έναν πολιτικό κρατούμενο.

Δήλωση Δ. Κουφοντίνα και Κ. Γουρνά

Στις 19 Δεκέμβρη, σε λίγες μέρες, εκδικάζεται στο Εφετείο του Πειραιά η αίτηση του συντρόφου μας, του Σάββα Ξηρού. Αίτημά του είναι να βγει από το ανεπαρκέστατο και υποτυπώδες, κατ' όνομα μόνο, νοσοκομείο της φυλακής, όπου είναι κλεισμένος τα τελευταία χρόνια, όπου είναι αδύνατο να αντιμετωπιστούν τα σοβαρότατα προβλήματα της υγείας του.

Ο Σάββας βρίσκεται στον 12ο χρόνο φυλάκισης. Μετά το βαρύ τραυματισμό του από την έκρηξη της βόμβας στον Πειραιά, στη διάρκεια μιας ενέργειας αλληλεγγύης στους απεργούς τότε λιμενεργάτες, μετά την κτηνώδη μεταχείριση από τους ανακριτές του στο έγκλημα του Ευαγγελισμού, όλα αυτά τα χρόνια κράτησης σε ένα υπόγειο κελί έφεραν τη διαρκή επιδείνωση της υγείας του.

Σήμερα βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση. Με σχεδόν ολοκληρωτική απώλεια της όρασης και της ακοής, με σοβαρότατα αγγειακά και νευρολογικά προβλήματα, με φλεβική ανεπάρκεια που αναπόφευκτα οδηγεί στον ακρωτηριασμό των ποδιών του.

Το προηγούμενο δικαστήριο που είχε προσφύγει, μπροστά στην τραγική κατάσταση της υγείας του, που πιστοποιήσαν επιστημονικά οι ίδιοι οι επίσημοι ιατροδικαστές, αποφάσισε την πεντάμηνη νοσηλεία του στο ΑΧΕΠΑ της Θεσσαλονίκης.

Εκεί διαπιστώθηκε ότι πάσχει επιπλέον από πολλαπλή σκλήρυνση κατά πλάκας. Αντί να παραμείνει στο νοσοκομείο, ύστερα από λίγες μόνο μέρες η πολιτική εξουσία αποφάσισε να μην αρχίσει καν η θεραπεία του, και τον ξαπόστειλε άρον-άρον στο νοσηλευτήριο της φυλακής, να αργοπεθαίνει ουσιαστικά, αβοήθητος ιατρικά.

Η εκδικητικότητα της εξουσίας απέναντι στους αγωνιστές δεν έχει όρια. Ο Σάββας Ξηρός, ο σύντροφός μας, δεν είναι μόνος του.

Ζητάμε από κάθε επαναστάτη, κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο να ενώσει τη φωνή του, να ορθώσουμε φραγμό στην εκδικητικότητα του κράτους, να σώσουμε τη ζωή και την αξιοπρέπεια του φυλακισμένου αγωνιστή.

Δημήτρης Κουφοντίνας

Κώστας Γουρνάς

Ειδική πτέρυγα φυλακών Κορυδαλλού
4 Δεκέμβρη 2013

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Μάρτυρας κατηγορίας στη δίκη του Τάσου Θεοφίλου να ληστέυει Πακιστανούς, μαζί με ειδικό φρουρό και με Πακιστανό χαφιέ; Oh mon dieu, πέσαμε από τα σύννεφα!

Εδώ έχουν θέσει υπό προϋποθέσεις το δικαίωμα της επιβίωσης, στο τσιγάρο θα κώλωναν; Επανερχεται παρ' Αδώνιδος ο αδρανής σχετικός νόμος, επανέρχονται και τα πογκρόμ στα μαγαζιά εν όψει Χριστουγέννων. Είναι φανερό ότι θέλουν να τελειώνουν με όσους μπορούν ακόμη να βγαίνουν έξω, αλλά και με όσα μαγαζιά άντεξαν στα πολύχρονα τσουνάμια... Άσε που πολλά από αυτά γίνονται γιάφκες, μ' αυτούς που συχνάζουν εκεί και μ' αυτά που κουβεντιάζουν.

Τρινιτροτουλου-όλο!

Ο υπεύθυνος αγροτικών δεμάτων του ΣυΡΙΖΑ και βουλευτής Εύβοιας Βαγγέλης Αποστόλου είπε την αλήθεια στην Ξάνθη. Πρώτο σκέλος: Απαραίτητη προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των αγροτικών ζητημάτων είναι να μην υπάρχει μνημόνιο. Δεύτερο σκέλος: «Ο ΣυΡΙΖΑ είναι διατεθειμένος να γίνει και δυσάρεστος, αν πρόκειται να προτείνει ή να εφαρμόσει πολιτικές που οδηγούν σε μέτρα κοινωνικής δικαιοσύνης, όπως η φορολογία των αγροτών, η οργάνωση του συνεταιριστικού κινήματος και άλλα θέματα».

Τα πάντα εν σοφία εκποινήθηκαν... Κι η άλλη να δηλώνει με στόμφο: «Είδα τον χάρο με τα μάτια μου!» Εμ, με τι ήθελες να τον δεις κυρά μου, με τις μασχάλες σου; Αλήθεια, πώς είναι ο χάρος (χαρωπός;), χαρωπός ή άχαρος;

«Μία αλλόκοτη τρέλα διακατέχει τις εργατικές τάξεις των εθνών στα οποία βασιλεύει ο καπιταλιστικός πολιτισμός. Η τρέλα αυτή είναι ο έρωτας για τη δουλειά, το θανατηφόρο πάθος για τη δουλειά που φτάνει μέχρι την εξάντληση των ζωτικών δυνάμεων του ατόμου και των απογόνων του. Για να δοθεί δουλειά σε όλους τους καμιάδες της τωρινής κοινωνίας, για να μπορέσει να αναπτυχθεί απεριόριστα ο βιομηχανικός εξοπλισμός, θα πρέπει η εργατική τάξη να αναπτύξει απεριόριστα τις καταναλωτικές της ικανότητες. Αν η εργατική τάξη, ξεριζώνοντας από την καρδιά της το διεστραμμένο πάθος που την κυβερνά και διαστρεβλώνει τη φύση της, ύψωνε το ανάστημά της για να σφρηλατήσει έναν ατσάλινο νόμο που θα απαγόρευε σε όλους να δουλέψουν περισσότερο από τρεις ώρες την ημέρα, η Γη θα ένωθε να γεννιέται πάνω της ένας καινούργιος κόσμος (από τον «αιρετικό» Paul Lafargue, γαμπρό του Karl Marx).

Μετά τον διακριτικό Τζερόνιμο (που με αυτό τον τρόπο κάνει μια χαρά τις δουλειές του), θαρρώ πως έχουμε και τον διακριτικό Κουτσούμπα...

«Διαφεύστηκαν όσοι θεωρούσαν ότι η Ελλάδα θα χρεοκοπούσε» είπε ο Σαμαράς ανάμεσα σε χρεοκοπημένους συναδέλφους του και απέναντι σε χρεοκοπημένους ιδανειείς. Παρότι μάλλισα η πένα της λαϊκής μούσας να επαναλαμβάνει παροιμίες όπως «μηδένα προ του τέλους κακάριζε», «μετά του κούρεμα ξυρίζουν τον γαμπρό» και άλλες.

Πάντως, οφείλουμε να ωμολογήσουμε ότι φέτος –εν όψει Χριστουγέννων– υπάρχει εκπληκτική υπερειάρκεια χοιρινού στην αγορά. Οι λαϊκές παραδόσεις τηρούνται απαρασάλευτα, μεταξύ αυτών και η «γουρουνοχαρά». Κάθε χρόνο και περισσότερο, κάθε χρόνο και καλύτερα.

Μ' εκείνη την εδιμοτυπική ετήσια απεργία του Δεκέμβρη τι γίνεται;

«Μυριάδες δυνατότητες φρικιούν γύρω μας κι ούτε που καθόλου εγγίζουμε οι ηλιθιοί... Δεν πα' να μην αρέσεις, το παν είναι η ρότα σου κόντρα στην κοινωνία τούτη, την ανασχετική ηλιθιότητα» (Οδυσσεάς Ελύτης – «Τρία ποιήματα»).

Τι λέτε; Πυρηνικό πόλεμο ή πολεμικό πυρήνα; Σύγκρουση λογικής ή λογική σύγκρουσης; Αδρόες συλλήψεις ή ασύλληπτους δρόες;

ΝΔ δεν είναι μόνο η Νέα Δημοκρατία. Είναι και ο Νίκος Δένδιας, η Ναυτική Διοίκηση, η Νόνη Δούνια, το Νομοθετικό Διάταγμα, το Νέο Δελχί, οι Νεκρικοί Διάλογοι. ΕΛΑΣ είναι και τα ΕΛΑφρά ΑΣτεια, η ΕΛλειψη ΑΣφάλειας, τα ΕΛΑφρολαϊκά ΑΣματα, το ΕΛΑφρώς ΑΣεμο, οι ΕΛεινοί ΑΣπάλακες, τα ΕΛόβια ΑΣπόνδυλα.

Και οι εργάτες, με σφιγμένες τις ροζιασμένες και άπραγες γροθιές από αγωνία, περιμένουμε την κλήρωση του Λόπτο, του Πρότο, του Γαμώτο, δύο άγιες τριάδες μπαλάκια που δ' αλλάξουν τη ζωή μας. Να διαβούμε το ταξικό αυλάκι –τέλος το ταβλάκι– και να μιλάμε πλέον ήπια, πολιτισμένα, να υπερβούμε τις ταξικές αντιθέσεις λέγοντας πως πρόκειται για ονειροφάντασμα και μεταφυσικό σόφισμα, αλλάζοντας την κουβέντα. Ετσι κι αλλιώς τα δάνεια θα γίνουν κόκκινα. Και όπως λένε οι Μαρξ – Σπένσερ «ο πελάτης δεν έχει να χάσει παρά το περιεχόμενο της πιστωτικής κάρτας του». Κάρτα μωρή άρρωστη. Πού πας ανοργάνωτη και διαλυμένη σ' αγγούρια;

«Μερικοί λένε: στο τέλος ο σοσιαλισμός θα νικήσει. Καλά. Μα ποιος θα πολεμήσει γι' αυτόν;» (Wolf Biermann).

Κοκκινόσκουφίτσα

■ 3η δίκη 87η συνεδρίαση Πέμπτη, 28.11.13

Με ανάγνωση εγγράφων του βουλευμάτος 209 κύλησε και η σημερινή συνεδρίαση. Τα έγγραφα αφορούσαν έρευνες σε σπίντια κατηγορουμένων και συγγενών τους, καθώς και σωματικές έρευνες.

Πριν ξεκινήσει η ανάγνωση, ο Χ. Τσάκαλος αναφέρθηκε σε έγγραφα που αναγνώστηκαν σε προηγούμενη συνεδρίαση, σύμφωνα με τα οποία αποδίδεται ρόλος «διευθυντικού στελέχους» σε τρία μέλη της ΣΠΦ. Η Συνομοσπία Πυρήνων της Φωτιάς, είπε, είναι αναρχική αφορμαλιστική οργάνωση. Δεν έχουμε ρόλους, αρχηγούς και ακολουθητές και αποτελεί τέλεια αντίφαση από τη μία η δικαστική εξουσία να παρουσιάζει τη ΣΠΦ σαν μια τρομοκρατική οργάνωση αναρχικών και ταυτόχρονα να λέει ότι οι αναρχικοί έχουν αρχηγούς. Αναφέρθηκε στο γεγονός ότι όταν διαβάστηκε στο δικαστήριο κείμενο-χαιρετισμός για την ενέργεια της ανατίναξης του αυτοκινήτου της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού, οι δικαστικές αρχές κατηγορήσαν τα μέλη της ΣΠΦ για ηθική αυτουργία, το οποίο σημαίνει ότι υπάρχουν ηθικοί αυτουργοί-εντολοδότες και φυσικοί αυτουργοί-εντολοδότες. Τόνισε ότι η αναφορά σε όλα αυτά δεν γίνεται υπό το πρίσμα της κατηγορίας, αλλά υπό το πρίσμα της αποφαντίας, διότι είναι συκοφαντικό να αποδίδονται σε μέλη της ΣΠΦ ρόλοι «διευθυντικών στελεχών» και «αρχηγών» και να παρουσιάζεται η ΣΠΦ σαν μια συγκεκριμένη, ιεραρχικά δομημένη ομάδα.

ΔΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΟΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

Μετά την ανάγνωση εγγράφου που αφορούσε έκθεση σωματικής έρευνας στον Μ. Νικολόπουλο, ο συνήγορος υπεράσπισης Δ. Κατσαρής επεσήμανε για ακόμα μια φορά ότι κακώς βρίσκεται στο συγκεκριμένο βούλευμα αυτό το έγγραφο και ότι γίνεται προσπάθεια σύμπλεξης διαφορετικών υποθέσεων. Αμέσως μετά παρενέβη ο Μ. Νικολόπουλος για να επισημάνει πως, σε αντίθεση με ό,τι αναφέρει η έκθεση, το όπλο που βρέθηκε στην κατοχή του είχε σφαιρά στην θαλάμη και ήταν έτοιμο προς χρήση και αυτό αποτελεί μια ακόμα παραποίηση οπλισμού, όπως είχε γίνει και με την περίπτωση των όπλων της οργάνωσης που βρέθηκαν αργότερα με ξυσμένους αριθμούς, ενώ δεν τα είχαν ξυσει οι ίδιοι, καθώς και ενός μη λειτουργικού όπλου, το οποίο σύμφωνα με την αστυνομία βρέθηκε καθαρό, αφού πραγματοποιήσε βολές. Τέλος, τόνισε ότι είναι απαραίτητο να έρθει να καταθέσει ο διοικητής της Αντιτρομοκρατικής Τζωίτης για να αποσαφηνίσει αυτά τα ζητήματα.

88η συνεδρίαση Πέμπτη, 5.12.13

Στη συνεδρίαση συνεχίστηκε η ανάγνωση εγγράφων για την υπόθεση των όπλων στη νέα Σμύρνη (δικογραφία 209). Επειδή το τρομοδικείο που δικάζει την υπόθεση του Βελβεντού «έκλεψε» μια συνεδρίαση, όπως είπε, η πρόεδρος Μ. Τζακακάκη έφτασε στο σημείο να ζητά από τους κατηγορούμενους και τους συνηγόρους να συνεδριάσουν και ένα Σάββατο για τρεις έως τέσσερις ώρες. Συνήγοροι και κατηγορούμενοι της το ξέκοψαν και

η πρόεδρος δεν επέμεινε άλλο.

Ο συνήγορος υπεράσπισης Ν. Σωτηρίου επεσήμανε –σωστά κατά τη γνώμη μας– στην πρόεδρο ότι, ενώ κατά τη διάρκεια των ερευνών σε σπίντια ανθρώπων που κατηγορούνται για ένοπλη δράση παρευρίσκονται πολλοί από τους αντιτρομοκρατικούς, στις εκθέσεις ερευνών σκοπίμως δεν καταγράφονται όλοι οι παρευρισκόμενοι. Η υποχρέωση καταγραφής των ονομάτων και των διευθύνσεων των κατοικιών των παρευρισκόμενων προβλέπεται από το άρθρο 151 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αλλά για το ασφαλιστικό της Αντιτρομοκρατικής δεν ισχύει κανένας νόμος. Η βρόμικη αυτή υπηρεσία σκόπιμα δεν αναγράφει τα ονόματα των στελεχών της που παίρνουν μέρος στις έρευνες σε σπίντια κατηγορουμένων για αντάρτικο πόλης ή σε γιάφκες οργάνωσης, προφανώς για να μην φαίνεται ότι έκαναν προανακριτικό έργο, πράγμα που θα τους απέκλειε από μάρτυρες κατηγορίας.

Η δίκη θα συνεχιστεί τη Δευτέρα 16 Δεκέμβρη.

■ 4η δίκη 29η συνεδρίαση Τρίτη, 3.12.2013

Η συνεδρίαση δεν πραγματοποιήθηκε, διότι τα μέλη της ΣΠΦ δήλωσαν ότι για πολιτικούς λόγους δε δέχονται να διεξαχθεί παράλληλα αυτή η δίκη και η δίκη του Τάσου Θεοφίλου στο Εφετείο. Ετσι, το δικαστήριο διέκοψε για την Τρίτη 10 Δεκέμβρη.

Ξεκίνησε η δίκη για την υπόθεση του Βελβεντού

Την Παρασκευή 29 Νοέμβρη, ξεκίνησε στη δικαστική αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού η δίκη για τη ληστεία στο Βελβεντό Κοζάνης. Με την είσοδο του δικαστηρίου οι κατηγορούμενοι συνέχισαν να συζητούν και να χαιρετούν με τους συγγενείς και φίλους τους και η φρουρά δεν επενέβη για να τους διακόψει. Ο πρόεδρος Α. Ποταμιάνος παρακολούθησε τη σκηνή για κάμποσα λεπτά, χωρίς να ζητήσει να σταματήσει η επικοινωνία των κατηγορουμένων με τους συγγενείς και τους φίλους τους και μετά από λίγο ζήτησε από τον συνήγορο υπεράσπισης Σ. Φυτράκη να παρεμβεί και να ζητήσει αυτός από τους κατηγορούμενους και τους συγγενείς και φίλους τους να καθίσουν στις θέσεις τους. Ο συνήγορος ζήτησε από τον πρόεδρο να αποσυρθεί το δικαστήριο και να επιστρέψει μετά από είκοσι λεπτά και το αίτημά του εισακούστηκε. Με τη στάση του αυτή, που δεν έχει προηγούμενο σε παρόμοιες δίκες, ο πρόεδρος προφανώς έδειξε ότι θέλει να κυλήσουν ομαλά οι συ-

νεδριάσεις του δικαστηρίου. Πιθανόν να μας προκύψει ένας ακόμα Μ. Μαργαρίτης (ο πρόεδρος στην πρώτη δίκη της 17Ν, ο οποίος, μολοντί διεξήγαγε μια δίκη πολιτικών αντιπάλων του συστήματος, που κατέληξε σε μια προκλητικά κατασταλτική απόφαση, με δεκάδες ποινές ισοβίων, διεξήγαγε παράλληλα τη δίκη ως επικοινωνιακό σόου, μέσω του οποίου επεδίωκε τη δημιουργία κλίματος συναίνεσης). Θα δείξει...

Με την επανάληψη της συνεδρίασης, ο πρόεδρος απαίτησε να διαβαστούν πρώτα τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας και μετά να κάνουν δηλώσεις οι κατηγορούμενοι. Όμως οι κατηγορούμενοι είχαν άλλη άποψη. Απαίτησαν να κάνουν πρώτα τις δηλώσεις τους.

Οι Φοίβος Χαρίσης και Αργύρης Ντάλιος έκαναν κοινή δήλωση (ξεκίνησε ο Φ. Χαρίσης και συνέχισε ο Α. Ντάλιος). Ακολούθησε ο Δημήτρης Μπουρζούκος και μετά οι Νίκος Ρωμανός και Γιάννης Μιχαηλίδης, που επίσης έκαναν κοινή δή-

λωση. Ο Δημήτρης Πολίτης δεν παρευρέθηκε στη συνεδρίαση και εκπροσωπήθηκε από τη συνήγορο του Α. Παπαρρούσου. Οι δηλώσεις δημοσιεύονται ολόκληρες στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» (<http://www.eksegersi.gr/Επικαιρότητα/20479.Δίκη-για-την-υπόθεση-του-Βελβεντού—1η-Συνεδρίαση>).

Μετά την ολοκλήρωση όλων των δηλώσεων, οι Γ. Μιχαηλίδης, Ν. Ρωμανός και Φ. Χαρίσης αποχώρησαν από τη δικαστική αίθουσα με υψωμένες γροθιές και συνθήματα. Αυτό κράτησε μερικά λεπτά και στο διάστημα αυτό το δικαστήριο αποχώρησε από την έδρα, χωρίς ο πρόεδρος να προβεί σε σχόλια.

Με την επανέναρξη της συνεδρίασης, κατατέθηκαν και από τους τρεις συνηγόρους (Φρ. Ραγκούση, Α. Παπαρρούσου και Σ. Φυτράκη) αιτήματα αναβολής της δίκης, διεξαγωγής της στο κτίριο του Εφετείου και απαγόρευσης της κατακράτησης των ταυτοτήτων και της συλλογής προσωπικών δεδομένων στην είσοδο, γιατί

μ' αυτά παραβιάζεται η αρχή της δημοσιότητας. Σε περίπτωση που απορριφθεί το αίτημα της αναβολής, οι συνήγοροι ζήτησαν να γίνει δεκτό το αίτημα της διακοπής της δίκης. Οι συνήγοροι συνόδευσαν τα αιτήματα με πλούσια και εμπειρισταωμένη επιχειρηματολογία. Ο εισαγγελέας Γρ. Πεπόνης εισηγήθηκε την απόρριψη όλων των αιτημάτων πλην αυτού της διακοπής της δίκης, με επιχειρηματολογία που προκάλεσε αίσθηση στο ακροατήριο. Για παράδειγμα, επιχειρηματολογώντας υπέρ του ότι δεν παραβιάζεται η αρχή της δημοσιότητας, μεταξύ των άλλων επικολέστηκε το ότι στην αίθουσα του δικαστηρίου έχουν προσέλθει πολλοί από τους αλληλέγγυους στους κατηγορούμενους!

Το δικαστήριο απέρριψε το αίτημα της αναβολής, επιφυλάχτηκε για τα άλλα αιτήματα και όρισε ως επόμενη συνεδρίαση την Πέμπτη 12 Δεκέμβρη. Η συνεδρίαση ολοκληρώθηκε με την ανάγνωση των μαρτύρων του κατηγορητηρίου.

■ Δίκη Τάσου Θεοφιλου

Οι αυτόπτες μάρτυρες δεν τον αναγνωρίζουν!

Όταν η ίδια η πολιτική αγωγή αναγκάζεται να παραδεχτεί ότι ο όντως ο αρχισκευωρός της Αντιτρομοκρατικής δήλωσε ότι ο Τάσος Θεοφιλου «μπορεί να μην ήταν στη ληστεία της Πάρου», νομίζουμε ότι μπαίνει η ταφόπλακα σ' ένα πρόστυχο κατηγορητήριο. Όταν οι αυτόπτες μάρτυρες δεν συμμετέχουν στη σαθρή κατασκευή, αλλά εντίμως καταθέτουν πως δεν αναγνωρίζουν τον Θεοφιλου, τότε η ταφόπλακα σφραγίζεται ερμητικά. Μάλλον είναι αυτή η τόσο «πρώρη» κατάρρευση της σκευωρίας που αυξάνει τον εκνευρισμό σε κάποιους παράγοντες της δίκης, οδηγώντας τους σε κινήσεις που τους εκθέτουν και τις οποίες πρέπει να σταματήσουν, αν δε θέλουν αυτή η έκθεση να γίνει ανεπανόρθωτη.

Ας δούμε το ρεπορτάζ από τη συνεδρίαση της Δευτέρας 2 Δεκεμβρη.

Η συνεδρίαση ξεκίνησε με σχολιασμό των καταθέσεων των στελεχών της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά, Π. Μπαγατέλα και Γ. Μαρινόπουλου από την υπεράσπιση και την πολιτική αγωγή (μια πολιτική αγωγή που λες και βρίσκεται στη δίκη εκπροσωπώντας την Αντιτρομοκρατική και όχι την οικογένεια του θύματος).

«Με την κατάθεση των μαρτύρων Π. Μπαγατέλα και Γ. Μαρινόπουλου έκλεισε ο κατάλογος των μαρτύρων της Αντιτρομοκρατικής και είναι ώριμο το στάδιο να αποτιμήσουμε τις καταθέσεις τους», είπε εισαγωγικά ο συνήγορος υπεράσπισης Κ. Παπαδάκης. Στην παρατήρηση του προέδρου ότι είναι και ο Γαβράκης, ο συνήγορος απάντησε ότι ο Γαβράκης έχει πολύ περιορισμένο εύρος, δεδομένου ότι είναι ο συλλαβών τον Θεοφιλου, και συνέχισε:

«Οι τρεις μάρτυρες που προηγήθηκαν είναι εκείνοι που κατασκεύασαν τον Θεοφιλου ως ένοχο. Υποτίθεται, ότι ήταν στο δικαστήριο να εισφέρουν στοιχεία για να αναβαθμίσουν τις ελάχιστες ενδείξεις σε αποδείξεις και έπεσαν σε σωρεία αντιφάσεων.

Ως προς την παρουσία του Ε. Χαρδαλιά στην Καλλιθέα: Ο Ε. Χαρδαλιάς υποστήριξε ότι ήταν στην Καλλιθέα έξω από το σπίτι που έμεναν ο Κ. Σακκάς και η Στ. Αντωνίου. Ο Π. Μπαγατέλας υποστήριξε ότι ο Ε. Χαρδαλιάς ήταν στο γραφείο του και ότι επικοινωνούσαν τηλεφωνικά. Ο Γ. Μαρινόπουλος υποστήριξε ότι ο Ε. Χαρδαλιάς ήταν στην Καλλιθέα χωρίς να προσδιορίσει πού ήταν.

Ως προς τη μετάβαση Τάσου Θεοφιλου και Γ. Καραγιαννίδη στο ΚΤΕΛ Αργινίου: Ο Π. Μπαγατέλας είπε ότι ξεκίνησαν από την Αθήνα και οδικώς πήγαν στο ΚΤΕΛ του Αργινίου στο Αργίνο, χωρίς να λάβουν οδηγίες. Σημειώθηκαν στο ένστικτο πολλές φορές, πού να πάνε και ποιους να παρακολουθήσουν. Ο Γ. Μαρινόπουλος κατέθεσε ότι είχαν από μέρες συγκεκριμένες οδηγίες να παρακολουθήσουν πολλά ΚΤΕΛ στην Ελλάδα. Όσον αφορά δε το πρόσωπο που πήγαιναν να παρακολουθήσουν, ήταν ο τότε καταζητούμενος Γ. Καραγιαννίδης. Ο Π. Μπαγατέλας κατέθεσε ότι δεν τον ήξεραν, ενώ ο Γ. Μαρινόπουλος ότι μάλλον τον ήξεραν, αλλά δεν ήταν βέ-

βαιοί ότι ήταν αυτός.

Για την παρακολούθηση του Τάσου Θεοφιλου στο ΚΤΕΛ Αργινίου: Ο Ε. Χαρδαλιάς είπε ότι είχαν λειψανδρία. Ο Π. Μπαγατέλας ότι ήταν 15-20 άτομα και ότι εν τέλει τον έχασαν. Ο Γ. Μαρινόπουλος κατέθεσε ότι είδε τον Τάσο Θεοφιλου το βράδυ στην Καλλιθέα από μακριά και όχι καλά. Τον είδαμε στο δικαστήριο να δυσκολεύεται να διακρίνει από τις φωτογραφίες που του δώσατε για να αναγνωρίσει εάν το εικονιζόμενο πρόσωπο μοιάζει ή όχι με τον Θεοφιλου. Την ίδια στιγμή φέρεται, ότι από το πρόσωπο που είδε το βράδυ στο σουβλατζίδικο, να το αναγνώρισε και την επόμενη ημέρα στο Αργίνο.

Όσον αφορά το ανώνυμο τηλεφώνημα και τον τρόπο των ερευνών: Αναδείχθηκε από τον εκ δεξιών εφέτη ότι ο μ. κ. Χαρδαλιάς είπε ότι προηγήθηκε έρευνα στην Θεσσαλονίκη για να διακριβωθεί εάν εκεί έμενε κάποιος Τάσος Θεοφιλου, ο δε κ. Μπαγατέλας ότι εξόρμησαν στις περιοχές που τους είχαν υποδείξει ψάχνοντας αορίστως έναν Τάσο γαλανομάτη. Εδώ έρχεται και η επόμενη αντίφαση, δηλαδή η εξακρίβωση της ταυτότητας του προσώπου που πριν δύο χρόνια περίπου είχαν εντοπίσει στην Καλλιθέα και στο Αργίνο. Η εξακρίβωση αυτή έγινε από ασπρόμαυρη φωτογραφία της αστυνομικής ταυτότητας. Δηλαδή, από ασπρόμαυρη φωτογραφία είδαν το χρώμα των μαλλιών και των ματιών!

Το γενικό συμπέρασμα απ' όλα αυτά είναι ότι η Αντιτρομοκρατική κατασκεύασε στο πρόσωπο του Θεοφιλου έναν ένοχο πριν από ενάμιση χρόνο και αδυνατεί όχι μόνο να αναβαθμίσει τις ασήμαντες ενδείξεις σε αποδείξεις, αλλά ακόμη και να προσπίσει το κύρος της και την αξιοπιστία της. Απέτυχε και σ' αυτό ακόμα και ανέδειξε μία απόλυτη αβεβαιότητα, η οποία, θα έλεγα, συνοψίζεται στη φράση που ο κύριος Χαρδαλιάς εκστόμισε σε απάντηση ερωτήσεως του συναδέλφου κ. Φυτράκη: **«ότι μπορεί και να μην ήταν αυτός στην Πάρο».** Πράγμα που το είπε δύο φορές και ελπίζω ότι έχει καταγραφεί και στα πρακτικά. Όταν η Αντιτρομοκρατική, η οποία κατασκεύασε τον ένοχο στο πρόσωπο του Θεοφιλου, έρχεται σήμερα και διά του προϊσταμένου, που έχει την επισκόπηση όλης της δικογραφίας, δηλώνει ότι **«μπορεί και να μην ήταν αυτός στην Πάρο»** - δηλαδή μετά από ενάμιση χρόνο δεν έχει να εισφέρει στο δικαστήριό σας τη βεβαιότητα ότι αυτός είναι ο ένοχος, πολύ δε περισσότερο να θυμίσει τις ελάχιστες ενδείξεις που εισέφερε αυτό σημαίνει ότι ήδη από το ξεκίνημα της δίκης υπάρχει σοβαρός κλονισμός και των ενδείξεων σε βάρος του Θεοφιλου και της ενοχής του.

Τι βγήκε απ' όλα αυτά; Βγήκε ότι πήγε σε ένα σουβλατζίδικο με τον Κ. Σακκά, ότι πήγε στα Εξάρχεια μαζί με έναν άλλο που αθωώθηκε και μία αμφίβολη μετάβαση του στο Αργίνο. Το ίδιο το αποδεικτικό στοιχείο που συνεισέφερε αποδεικνύει ότι ήταν στην Αθήνα από τις 2 μμ. Και με τις σκέψεις αυτές θεωρώ, έλεγα και πριν, ότι ο Θεοφιλου ήρθε στη δίκη συρόμενος

από τις σκοπιμότητες της Αντιτρομοκρατικής και γενικότερα δεν έχει στηριχθεί κατά κανένα τρόπο οποιαδήποτε κατηγορία εναντίον του, είτε αυτές αφορούν την Πάρο είτε προηγούμενες. Έχει περάσει η κατάθεση των μαρτύρων της Αντιτρομοκρατικής χωρίς να υπάρξει η παραμικρή στήριξη της ενοχής του».

«Στην άλλη δίκη, που διεξάγεται στον Κορυδαλλό και αφορά τα ίδια πραγματικά περιστατικά, ο Γ. Μαρινόπουλος ήταν ένα άγνωστο πρόσωπο» σχολίασε η Α. Παπαρρούσου. Και συνέχισε: «Στις ερωτήσεις μας προς τους κ. Χαρδαλιά και Μπαγατέλα, ποιοι άλλοι από την υπηρεσία ήταν παρόντες, για να εισφέρουν μια πληροφορία γ' αυτά που εξετάζονται από το δικαστήριο, ο κ. Μαρινόπουλος δεν υπήρχε. Περαιτέρω, τι γίνεται σ' αυτή την υπηρεσία. Χειρίζονται ζητήματα που είναι ευαίσθητα. Στοιχειωδώς δεν υπάρχουν εκθέσεις κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε και το δικαστήριό σας να διαγνώσει την πραγματικότητα. Τι γίνεται, πέρα από τις υποκειμενικές αφηγήσεις, οι οποίες δίνουν για να προσφέρουν στο δικαστήριό σας το βασικό σκελετό της κατηγορίας, αλλά κατά το δοκούν, επιλέγοντας τα στοιχεία που θεωρούνται ότι είναι χρήσιμα και επιβαρυντικά για τον κατηγορούμενο τον οποίον επιλέγουν κάθε φορά;

Επιπλέον έγγραφα κατά τον ΚΠΔ δεν υπάρχουν στην Αντιτρομοκρατική, δηλαδή δεν δουλεύει όπως η υπόλοιπη αστυνομία. Ως ένα σημείο καταννητό, αλλά όταν έρχονται στο δικαστήριο να καταθέσουν, νομίζω ότι - όπως οι άλλοι αστυνομικοί - είναι υποχρεωμένοι τα στοιχεία τα οποία καταθέτουν και για τα οποία δεν επικαλούνται ότι υπάρχει απόρρητο ή συνθηκολογία κάποιος λόγος εθνικής ασφάλειας, θα πρέπει να τα τυποποιούν και εγγράφως. Δεν μπορούμε να ακούμε συνέχεια, ότι δεν υπάρχει αναγνώριση στην Αντιτρομοκρατική, ότι δεν υπάρχουν εκθέσεις και ότι τα σημειώματα σκίζονται».

Οι δύο συνήγοροι κωδικοποίησαν συμπυκνωμένα τις κραυγαλέες αντιφάσεις των στελεχών της Αντιτρομοκρατικής που παρήλασαν από το δικαστήριο, τις ανακολουθίες και τα ψεύδη τους, αλλά και την απουσία οποιασδήποτε απόδειξης σε βάρος του Τ. Θεοφιλου. Κάθε έντιμος άνθρωπος, ακόμη και ο πλέον δύσπιστος, οφείλει να παραδεχτεί πως ο Θεοφιλου είναι θύμα μιας εντελώς κακοφτιαγμένης σκευωρίας, τόσο ως προς το σκέλος της υποτιθέμενης συμμετοχής του στη ληστεία της Πάρου όσο και ως προς το σκέλος της υποτιθέμενης συμμετοχής του στη ΣΠΦ.

Παρά ταύτα, η πολιτική αγωγή, λες και εκπροσωπεί την Αντιτρομοκρατική και όχι την οικογένεια του θύματος, κατέφυγε σε μια απελπίδα προσπάθεια διασκέδασης των εντυπώσεων που σχηματίστηκαν από τον τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιά, όταν δήλωσε - και μάλιστα δυο φορές - ότι **«μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος (ο Θεοφιλου) στη ληστεία».**

Παραθέτουμε ολόκληρη την τοπο-

θέτηση της συνήγορου πολιτικής αγωγής για να διαλύσουμε κάθε αμφιβολία περί δικής μας... κοπτοραπτικής:

«Κύριε πρόεδρε ένα σχόλιο. Από την πλευρά της υπεράσπισης, **σχετικά με την κατάθεση του κ. Χαρδαλιά, ότι είπε ότι μπορεί να μην ήταν αυτός στην Πάρο.** Θέλω να επισημάνω ότι δεν μπορούμε να χρησιμοποιούμε μια αποσπασματική φράση. Τα πρακτικά είναι αναλυτικότερα καταγεγραμμένα από την κ. γραμματέα. **Δεν είπε ακριβώς αυτά ο κ. Χαρδαλιάς.** Και εν πάση περιπτώσει σε κάθε περίπτωση είπε, ότι δεν γνωρίζει για την Πάρο, γιατί δεν ασχολήθηκε μ' αυτό το κομμάτι. Ασχολήθηκε μόνο με το κομμάτι της τρομοκρατίας. Δεν είναι αυτός ο αρμόδιος μάρτυρας που θα μας διαφωτίσει για το ζήτημα της ανθρωποκτονίας».

Εκείνο που πρέπει να κρατήσουμε πρωτίστως είναι πως η **πολιτική αγωγή επιβεβαιώνει ότι ο Χαρδαλιάς όντως είπε ότι ο Θεοφιλου μπορεί να μην ήταν στη ληστεία της Πάρου.** Το σημειώνουμε γιατί μετά την αποκάλυψή μας την περασμένη εβδομάδα και την αίσθηση που αυτή η αποκάλυψη δημιούργησε, ο Χαρδαλιάς με τον Τζωίτη (διοικητή της Αντιτρομοκρατικής) εμφανίστηκαν ανωνύμως σε σάιτ που ασχολείται με θέματα αστυνομίας (www.bloko.gr) και διέψευσαν ότι ο Χαρδαλιάς είπε τέτοιο πράγμα. Αργότερα, βέβαια, εμφανίστηκε και ηχητικό, οπότε κατόπιαν τη γλώσσα τους.

Αλήθεια, γιατί η συνήγορος της πολιτικής αγωγής αισθάνθηκε την ανάγκη να πει αυτές τις τερατωδίες; Πώς θα πρέπει να χαρακτηρίσει κανείς την τοποθέτησή της περί «αποσπασματικής προσέγγισης» των όσων είπε ο Χαρδαλιάς; Όταν είπε αυτά τα πράγματα ο Χαρδαλιάς, η συνήγορος ήταν παρούσα και σε απόσταση αναπνοής. Και άκουσε και κατάλαβε. Ποιο καθήκον την οδηγεί σε μια τόσο «άδοξη» τοποθέτηση; Όχι πάντως το καθήκον αληθείας...

Ξαναθυμίζουμε ολόκληρο το διάλογο:

«Μπορεί να περιλαμβάνει σφάλμα αυτό το τηλεφώνημα» ρώτησε τον Χαρδαλιά ο Σπ. Φυτράκης, για να ακολουθήσει ο εξής διάλογος:

Χαρδαλιάς: Τι δηλαδή περιλαμβάνει;

Φυτράκης: Οτι μπορεί να είναι ψεύτικο

Χαρδαλιάς: Μπορεί να μην είναι, ως ένα μέρος δεν γνωρίζω εάν είναι αληθια. Μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία.

Φυτράκης: (σύντομη φράση που δεν ακούγεται)

Χαρδαλιάς: Μπορεί να μην ήταν στη ληστεία. Από εκεί και πέρα, οι επιμέρους πληροφορίες που δίνονται, κατά την εξέτασή τους φαίνεται ότι επιβεβαιώνονται».

Και τι να πεις για τον ισχυρισμό της πολιτικής αγωγής ότι τα πρακτικά είναι αναλυτικότερα καταγεγραμμένα από τη γραμματέα. Γνωρίζει ότι είναι φύσει αδύνατον να υπάρξει αναλυτικότερη καταγραφή των πρακτικών από τον γραμματέα (είναι ανθρωπίνως αδύνατο). Γι' αυτό άλλωστε στον

ΚΠΔ προστέθηκε το άρθρο 142Α που δίνει τη δυνατότητα τήρησης πρακτικών με φωνοληψία, μετά από απόφαση του δικαστηρίου. Γνωρίζει ότι η υπεράσπιση υπέβαλε αίτημα τήρησης πρακτικών με φωνοληψία, το οποίο απορρίφθηκε. Αλήθεια, γιατί η συνήγορος δεν ζήτησε να διαβαστεί το σχετικό απόσπασμα των πρακτικών, όπως το έχει καταγράψει η γραμματέα, ώστε να λυθεί κάθε αμφιβολία ως προς το τι είπε ο Χαρδαλιάς; Απλά είναι τα πράγματα: η συνήγορος της πολιτικής αγωγής αναπαράγει πιστά (για ποιο λόγο άραγε;) τα όσα δήλωσαν ανωνύμως οι Χαρδαλιάς και Τζωίτης στην ιστοσελίδα που προσαναφέραμε, χωρίς να έχουν τα... γόνατα να μιλήσουν επώνυμα, να διαφεύσουν την «Κόντρα» και να μας απειλήσουν με μήνυση.

Η εν λόγω συνήγορος συνέχισε να σκοντάφτει στην πραγματικότητα, ισχυριζόμενη ότι ο Χαρδαλιάς δεν ασχολήθηκε με την ληστεία και την ανθρωποκτονία της Πάρου. Έχετε δει τη δικογραφία, κυρία συνήγορε; Αν ναι, γνωρίζετε ασφαλέστατα ότι ο Χαρδαλιάς όχι μόνο ασχολήθηκε με τα της Πάρου, αλλά και πρωτοστάτησε στο σχημασμό της δικογραφίας. Αν όχι, γιατί εκτίθεστε;

Το τελευταίο καταφύγιο της πολιτικής αγωγής ήταν ο ισχυρισμός ότι ο Χαρδαλιάς δεν είναι ο αρμόδιος μάρτυρας για να μας διαφωτίσει για το ζήτημα της ανθρωποκτονίας. Ρωτάμε κι εμείς: Τους δύο κατεξοχήν αυτόπτες μάρτυρες, τους τραπεζοϋπόλληλους, που έβλεπαν τους τρεις ληστές από οχτώ μέχρι δέκα λεπτά και **δεν αναγνώρισαν στα πρόσωπά τους τον Τάσο Θεοφιλου**, παρά τις επίμονες ερωτήσεις του προέδρου Μ. Χατζηθαθανασίου, πού τους κατατάσσει η πολιτική αγωγή; Στους «αρμόδιους» ή τους «αναρμόδιους»;

Δεν είναι καιρός, μετά απ' όσα συνεβησαν στις δύο τελευταίες συνεδριάσεις, ν' αλλάξει η πολιτική αγωγή τον προσανατολισμό της όσον αφορά τους πραγματικούς ενόχους της ληστείας και της ανθρωποκτονίας στην Πάρο, εγκαταλείποντας το ρόλο της οιονεί πολιτικής αγωγής της Αντιτρομοκρατικής;

Στη συνεδρίαση εξετάστηκαν ως μάρτυρες ο ιδιοκτήτης διαμερίσματος στη Λαμία που νοίκιασε ο Τ. Θεοφιλου και οι δύο τραπεζοϋπόλληλοι στους οποίους μόλις αναφερθήκαμε, οι οποίοι **κατηγορηματικά δεν αναγνώρισαν** στο πρόσωπο του Τ. Θεοφιλου οποιονδήποτε από τους τρεις ληστές. Όσο για τον πρώτο μάρτυρα, από την εξέτασή του ξεκαθαρίστηκε ότι το διαμέρισμα στη Λαμία ήταν ένα κοινό σπίτι που δεν είχε καμία σχέση με γιάφκες. Όλα ήταν μια ακόμη χοντροκομμένη κατασκευή της Αντιτρομοκρατικής, την οποία πλασάρισε μέσω των «παπαγάλων» της στα ΜΜΕ. Ποιος δε θυμάται τα ρεπορτάζ με το ποδήλατο που υποτίθεται ότι είχε καμουφλαρισμένες κάμερες και τα συναφή; Ένα παλιοποδήλατο ήταν και τίποτ' άλλο. Και δεν χρειάζεται να πούμε γιατί τότε επιστρατεύτηκαν όλ' αυτά τα μυθεύματα, ενώ τώρα τα «παπαγαλάκια» έχουν βυθιστεί στη μούγκα.

Στη μνήμη του «παιχταρά» Νίκου Γόδα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Σε προηγούμενα φύλλα αναφερθήκαμε στην επικράτηση του δόγματος «No politica» στις τάξεις των οργανωμένων οπαδών του Ολυμπιακού, γεγονός που στην πράξη οδήγησε στο να γίνει η ερυθρόλευκη εξέδρα άντρο φασιστικών και νεο-ναζιστικών συμμοριών. Αναφερθήκαμε, όμως, και στην προσπάθεια κάποιων επώνυμων οπαδών του Ολυμπιακού, που με ανακοίνωσή τους καλούσαν τον κόσμο του Ολυμπιακού να αντιστρέψει τα δεδομένα στην εξέδρα, να τιμήσει την ιστορία και τους ήρωες της ομάδας και να μην αφήσει το φασιστικό δηλητήριο να μολύνει την ερυθρόλευκη οικογένεια. Σε ένα σημείο μας κλείναμε με την προτροπή προς τον κόσμο του Ολυμπιακού να αποδείξει με τη στάση του ότι η αγαπημένη του ομάδα ανήκει σ' αυτόν, στους παίκτες-σύμβολα και στην ιστορία της, ότι είναι ομάδα του Πειραιά και του λαού της και όχι ομάδα των καπιταλιστών και των εφοπλιστών προέδρων του.

Επανερχόμαστε στο θέμα με αφορμή την ιστορία του Νίκου Γόδα, που είναι ένα από τα σύμβολα της ερυθρόλευκης ιστορίας. Ο Γόδας εκτελέστηκε με τη φανελα του Ολυμπιακού, επειδή ήταν κομμουνιστής και μαχητής της Αντίστασης και δε δέχτηκε να υπογράψει δήλωση μετανοίας και να αποκηρύξει τις ιδέες του. Πριν μερικές μέρες, η ιστορία του Νίκου Γόδα ήταν ανηρτημένη σε όλα τα αθλητικά sites, με εκτενείς αναφορές στο έργο και την πορεία του, μέσα από μια συνέντευξη-αφήγηση, του ανιψιού του Χρήστου Γόδα, που ετοιμάζει ένα ντοκιμαντέρ για τη ζωή του. Ο τίτλος του ντοκιμαντέρ είναι «Ζωή στο κόκκινο» και σύμφωνα με τα λεγόμενα του δημιουργού της αποτελεί ένα φόρο τιμής στο θείο του, που πρεσβεύει τις ξεχασμένες στις μέρες μας αξίες. Δε θα επαναλάβουμε την ιστορία του, αφού όποιος ενδιαφέρεται μπορεί να τη βρει και να μάθει περισσότερα από αυτά που μπορούν να χωρέσουν στο χώρο της στήλης. Θα προσπαθήσουμε να τονίσουμε ορισμένα περιστατικά της ιστορίας του Γόδα, που αποδεικνύουν γιατί ο συγκεκριμένος παίχτης έχει σημαντική θέση στην ερυθρόλευκη ιστορία, αλλά και την απόσταση που χωρίζει τις εκάστοτε διοικήσεις των επαγγελματικών ομάδων

από τα θέλω και τα πιστεύω των απλών οπαδών τους.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να αναδειχτεί είναι ότι ο Γόδας ήταν ένας άνθρωπος που δεν συμβιβάστηκε με το ρεαλισμό της εποχής του, δεν βολεύτηκε και το κυριότερο άφησε μια άνετη ζωή για να υπηρετήσει τις ιδέες του. Παρότι είχε εξελιχθεί σε λαϊκό ήρωα με τα επιτεύγματά του στον Ολυμπιακό, αλλά και τη συμβολή του στο ρεμπέτικο και στους αγώνες για την ελευθερία, δεν συμβιβάστηκε ποτέ. Βγήκε στα βουνά, αρρώστησε, γύρισε, τον κάρφωσαν και τον συνέλαβαν. Στη «δίκη του ασύλου της Κοκκινιάς», με μάρτυρες δικηγόρους, καταδικάστηκε σε θάνατο. Δεν κατέβασε ποτέ το κεφάλι. Δε ζήτησε χάρη, ούτε παρακάλεσε κανέναν από τον Ολυμπιακό, παρότι μπορούσαν να τον σώσουν. Δεν υπέγραψε δήλωση μετανοίας ούτε την τελευταία νύχτα πριν την εκτέλεσή του στο νησάκι Λαζαρέτο, όταν ο διευθυντής των φυλακών της Κέρκυρας τον προσέγγισε με τη δήλωση στο χέρι. Ακόμα και στις τελευταίες του στιγμές, όταν βρέθηκε σε ηλικία 29 χρόνων μπροστά στο εκτελεστικό απόσπασμα, έδειξε ότι δεν κωλώνει και δεν ξεχνάει τις «αγάπες» του, αφού ζήτησε να φοράει την φανελα του Ολυμπιακού στην εκτέλεση και να μην του δέσουν τα μάτια για να μπορεί να την βλέπει πριν την χαριστική βολή. Για να μιλήσουμε με ποδοσφαιρικούς όρους, ο Γόδας ήταν παιχταράς με τα όλα του και κουβαλούσε πολλά κιλά αρχίδα.

Το δεύτερο σημείο που πρέπει να τονιστεί είναι ότι δε ζήτησε καμία βοήθεια από τον επίσημο Ολυμπιακό και τη διοίκησή του, αφού γνώριζε ότι δε θα του «συγχωρούσαν» την επιλογή του να αγωνιστεί για να ανατραπεί το καπιταλιστικό σύστημα, μέσα από τις γραμμές του ΚΚΕ και του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ. Η πεποίθησή του αυτή επιβεβαιώθηκε όταν κάποιοι από την ερυθρόλευκη οικογένεια ζήτησαν από τον τότε πρόεδρο του Ολυμπιακού, το βιομήχανο Μανούσκο, να μεσολαβήσει για να τον γλυτώσει και εισέπραξαν ως απάντηση τη φράση: «Όπως έστρωσε, ως κοιμηθεί». Όπως πολύ σωστά αναφέρει ο ανιψιός του, «ο Ολυμπιακός, όπως και οι άλλες μεγάλες ομάδες

που είχαν μεγάλο έρεισμα στον κόσμο, αποτελούσε πάντοτε εφαλτήριο για κάποιους να χειραγωγήσουν τις μάξες για δικό τους όφελος. Ανατρέχοντας στην ιστορία πρέπει να πούμε ότι ο Ολυμπιακός αρχικά ιδρύθηκε από τους αδερφούς Ανδριανόπουλους και μάλιστα ο ιδρυτής, ο πρώτος των αδερφών, μόλις είχε επιστρέψει από τις σπουδές του στο Κέιμπριτζ. Και τα χρώματα, το κόκκινο-άσπρο, προήλθαν από εκεί. Αυτό δείχνει ότι τουλάχιστον το διοικητικό και το ιδρυτικό καθεστώς ανήκε μάλλον στην αστική τάξη, όπως και οι Ανδριανόπουλοι. Το γεγονός ότι έγινε μετά ομάδα των προσφύγων και των εργατών, όπως ισχύει και μέχρι σήμερα, είναι κάτι που ακολούθησε την ίδρυση. Όμως, δυστυχώς, δεν σταμάτησε ποτέ η προσπάθεια χειραγώγησης του κόσμου από κάποιους με συμφέροντα οικονομικά ή πολιτικά». Αν και αναφέρεται στην περίπτωση του θείου του, είναι φανερό και στην απάντηση του Μανούσκου είναι ξεκάθαρο, ότι το ίδιο επιδιώκεται και σήμερα από τις διοικήσεις των μεγάλων ομάδων. Αυτό αποδεικνύεται περὶτρανα από τον τρόπο που επικράτησε το δόγμα του «No politica» στην ερυθρόλευκη εξέδρα, μετά από συντονισμένη προσπάθεια των διοικήσεών του, από την περίοδο του Κόκκαλη μέχρι την προεδρία του Μαρινάκη.

Το τρίτο σημείο που αξίζει αναφοράς είναι ότι στο μουσείο του Ολυμπιακού αναφέρεται ότι ο Νίκος Γόδας εκτελέστηκε από τους Γερμανούς, παρά το γεγονός ότι είναι σε όλους γνωστό ότι εκτελέστηκε στο Λαζαρέτο το 1948. Αν και ο ανιψιός του έχει επικοινωνήσει με τη διοίκηση του μουσείου και τους έχει δείξει ακόμη και την εφημερίδα της κυβέρνησης που ανακοινώνει την εκτέλεση της ποινής από τη δίκη του 1945, συνεχίζεται μέχρι σήμερα να αναγράφεται ότι εκτελέστηκε από τους Γερμανούς, προφανώς γιατί κάποιιοι θέλουν να διαχειριστούν την ιστορική μνήμη και να αποκρύψουν το γεγονός ότι ο Γόδας εκτελέστηκε επειδή ήταν κομμουνιστής και λοχαγός του ΕΛΑΣ.

Και μια τελευταία αναφορά που καταδεικνύει το με-

γαλείο τόσο του Νίκου Γόδα όσο και όλων των απλών ανθρώπων του λαού, που έχουν ήρωες σαν κι αυτόν ως παράδειγμα προς μίμηση και σημείο αναφοράς στη ζωή τους. Ο ανιψιός του Γόδα αναφέρει ένα περιστατικό που τον έχει σημαδέψει: «Μια μέρα στον Πειραιά βλέπω μέσα σε ένα περίπτερο ενός κυρίου μεγάλης ηλικίας το κιντρινομένο απόκομμα μιας εφημερίδας κολλημένο με πιπέρι, που έγραφε για τον Νίκο τον Γόδα. Και ρωτώ τον περιπτερά γιατί το έχει αναρτημένο. "Αχ παλικάρι μου τέτοιοι άνδρες δεν υπάρχουν πια. Αυτός ήταν το πρότυπό μου και τέτοιοι δεν βγαίνουν πια. Προσηλωμένοι σε αυτά που πιστεύουν χωρίς να κουνάνε εκατοστό. Ντόμπροι και ατόφιοι", μου είπε. Κούνησα το κεφάλι μου και πριν φύγω μου λέει "εσύ γιατί με ρωτάς". Οπότε έβγαλα την καινούργια μου ταυτότητα και του έδειξα. Μόλις το είδε βγήκε έξω από το περίπτερο, με αγκάλιασε και έβαλε τα κλάματα στη μέση του δρόμου. Τόσα χρόνια είχε θαμμένο μέσα του το θαυμασμό».

Κλείνουμε το σημείωμα - αφιέρωμα στο Νίκο Γόδα με μια φράση που την έχουμε χρησιμοποιήσει πολλές φορές, όταν αναφερόμαστε σε εκείνη την περίοδο, που ο ελληνικός λαός, με την καθοδήγηση του επαναστατικού Ζαχαριαδικού ΚΚΕ, προσπάθησε δυο φορές με το όπλο στο χέρι να κάνει πράξη το όραμά του για μια λαϊκόδημοκρατική Ελλάδα. Με μια φράση που ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε όσοι δηλώνουμε και σήμερα ότι παλεύουμε για να ανατρέψουμε το καπιταλιστικό σύστημα, συνεχίζοντας στο δρόμο που χάραξαν οι παλιότεροι αγωνιστές. «Ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη, είναι αγώνας για την ανατροπή του καπιταλισμού» και μέσα από την άντληση της εμπειρίας των παλιότερων αγώνων μπορούμε να χαράξουμε τη στρατηγική και την τακτική μας για τους αγώνες του σήμερα και του αύριο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΠΑΝΤΕΛΗ ΒΟΥΛΓΑΡΗ Μικρά Αγγλία

Το ομώνυμο μπεστ σέλερ της Ιωάννας Καρυστιάνη (η οποία υπογράφει και το σενάριο της ταινίας) επέλεξε ο Παντελής Βούλγαρης να μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη. Δεκαετία του '30 στο νησί της Ανδρού και η νεαρή Ορσα είναι ερωτευμένη με τον υποπλοίαρχο Σπύρο Μαλταμπέ. Η μάνα της όμως υποχρεώνει την κόρη της να παντρευτεί έναν πλούσιο καπετάνιο. Όταν το μαθαίνει ο Σπύρος, που πια έχει γίνει κι αυτός καπετάνιος, ζητά σε γάμο τη μικρότερη αδερφή της Ορσας, η οποία δεν ξέρει απολύτως τίποτα. Οι δυο οικογένειες μένουν στο ίδιο σπίτι και οι σανίδες του πατώματος μετατρέπονται στο χειρότερο εφιάλη της Ορσας, καθώς επιτρέπουν σε όλους τους ήχους από το επάνω σπίτι να μπαίνουν στην κρεβατοκάμαρά της... Πρωταγωνιστής της ταινίας και το ίδιο το νησί με τη φυσική ομορφιά του και τον παλμό του, με τους άντρες ναυτικούς και τις γυναίκες πίσω να τους περιμένουν.

Πρόκειται για μια πολύ δυνατή ιστορία αγάπης και οικογενειακού δράματος την οποία ο σκηνοθέτης υποστηρίζει αρκετά (και δεν την χαντακώνει, όπως είχε κάνει στις «Νύφες»). Η αισθητική του βέβαια είναι αρκετά κλασικιστική με μεγαλειώδη πλάνα των στοιχείων της φύσης και ιδιαίτερα της θάλασσας, πιστή αναπαράσταση των σκηνοτικών της εποχής, λυρικότητα σε όλα τα στοιχεία της ταινίας και δραματική ένταση που κλιμακώνεται συνεχώς. Ο Παντελής Βούλγαρης αποδεικνύει ότι έχει κινηματογραφικές αρετές. Σε καμία περίπτωση όμως, η ταινία του δεν θα αποτελέσει σημείο αναφοράς σε ένα κοινό που θέλει να σκέπτεται και να προβληματίζεται κοινωνικά και πολιτικά. Δεν είναι τυχαίο ότι η ιστορία ξετυλίγεται στα πιο παραχώδη χρόνια της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας και τα γεγονότα αυτά λειτουργούν σαν φόντο στο δράμα των ηρώων. Παράλληλα, η ιστορία αυτή είναι πιο πολύ μια ηθογραφία της αστικής τάξης της Ανδρού την εποχή εκείνη, παρά επίκαιρη για το σήμερα.

■ ΚΩΣΤΑ ΚΟΛΗΜΕΝΟΥ

Ο δρόμος του Ορφέα

Σε μια Αθήνα ανυπόφορη πια, σε μια πραγματικότητα πιεστική όσο ποτέ, μια παντρεμένη κοπέλα ερωτεύεται έναν γοητευτικό άντρα και τον ακολουθεί σε μια άκρως ερωτική απόδραση στη φύση. Όταν θα επιστρέψει στο σπίτι της, θα προσγειωθεί απότομα στην πραγματικότητα καθώς ο γιος της Ορφέας χάνεται για λίγο.

Γνωρίσαμε τον σκηνοθέτη κυρίως από το πολιτικό ντοκιμαντέρ του «Οργάνοντας το χρόνο», που αφορούσε στα γεγονότα από το Δεκέμβρη του 2008 ως την εργατική πορεία της 5η Μαΐου του 2010. Αυτή τη φορά ο Κολημένος προσπαθεί να αποτυπώσει την κοινωνική πραγματικότητα μέσα από τη μυθοπλασία, με έντονα ποιητικά στοιχεία. Αλλά αποδεικνύεται ξανά ότι οι καλές προθέσεις δε φτάνουν. Αδύναμη η ταινία σε όλα τα επίπεδα, από το μοντάζ και το σενάριο έως τις ερμηνείες των ηθοποιών.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Άλεθε, μύλο μου άλεθε./ βγάλε ταλεύρια σου ψιλά./ τα πύτουρά σου τραχανά, να τρώσι οι χωροφύλατσοι./ κι' ο νοματάρχης το σουλι./ που κάθεται 'ς την αγκωνή (μανιάτικο, Ν. Πολίτου, «Δημοτικά τραγούδια»)

Πέντε νέες απολύσεις στο Ριζοσπάστη (οι καπιταλιστές δεν κρύβονται...)

Θέατρο σκιών σε δικαστικές αίθουσες

Σιχαμένη κάστα

«Αυτή η πολύχρονη κυοφορία δεν καθιστά το πρόγραμμα "τελικό". Στοίχια ελλείψεων, καθυστερήσεων, ακόμα και λαθών θα αντιμετωπιστούν στο μέλλον, με διορθωτικές παρεμβάσεις. Η προγραμματική δουλειά δεν τελειώνει ποτέ, γιατί πάντα συνεχίζεται το ξεπέρασμα των σχετικών πλανών, γιατί πάντα η ζωή "τροποποιεί" ορισμένες από τις αρχικές "προβλέψεις", γιατί πάντα οι κομμουνιστές ωριμάζουν και βλέπουν από καλύτερη σκοπιά κάποιες από τις θέσεις τους» (Μάης 1993)

Ένα, Κόντρα και να τσουζει, σιχαμερή κάστα

Δεκέμβρης '08, Σεπτέμβρης '13: Δεν ξεχνάμε. Συνεχίζουμε

♦ Δεν χρειάζομαι ταφόπετρα, εγώ./ Αλλά αν εσείς χρειάζεστε μια για μένα/ θα ήθελα κει πάνω να γραφτεί:/ «Έκανε προτάσεις. Εμείς/ πράξη τις κάναμε»./ Μια τέτοια επιγραφή θα 'ταν τιμή για όλους μας. (Μπ. Μπρεχτ, «Δεν χρειάζομαι ταφόπετρα»). Στη μνήμη του Γιώργου Αντώνου.

♦ Ο Geronimo στον Τράγκα ή ο Τράγκας στον Geronimo; Η όλη φάση καθόλου Groovy...

♦ If you're going to Αη-Φραγκίσκο

♦ Η κυβέρνηση δείχνει την... έμπροκτη αλληλεγγύη της σε εργαζομένους και άνεργους.

♦ Ο Χιονάτος και οι εφτά νέες (μια άλλη βερσιόν - κρύο και έλλειψη θέρμανσης γαρ).

♦ Ηδη είδαμε εν είδει ειδών, ηδείας, ειδικάς, ιδικός δίκας (παρήχηση δικαιοσύνης).

♦ Τιτάρτα: «Μια ελεύθερη γυναίκα, πέρα από ταμπέλες και όρια» (ΕφΣΥΝ, 18-11-13). Ποια; Η (σοσιαλδημοκρατία) Β. Γεωργακοπούλου. «Ελεύθερη γυναίκα» η (αξιολογη) συγγραφέας Ντόρις Λέσινγκ. «Ταμπέλες και όρια», τι άλλο, ο κομμουνισμός (η Ντ. Λέσινγκ υπήρξε μέλος του ΚΚ Βρετανίας επί τετραετία, 1952-56). Ολόκληρο άρθρο για να στηρίξει η Β.Γ. παγκοσμίως γνωστά πράγματα (ο ευρωκομμουνισμός ψόφησε, μα το πνεύμα των Τούρκων καλά κρατεί...). Για το ότι κράτησε το επώνυμο του κομμουνιστή συζύγου της πληροφορία γιοκ.

♦ Και σιγά-σιγά τα ΜΜΕ «σπράχνουν» τη «χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα». (Αλήθεια, φέτος δεν θα κάψουμε το «δέντρο του μαλάκα»);

♦ Παροράματα (ή ημαρτημένα): drunk=drank

♦ «Ο Κομμουνισμός είναι αριθμητικά ακίνδυνος. Καθίσταται όμως επικίνδυνος όταν βρίσκονται κόμματα μειωμένης εθνικής αντιστάσεως, πρόθυμα να συνεργασθούν μαζί του. - Ο εκλογικός αγών, ως μη ώφειλε, κατέστη αγών του Έθνους κατά του κομμουνισμού - Ο αγών κατά του κομμουνισμού εις την Ελλάδα είναι αγών φυλετικής και εθνικής υπάρξεως». Ο «εθνάρχης» Κων/νος Καραμανλής (Φλεβάρης '56, Πάτρα - Καθημερινή, 18-2-56

- 1959). Σε αυτόν δεν απέτισε φόρο τιμής ο Τσίπρας;

♦ Το γαμόγελο του κλασιδιάρη.

♦ Δηλη(σ)τηριασμός ακινήτων.

♦ Οδός Πευκών (ο τόνος στο ωμέγα...) (Ειδήσεις STAR, 3-12-13). Άρα, τα πεύκα, των πευκών, τα μήλα, των μηλών... (αχ, αχ).

♦ «Τραγωδία» σύμφωνα με την κρατική τηλεόραση (3-12-13, Σαν σήμερα) το καπιταλιστικό έγκλημα στην πόλη Μποπάλ της Ινδίας πριν 39 χρόνια (φυσικός αυτουργός UCAR, Union Carbide).

♦ «Σοσιαλιστική νησιδα στον καπιταλιστικό ωκεανό» - Le Monde Diplomatique (Δεκέμβρης 2013) για Βενεζουέλα...

♦ Δεν κρατήθηκε και τόνισε το... «αντισταλινικό» του ο δημοσκοπικός που μετέδιδε το παιχνίδι Σαχτιόρ - ΠΑΟΚ (στο Καζακστάν). Έτσι, σαν ποντίκι που χέζει κι εξαφανίζεται...

♦ «32 εκ. εργαζόμενοι της ΕΕ εκτίθενται στους καρκινογόνους παράγοντες. Οι καρκίνοι, το άσθμα και τα νευροψυχιατρικά προβλήματα είναι μερικές από τις ασθένειες που μπορούν να προκληθούν από τις 100.000 χημικές ουσίες και βιολογικούς παράγοντες που διακινούνται στην αγορά της ΕΕ. Οι επικίνδυνες αυτές ουσίες είναι υπεύθυνες... και για τις επαγγελματικές ασθένειες από τις οποίες πάσχουν 7 εκ. άτομα». Αυτά έλεγε η Α. Διαμαντοπούλου στο 8ο συνέδριο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Κοινωνικής Ασφάλισης (Ι.Σ.Σ.Α.), στο «Δημόκριτο», 19-21/5/2003. Στην «ονειρεμένη ζωή» της ΕΕ που και η ίδια και το κόμμα της και όλα τα ευρωλιγούρια προσπαθούν να πείσουν την εργαζόμενη κοινωνία ότι είναι «η καλύτερη κοινωνία που υπήρ-

ξε ποτέ» - κατά τον homo (...) Pretenderius.

♦ «Ο λαός βρήκε μια λέξη και την πιπιλίζει ολόένα: "Λαοκρατία"... Ο λαός ν' ανέβει, ο λαός να γίνει αφέντης, να πάνουν οι κακοί ν' αδικούν το λαό... Μα συνάμα ο λαός βρίσκεται και το ΚΚΕ που το εγκολπώνεται και το αγαπά για... μα γιατί το νιώθει το ΚΚΕ δικό του, το βλέπει πάντα κοντά του, το ακούει να μιλά τη γλώσσα του, αισθάνεται μαζί του βαθιά ψυχική συγγένεια. Του παραδίδεται λοιπόν μ' εμπιστοσύνη τυφλή, έτσι που μας ξεσεκπάζεται ξαφνικά, σε τούτη την απότομη στροφή της ιστορίας, μια πρωτεύουσα κόκκινη». Αυτά έγραφε ο Γ. Θεοτοκάς στις 14-10-1944 (Τετράδια Ημερολογίου 1939-1953), ο οποίος κάθε άλλο παρά συμπαιθούσε το επαναστατικό ΚΚΕ [κι ως λέει ότι ο λαός «εγκολπώνεται (το ΚΚΕ) και το αγαπά, όχι για την κοσμοθεωρία του... ούτε για το πρόγραμμά του»]. Εμείς απλώς θα κραυγάζουμε: Ζήτω ο Κόκκινος Δεκέμβρης (του '44)!

♦ Φυσικά και δεν συμφωνούμε με τον Τ. Κωστόπουλο (Εφ. ΣΥΝ, 4-12-13) ότι «η ακρότατη μορφή της ταξικής πάλης» είναι «ανεπίκαιρη πλέον». Εκτός αν εννοεί ότι υπάρχει ο Σύριζα ο οποίος θα κανονίσει για μας...

♦ Εδώ δεν έχουμε το μαμ, ο Αλέξης λέει για... χαμιάμ.

♦ «Κοτσανθρώπους» χαρακτηρίζει ο Ν. Μπελογιάννης τους φασίστες (Ι. Μεταξάς) που κυβέρνησαν τη χώρα επί πέντε ολόκληρα χρόνια. Άδικο; Οι πολιτικοί απόγονοί τους πήρσαν την παράδοση: Κουραδόμαγκες.

♦ Τι δήλωνε μεταξύ άλλων (σε συνέντευξή του, στο περιοδι-

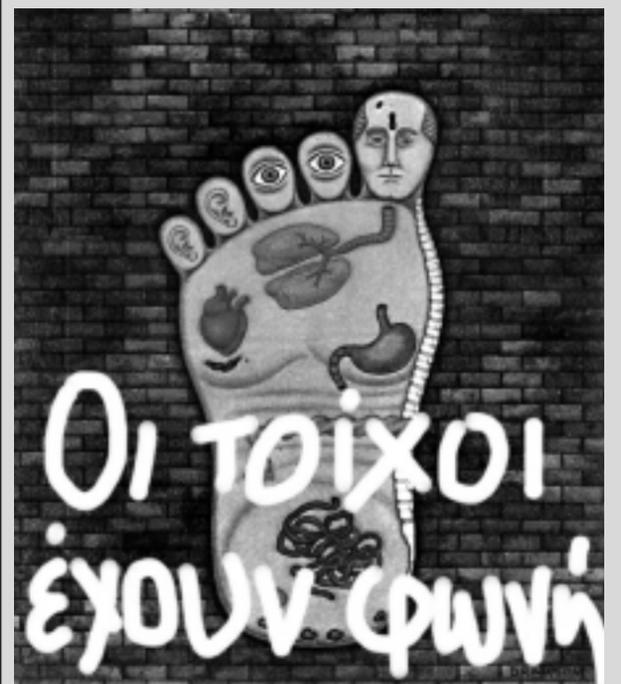
κό ΕΛΙΝΥΑΕ, Απριλίου-Μαΐου-Ιουνίου 2013, τ. 14) ο Θ. Παπαλεξόπουλος, πρώην πρόεδρος του καπιταλιστοσυνδικάτου ΣΕΒ; «Ίσως η πρώτη επένδυση για ασφαλείς και σύγχρονες συνθήκες εργασίας σε ένα εξαιρετικά δυσμενές περιβάλλον ή σε παμπάλαιο εργοστάσιο να απαιτήσει σοβαρή αρχική δαπάνη». Στο -τότε- σόου του ΠΑΣΟΚ βγήκε ο αρχικαπιταλιστής να συμπληρώσει τους άμεσα υπεύθυνους για τις δολοφονίες εργατών (κρατική εξουσία+καπιταλιστές) αναφερόμενος βέβαια σε τεράστιο μέρος των τόπων δουλειάς. Η πραγματικότητα (πριν και μετά τη συνέντευξή του - βλ. και Ολυμπιακούς Αγώνες 2004) δεν συνάδει με τις «αγαθές προθέσεις» του ιδίου και οποιουδήποτε καπιταλιστή.

♦ Γι' άλλη μια φορά να διαβαστεί το άρθρο της ΜΑΛΕΠ για το ζήτημα της κατοικίας στον καπιταλισμό. Λέει.

♦ Το αντίπαλον δέος και η φασιστική δικτατορία (που ασμένως αποδέχτηκε η αστική τάξη): «1959 σύνολο απεργιών 194.700, 1960 395.000, 1961 515.000, 1962 818.000, 1963 998.900, 1964 880.700, 1965 1.364.250, 1966 1.568.860» - Β. Νεφελούδη, «Οι εργατικοί αγώνες το 1966», «Ελληνική Αριστερά», τ. 42, Ιανουάριος 1967. «Ελλάδα. 1960 66,6 - 1961 72,3 - 1962 105,5 - 1963 271,7 - 1964 252,9 - 1965 316,7 - 1966 519,7. Απεργιακοί δείκτες σε Ελλάδα και ΕΟΚ 1960-1966 (αριθμός απεργιών ανά χίλιους μισθωτούς)», Σπ. Σακελλαρόπουλος, «Τα αίτια του απριλιανού πραξικοπήματος», σελ. 317.

♦ Αυτήν την αστική δημοκρατία που έχει σε υπόληψη η κ. Π. Ρηγοπούλου (ΕφΣΥΝ, 4-12-13): «Ο φασισμός, ο ναζισμός και τα πανταχόθεν παράγωγά τους... Θάλλον και επαίρονται, διότι η αστική δημοκρατία αυτοκτονεί επιτελώντας η ίδια μέρος του έργου καταστροφής που αυτοί επαγγέλλονται. Το σύστημα δρα σπασμωδικά, με εμφανείς τάσεις αυτοκαταστροφής. Μένει σε εμάς να αντέξουμε». Ως τις εκλογές, ίσως;

Βασίλης

♦ Υποφέρω, υποφέρω, υποφέρω πολύ, φασίστες θα χορέψουμε στους τάφους σας Βανδή - Α (σύνθημα με μαύρο μαρκαδόρο)

♦ Ανάβεις φωτιές, ανάβεις κι όλα τα καις κι απ' όπου περάσεις κάνεις καταστροφές - Α - Μηδενιστική Ταξιαρχία «Δέσποινα Βανδή» (διαδικτυακό φωτομοντάζ το σύνθημα και η υπογραφή πάνω σε μια γνωστή φωτό από το Δεκέμβρη του 2008, με φωτιές στο φόντο κι έναν μολοτοφόρο με κράνος)

Πλημμύρισε το Διαδίκτυο από παρόμοιες χιουμοριστικές αναφορές. Είναι λυτρωτικό αυτό το χιούμορ και χρειάζεται, για να μην πάρει κανένας στα σοβαρά την απόφαση της γνωστής ποπ τραγουδίστριας ν' αποχωρήσει από το σχήμα του σκυλάδικου που θα τραγουδούσε μαζί με τον γνωστό φασίστα Σφακιανάκη. Δεν μπορούμε να ξέρουμε τι ακριβώς βάρυσε στην απόφαση της Βανδή, αλλά μας φαίνεται χλομό να βάρυσε ο όποιος αντιφασισμός της περισσότερο από τη φροντίδα της καριέρας της. Οι απόψεις του Σφακιανάκη ήταν από πριν γνωστές και δεν εμπόδισαν την Βανδή να συνεργαστεί μαζί του. Ελυσε τη συνεργασία όταν αυτός επανήλθε με ιδιαίτερα προκλητικό τρόπο, στιγματίζοντας το ίδιο το σχήμα με το οποίο ετοιμαζόταν να εμφανιστεί σε κάποια από τις καψουροπίστες της Αθήνας. Γιατί να στιγματιστεί η Βανδή με το φασισμό και μαζί και ο σύζυγός της που κάνει μπιζνές με συναυλίες; Από πολιτιστική άποψη, Σφακιανάκης και Βανδή εκφράζουν την ίδια ευτελεια, το ίδιο σκουπιδαριό. Αυτό δεν την ταυτίζει πολιτικά με το κάθε φασισταριό, αλλά ως εκεί. Όχι και να κάνουμε την κάθε Βανδή σύμβολο αντιφασισμού. Και βέβαια, αν μπορεί κανείς να θέσει όρια στην εκτίμηση για την αποχώρηση της Βανδή από το πλευρό του ναζί βάρδου, τι να πει κανείς για τον αντικαταστάτη της, τον Νίνο, που συμμετείχε καμαρωτός στο φεστιβάλ της ΚΝΕ και δήλωνε οπαδός του Περισσού, ο οποίος ανέλαβε και την υπεράσπισή του από τις κατηγορίες για καλλιτεχνική ευτελεια. Ας τον λουστούν τον οπαδό τους οι κύριοι του Περισσού.

♦ Ακριβεία σημαίνει ότι γινόμαστε πιο φτηνοί σαν εργάτες (σύνθημα με μαύρο σπρέι και υπογραφή ένα αστέρι πλαισιωμένο με τα γράμματα Μ και Α, σε τοίχο της Νέας Φιλαδέλφειας)

Σωστός ο συνθηματογράφος, αν και το σύνθετο του συνθήματος δεν επιτρέπει να το πιάσει με τη μία ο αναγνώστης του. Πρέπει, πάντως, να πούμε ότι είναι από εκείνα τα συνθήματα που απομνημονεύονται εύκολα και επειδή προκαλούν ερωτηματικά, μπορεί κάποιος να συνεχίσει να σκέφτεται πάνω στο βαθύτερο νόημά τους.

♦ Στην εποχή των Βενέτδων φουρνίζουμε στα σπίτια μας - Α (σύνθημα με μαύρο σπρέι στο σταθμό του Ηλεκτρικού στο Ηράκλειο)

Για βάστα, ρε μεγάλε. Ψωμί θα φουρνίζουμε, φαγητό θα μαγειρεύουμε, σαπούνη θα φτιάχνουμε μόνοι μας, θα πηλάζουμε τυρί και γιαούρτι, θα φτιάχνουμε τραχανά και χυλοπίτες, θα δουλεύουμε άλλο ένα οχτάωρο τη μέρα, οπότε μια χαρά θα μας φτάνουν τα 300 ευρώ το μήνα. Η ιδέα να παίρνουμε 1.200 ευρώ το μήνα και να φωνίζουμε από τους Βενέτδους, «παίξει» καθόλου στο μυαλούδάκι σου;

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Αν πιστεύουμε την αρθρογραφία των «μνημονιακών» ΜΜΕ το τελευταίο δεκαήμερο, πρέπει να θεωρήσουμε ότι η τρόικα είναι ένα είδος Φρανκεστάιν, που έχει ξεφύγει πλέον από τον έλεγχο των δημιουργών της και κινείται καθαρά αυτόνομα, χωρίς να λογαριάζει ακόμα κι αυτόν τον Σόιμπλε. Είπε ο Σόιμπλε μια κοινοτυπία («όποιος δε δείχνει κάποιο σεβασμό γ' αυτό -σ.σ. για την Ελλάδα, τις προσπάθειες και τα προβλή-

ξελλες. Θα πρέπει, λοιπόν, να ξεχάσουμε ότι ο Σαμαράς βρισκόταν πριν από μερικές μέρες στο Βερολίνο, όπου όχι μόνο δεν έθεσε κανένα θέμα στη Μέρκελ, αλλά και την άκουσε να λέει δημόσια πως η διαπραγμάτευση θα πρέπει να γίνει αποκλειστικά με την τρόικα. Τα ίδια είχε πει -επίσης δημόσια- ο Μπαρόζο, όταν συναντήθηκε πριν από λίγο καιρό με τον Σαμαρά, ο οποίος πήγε στις Βρυξελλες υποτιθέεται για πολιτι-

ση στις πολιτικές ανάγκες της συγκυβέρνησης. Αναχώρησαν για δεύτερη φορά από την Αθήνα, χωρίς εντάσεις, χωρίς σκηνικό ρήξης και ανακούνωσαν ότι θα επιστρέψουν όταν η συγκυβέρνηση θα είναι έτοιμη για την τελική συμφωνία. Συμφώνησαν, μάλιστα, να ψηφιστεί ο κρατικός προϋπολογισμός όπως τον ετοίμασε ο Στουρνάρας, εν γνώσει και των δύο πλευρών ότι τα πάντα θ' αλλάξουν στο όχι και τόσο μακρινό μέλλον.

και με κατασχεμένα σπίτια, γεγονός που θα οδηγήσει σε πλήρη κατάρρευση τις τιμές των ακινήτων, αλλά να εκβιάσουν τους δανειολήπτες να «στύψουν» τους προϋπολογισμούς τους και ό,τι περισσεύει να το δίνουν στις τράπεζες.

Όπως είπε ο Στουρνάρας, η κυβέρνηση βρίσκεται κοντά σε συμφωνία με την τρόικα. Γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ έσπευσε να καταθέσει τροπολογία, με την οποία επεκτείνει την

Σκιαμαχία για μια αποφασισμένη πολιτική

ματά της- δεν είναι σε θέση να κάνει μια αντικειμενική και έντιμη αποτίμηση») και αυτή ερμηνεύτηκε ως μήνυμα προς τους τεχνοκράτες της τρόικας να δείξουν σεβασμό προς την κυβέρνηση της Αθήνας.

Ο Σόιμπλε, βέβαια, μιλούσε γενικά, αλλά την προπαγάνδα της συγκυβέρνησης βόλευε αυτή η ερμηνεία, προκειμένου να στηρίξει την προπαγάνδα της «σκληρής διαπραγμάτευσης» με τις «κόκκινες γραμμές». Και βέβαια, το παιχνίδι του «καλού» και του «κακού» μπιάσους βολεύει σ' αυτή την περίπτωση. Η τρόικα είναι η «κακή», ενώ ο Σόιμπλε δείχνει κατανόηση, γ' αυτό και αν δεν υπήρχε συμφωνία με την τρόικα, ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο θα θέσουν το θέμα σε υψηλό πολιτικό επίπεδο. Αυτή είναι η πιο πρόσφατη εκδοχή, την οποία παρουσίασε ο Βενιζέλος στους δημοσιογράφους, σε μια χαλαρή συζήτηση που είχαν στο περιθώριο της συνόδου του ΝΑΤΟ στις Βρυ-

κή διαπραγμάτευση.

Οι τεχνοκράτες της τρόικας δεν στερούνται, βέβαια, πολιτικού κριτηρίου. Δεν είναι λίγες οι φορές που έχουν φροντίσει να βγάλουν από πάνω τους τη ρετινιά του «κακού», εκθέτοντας τις ελληνικές κυβερνήσεις, που πήγαιναν να τους φορτώσουν προτάσεις που δεν είχαν κάνει, για να λένε στον ελληνικό λαό ότι αντιστάθηκαν και τις απέτρεψαν. Όπως επίσης δεν είναι λίγες οι φορές που παίρνουν πάνω τους το ανάθεμα για κάποιες αποφάσεις, τις οποίες έχουν πάρει από κοινού. Ξέρουν ότι πρέπει όσο γίνεται να ξεφορτώνουν από πολιτικό κόστος τις κυβερνήσεις που επιτηρούν.

Τέτοια είναι η συμπεριφορά της τρόικας και το τελευταίο χρονικό διάστημα. Φρόντισαν να διαψεύσουν τον Στουρνάρα που ελεγε ότι η τρόικα ανεβάζει σε εξωφρενικό ύψος το περιβόητο «δημοσιονομικό κενό», έδειξαν όμως και απόλυτη κατανόη-

Μ' άλλα λόγια, η τρόικα (και τ' αφεντικά της προφανώς) έδωσε στην κυβέρνηση όλη την άνεση χρόνου που χρειάζεται προκειμένου να αποφύγει κραδασμούς στην κοινοβουλευτική της πλειοψηφία και να μανιπουλάρει την κατάσταση με τη μέθοδο της βήμα προς βήμα προσέγγισης: το Σάββατο ο προϋπολογισμός (η ψηφοφορία προβλέπεται άνετη για την πλειοψηφία) και μετά τα υπόλοιπα, με έμφαση την περίοδο των γιορτών που το πολιτικό κλίμα χαλαρώνει και όλα γίνονται πιο εύκολα.

Τα πάντα τώρα έχουν επικεντρωθεί στο ζήτημα των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας. Θέμα που είχε ανοίξει πριν από πολλούς μήνες ο υφυπουργός Σκορδάς και, όπως θυμόμαστε, εξαναγκάστηκε από το Μαξίμου να το κλείσει. Ποιο είναι το πρόβλημά τους; Ότι οι τράπεζες γεμίζουν «κόκκινα» δάνεια και η θέση τους γίνεται επισφαλής. Δε θέλουν να τις γεμίσουν

απαγόρευση πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας για ένα χρόνο, ενώ απαγορεύει και τη μεταβίβαση στεγαστικών δανείων σε funds (που συνηθίζουν να κάνουν τέτοιες αρπαχτές). Η συμφωνία, όπως φαίνεται, θα βάζει κάποια περιουσιακά κριτήρια, έτσι που να μπορούν να την ψηφίσουν και οι βουλευτές που γκρινιάζουν.

Πίσω απ' αυτή τη συμφωνία, όμως, θα περάσουν όλα τ' άλλα. Η ρύθμιση για τους πλειστηριασμούς είναι ο φερετζές που θα κρύψει τις απολύσεις σε ΕΑΣ-ΛΑΡΚΟ-ΕΛΒΟ, τις 12.500 νέες διαθεσιμότητες, τις 15.000 απολύσεις μέχρι τέλους 2014, το νέο πετσόκομμα σε επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ (μετά και στις κύριες συντάξεις), το νέο χαρακτήρι στα ακίνητα και όλα τα υπόλοιπα μέτρα, «παλιά» και «νέα». Θέλουμε να πούμε, πως η πολιτική είναι αποφασισμένη, είναι δεδομένη και τα υπόλοιπα είναι θέατρο και χειραγώγηση.

Χειρισμοί εξουσίας

Η απεργία πείνας των 300 μεταναστών, πριν από σχεδόν τέσσερα χρόνια, φαινομενικά δεν έχει ομοιότητες με την υπερτρίμηνη απεργία των διοικητικών υπαλλήλων σε ΕΚΠΑ και ΕΜΠ, πέρα ίσως από την αποφασιστικότητα και την εμμονή στο στόχο που επιδεικνύει το στρατόπεδο των αγωνιζόμενων. Αν ψάξει κανείς βαθύτερα τα πράγματα, θα βρει σίγουρα και άλλες ομοιότητες, όμως δεν είναι αυτή η πρόθεση της στήλης. Σε μια άλλη ομοιότητα θέλει να εστιάσει. Αυτή που αφορά την τακτική και τους χειρισμούς της εξουσίας.

Ραγκούσης τότε, Αρβανιτόπουλος σήμερα, διαφορετικά τα πεδία αντιπαράθεσης, όμως οι τακτικοί χειρισμοί εμφανίζουν τρομερή ομοιότητα κι αξίζει τον κόπο να τους κωδικοποιήσουμε, γιατί αποχτούν γενικότερη σημασία.

Η πρώτη φάση χαρακτηρίζεται από αδιαφορία: «εμείς κάνουμε τη δουλειά μας απερίσπαστοι, εσείς είναι σαν να μην υπάρχουν - τζάμπα ταλαιπωρείστε, δεν πρόκειται να βγάλετε τίποτα».

Ακολουθεί μια ψυχροπολεμική προπαγάνδα, με απειλή καταστολής. Οι απειλές εκτοξεύονται καθημερινά μέσω των ΜΜΕ, για να τρομάξουν τους αγωνιζόμενους. Για να γίνουν περισσότερο πιστευτές γίνονται και τα προκαταρκτικά της καταστολής, ενώ τίθενται και dead lines: αν μέχρι την τάδε μέρα δεν σταματήσετε, θα επέμβει η αστυνομία.

Όταν οι αγωνιζόμενοι περιφρονούν τις απειλές και δεν συμμορφώνονται στα κατασταλτικά τελεσίγραφα, ο αντίπαλος αρχίζει να εκνευρίζεται. Βλέπει ότι πλέον έχει χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, οπότε αρχίζει τη διαδικασία του «διαλόγου».

Βασικό εργαλείο στο «διάλογο» είναι οι υποσχέσεις για «βόλεμα κάτω από το τραπέζι». «Δεν μπορεί επίσημα να πάρω πίσω όσα έλεγα, με είμαι μόνος μου στην κυβέρνηση, αλλά άμα σταματήσετε σας υπόσχομαι ότι σιγά-σιγά και χωρίς θόρυβο θα κερδίσετε όλοι αυτό που ζητάτε».

Σ' αυτή τη φάση εμφανίζονται πάντοτε και κάποιοι από τους φίλους των αγωνιζόμενων, οι οποίοι συνδράμουν τον υπουργό και εμφανίζονται ως εγγυητές για όσα αυτός υπόσχεται (χωρίς να τα δίνει γραπτά). «Τί θέλετε να κάνει, δεν μπορούμε να του ζητάμε και να εξευτελιστεί πολιτικά. Πρέπει να τον βοηθήσουμε, για να μας βοηθήσει κι αυτός», λένε με ύφος όλο νόημα.

Όταν οι αγωνιζόμενοι δεν τσιμπάνε σ' αυτό, αλλά ζητούν καθαρές λύσεις και στο φως της μέρας, έρχεται η ώρα της εκ των έσω υπονόμευσης και των πισώπλατων μαχαιρωμάτων. Κάποιοι από το στρατόπεδο των αγωνιζόμενων, οι οποίοι προηγουμένως εμφανίζονταν απλά ως «λιγότερο μαχητικοί», πετάνε τις μάσκες και τάσσονται ανοιχτά πια στο πλευρό της εξουσίας, με στόχο να διασπάσουν το αγωνιστικό μέτωπο, εκμεταλλευόμενοι την κούραση που αναμφισβήτητα υπάρχει μετά από ένα μακρόχρονο αγώνα, αλλά και την ανασφάλεια και την εξ αυτής ταλάντευση σε κάποια κομμάτια των αγωνιζόμενων.

Η Υπάτια «έπεσε» όταν χτυπήθηκε από τα μέσα. Δεν άντεξε άλλο. Ο αγώνας των διοικητικών υπαλλήλων συνεχίστηκε όλη αυτή τη βδομάδα με χτυπήματα από τα μέσα, που πήραν τη μορφή συνδικαλιστικού πραξικοπήματος. Δεν ξέρουμε ποια θα είναι η εξέλιξή του (θα τη μάθετε ασφαλώς από άλλες στήλες της εφημερίδας μας), όμως αυτή η σύντομη κωδικοποίηση της τακτικής της αστικής εξουσίας μας δείχνει δυο πράγματα. Πρώτο, ότι αυτή η εξουσία δεν είναι ανίκητη και δεν μπορεί πάντα να νικά με τη χρήση των κατασταλτικών μηχανισμών. Δεύτερο, ότι τα γερά κάστρα αλώνονται πάντοτε από τα μέσα, με προδοσία.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ

Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΡΑΚΙΤΣΕΛΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκίτηης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - ΑΘΗΝΑ